

Digitized by srujanika@gmail.com

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

କାହଙ୍କିଲାନ୍ତରେ ହମ୍ବାଟୀ ନଦିଷ୍ଠା । ମୁଁ ପୌଷ ଦିନୀ ନ ସନ୍ଧଗ୍ନେ ଲାଗିଦାର

ଅଶ୍ରୁମ ବାର୍ଷକ ମୂଲ୍ୟ	୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ	୫୭
ମଧ୍ୟସଳ ଘାର୍ଜ ତାକମାପଳ	୫୯

କବିର୍ଦ୍ଦାଶ୍ଵର
ମେଷ ହେଲୁ ଓ ଅବ୍ୟ
ଧର୍ମପାତ୍ର ମୁଖୀରେ ସଜ୍ଜ ୯୨୦
ମହାପାତ୍ର ପନ୍ଥ ଗୋପିନାଥାରୁ
କବିର୍ଦ୍ଦାଶ୍ଵର

ପାଶୁରମ୍ବର ଅନନ୍ତର ଦିବସ ଅଟଇ
ଅମୃତାଲଙ୍ଘର ବର୍ଷାରମ୍ବ ମୂଳାର୍ଥିନ
ର ଦିନ ଚୋଣେ ଉତ୍ସବକାର୍ଯ୍ୟର
ପ୍ରଦୀପର ମାତ୍ର କଥାର ଗୁଜାରାଟର
ଅନ୍ଧାରୀ ଏ ତିନି ଅନନ୍ତରେ ଅଠ-
ଦିନରେ ପଞ୍ଚ ରାତି ଅନ୍ଧାରୀ
ଅନ୍ଧାରୀର ଉତ୍ସବରେ ପେ ପାଠ-
କଥା ଆରା ପରିବାରର କରେ
ଏହି ଅନ୍ଧାରୀ ପଢ଼ରେ କାହା-
କାହାର ବଲବାକୁ ମନ୍ତ୍ର ହେବାର
ପୋତାରୁ । ଏ ହେବାର ଦିନରେ
ଏହି ଦାରୁ ଦିନ ଉତ୍ସବରେ କଥା
ମଧ୍ୟ ଉତ୍ସବପଥକା ତତ୍ତ୍ଵ

ପଞ୍ଚମବର୍ଷରେ ପଦେତ
ଆମେମାରେ ବିନାର
କଲାପରୁ । ଯାଠ-
ବହି ପ୍ରାର୍ଥନା କିମ୍ବା
ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କିମ୍ବା
ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କିମ୍ବା
ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କିମ୍ବା
ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କିମ୍ବା

କେବଳ ସ୍ଵର୍ଗଭୂଷଣ ଥାଏନ୍ତିରେ ଯାଇବିଥ ସଙ୍ଗମ
ହୋଇ ସବାଶାଧରଣର ସେନ୍ଦ୍ରିୟ ହେଲେ
ଆସନ୍ତେ ରରାର୍ଥ ମଣିଚିହ୍ନ ।

୭୪୭୯

ଦୋଷଦାତୁ ଛନ୍ଦା କରୁଣେ ଦେଖାନେ ଏହା
ପିମ୍ପକୁ ହାତାରେ ଚାହାଙ୍କର ଅନୁଭବରେ
ଯୋଗୁ ଦେଇ ନାହାନ୍ତିର କଟିନ ଅଟିର ।

અનુભૂતિ

ଗରୁଣ୍ଡବର ଏ ବାଷପକାଢ଼ା ଅମ୍ବା
ହେଲେ । ଆମ୍ବେମ ନେ ଏହାକୁ ବର୍ଷକ କେଳ
ବୋଲିଦାର କାନ୍ତି ଏହି ଯେ ଏ ଜାହା ଶ୍ରାୟତ୍ତ
ନାଦିର୍ଗନ୍ଧ ସାହେବଙ୍କର ଏହାକୁ ଅଗନ୍ତକ
ମୂର୍ଦ୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ ହୋଇ ଥସ୍ଥାନ୍ତି ଓ ପ୍ରକଳ୍ପ
ଫଳ ପ୍ରେକ୍ଷା ଏହାର ଅସ୍ଥବ ସମ୍ମନେହ ହେବ ଏ
ଦେଖେ ଏ ହଳ୍ବାଥାରଙ୍ଗ ଦୃଶ୍ୟରେ ଯୋହା-
ଦୌଡ଼ କରୁଥିଲା ପ୍ରଥମ ଉତ୍ସବ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଦାରଣ ନଗରପୁ ଛିଠ୍କମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଯାହା କିଛି ତୁହିନ ହମ୍ମରେ କରନ୍ତି ଗାଥା
ବେହିମାନେ ଦେଖନ୍ତି । ନଗରହାଶୀ ସଦାଥା-
ରଣ ଏବ ଯୋହା ଦୌଡ଼ ଅମ୍ବେଦରେ ଦଗ୍ଧ
ହିଅନ୍ତି । ଯୋହା ଦୌଡ଼ ଚିମ୍ବନଙ୍ଗରେ ହୃଦ-
ଲିଙ୍ଗର୍ଜି ଜୋଖା ଯାଦାହାନ ହୋଇଥାଏ ।
ଲୋକଙ୍କର ପୋମା ରହିର ନାହିଁ ହେବଳ ବହୁବି
ପ୍ରରେତି ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯାତ୍ରା-
ସମୟରେ ଯେଉଁ ଶାଦ୍ୟ ଓ ଗେଲିବା ପ୍ରଦେଶ
ଦୋକାନ ବିଦ୍ୟାଏ ତେଣେ ଏଥରେ ହିଅର
ନାହିଁ । ଏ କର୍ବ ଛନ୍ଦିନ ଯାହା ଯୋହା ଦୌଡ଼
ସବୁଙ୍କ ତେଣେ ହେଲା ଜାଗ ଲୋକ ବିଦ୍ୟାର ହୋ-
ଇଥିଲେ । ଗାତରନଙ୍କ ପ୍ରାତିହାତର ତାଙ୍କେ
ଦର୍ଶ ପ୍ରାୟ ଏହି ହୋଇ କାହିଁ ଗୋତ୍ରହିନ୍ତି

କଥାକୁ ହିଁଏବଳେ ଏମ ନେ ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଥିରେ
ଅଜନ ଘରବର୍ତ୍ତୁ ବିଦିତରେ ଅନ୍ତର୍ବିହୀନ
ଧାରେ ଫଳଗଣ ଦକ୍ଷକରେ ସେପରିବାର ଅମେରିକ
ପ୍ରମୋଦର ଅଛବ ଦେଖା ଯାଏ ଦେଉଚାହେ
ଦୋଜାଦୋତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ଆମ୍ବାଦିନି
ଲେବନ୍ତର ବୌଦ୍ଧ ଅନ୍ତର୍ବିହୀନ ନ ଥିଲେ
ଆଜି ଶେବିବ ମୁହଁରା ଦେଖାଇଲୁ ଯେ
ବୈଜେତି ଦିଦେଗାମ୍ଭ ମୁହଁରା ବନ୍ଦ୍ର ଯଥା,
ମୁହଁଦାର ସବ୍ବା ଓ ତୋମସଙ୍କ ଓ ଅଂଗଜ
ଶବାକର ଶାରମାନେ ଦୋଜାଦୋତ ଦର୍ଶନ
ଦିମିର ଅସିଥିଲେ ଓ ଉତ୍ତରଜାତ୍ୟରେ ବିନ୍ଦ
ବଶିଥିବା ପ୍ରୟୁଷ ସମସ୍ତ ଉଠିବମାନେ
ଏଠାରେ ଉପର୍ଦ୍ଧିତ ଥିଲେ । ଗର୍ବମାତ୍ର ତା ୨୫,
୨୮ ଓ ୩୦ ରଙ୍ଗ ଏହି ତିନିଦିନ ଘୋଡ଼
ହୋଇଥିଲା । ଏ ନିବିନିରେ ବଜ୍ର ବାଜ୍ୟାକ
ଲଜ୍ଜାନଗରର ଦୋଢା କରିଲା । ତପୁଗାଢ଼ କିଛି
ସମ୍ମଲିପୁର ତେଷ୍ଟୁ ବରମାରକର କରିଲା ଓ
କିଂକି ସମସ୍ତର ତଳ ଧତିଲା ତଥାଏ ଶାସ୍ତର
କବୁତ୍ତିପାଦେବକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାକୁ ଦେବ
ଯେ କାହାକର ଦୋଡ଼ା କଟକର ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ବରିଥିଛି । କିଂବା ତା ସକୁଳପଦ୍ମରେ ପରପୋଢା
ନମର ହେତୁ ଯୋତିରୋତିରେ ପଦ୍ମପଦ୍ମର
ମେଲି ଲାଗି ଯେତି ଗଲେ ବନ୍ଦିଦ୍ୱାରା ଓ ଘର-
ପାର୍ଯ୍ୟବିନ ତଥା ବି ବହୁବା । ଗର୍ବର୍ଷ ଯକ୍କାନ-
ମର କଲେବୁର ମିଳନକ ସାହେବ ଟ୍ରେଣ୍‌ଡାର୍କ୍‌
ରେଲ୍‌ରେ ଓ ବରଷ ଯେହି ଶ୍ଵାନର ମେଲର
ମିଳନ ପ୍ରାୟ କେବଳ ଟଙ୍କା ପାପ୍ର ହେଲେ,
ଯାହା ହେଉ ଦେବ ବାହୁ ଅବା ଦେବ କରୁ
ବରବାଦିକ ଅଜନ ଉପରେର ଦେବାରି
କୁ ହୋଇ ଲାଗୁ ।

ତରିବଧବ ଏତେନବୁଲ୍କ ବୁଜନ୍ମନ
ପୂର୍ବପ୍ରକାଶିତ ବିଜ୍ଞାପନାନ୍ତରେ ଶା ଶ୍ରାନ୍ତ-
ମହାଚଣ୍ଠଳକ ଦ୍ୱାରା ଦୃଷ୍ଟି ତରିବଧବ ଏତେନବୁଲ୍କ
ପ୍ରମାଣ ଜା ୨୩ ରିଗ୍ ବେଳ ବ୍ରାହ୍ମଣା
ଉତ୍ତର ଚନ୍ଦ୍ରଜା ନଗରରେ ପ୍ରବେଶହେଲେ ।
ଅହାଙ୍କ ସଙ୍ଗୁ ଲିଥାଗ୍ରିହ ସକରେ ଅବଶ୍ୱଳ-
ଦିପେ ଅଶ୍ଵାତନମାନ ହୋଇଥିଲା । ଶାସ୍ତ୍ର
କର୍ମକର୍ତ୍ତବ୍ୟାଳ ଓ ଜାହାଜ ସ୍ଥା ଏକ
ଅଗ୍ରତର ଅନ୍ତର୍ଭାବ ସନ୍ଧାନକରିଲୁ ଏହି
ଦେଶମୁ ଗଢାଗାନେ ଧୂରେ ଗଜାପାତ୍ରରେ
ଉପର୍ଯ୍ୟାତଥିଲେ । ନଗରର ପାଞ୍ଚମ୍ୟ ଛୋ
ବିତ୍ତଲୋକ-ସବ୍ରତ ପତି ଗନ୍ଧାରରେ ଏହିରୀ

ହୋଇଥିଲେ । ସମ୍ରାଟ କେବାରଣୀ ହୋଇଥିଲେ
ଯେ ଦେଖିରେ ପରିମଳକରିବାର ହାର । କଲି-
କଳ ପୁଣ୍ୟକୁ ଅନ୍ୟ ଜହାଗାରୁ ହେବ ଯେ
ଏତେବେଳେ ସ୍ଵାମୀଙ୍କରିବିଲେ । ଆଜୁ ଯାଇରେ
ଯେତେ ଜାହାର ଥିଲ ପରି ଜାନାକର୍ତ୍ତର ବହୁ-
ରେ ମୁହଁକୁ ହୋଇଥିଲା । ଏ ଧାରାର କଳ-
ଶ୍ରମେଖା ବୃଦ୍ଧ ପର୍ମର୍ଯ୍ୟକୁ ଘେନାଲି ଦୂର୍ଘାଗ୍ରେ
ପଥ କଷା କରିଥିଲେ । କର୍ତ୍ତା ବାଜନାକର୍ତ୍ତାର
ଦୂର୍ଘ ଗାଲିଦ୍ୟାନାମବ ଜାହାକର ମାସ୍ତଳର
ଆଶ୍ରାଗ ଯେମନ୍ତ ଦୃଢ଼ିଛେଇ ତେମନ୍ତ ବିଜ୍ଞା—
କରିବ ଅନ୍ଧାନ୍ଦରେ କୋଣଥିଲେ ଓ
ଜାମିଦା ଜାହାକର କୋପଥିକପ୍ରାଚି ଜହିର
ଦେଉ ଦିଆବାର । ଲୋକମନେ ପ୍ରମ ବ୍ୟୁତ-
ହୋଇବାଜମାର୍ଗରୁ ନିରଜନ କର୍ମ ଜାହା-
ଜଥି ଯାଏଥାରେ ଦିନରବାର । ଉତ୍ସି-
ଦେବକଣ ସେହିପରୁ ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣରକେନ-
ବଳକ ମଧ୍ୟରକ୍ଷତମାନେ କୌକାରେ ରାଜ-
ପୁଣ୍ୟ ଜାହାଜର ସେଇଥିରେ ଧାରାର
ବେଳେ ସେଠାମ ସମସ୍ତେ ଅନ୍ଧାରେବଳ ପୂର୍ବକ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ପୃଷ୍ଠାମର୍ଗରେ ଗତିବିଧାନକଲେ
ସମ ପ୍ରଥମେ ଦୁରକ୍ଷଳତାର ସେନା ଧାରି ।
ଦେବ କଲୁକଲେ ଓ ତୁମାର କାହାପୁରୁଷ
ସମ୍ରାଟ ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀକାରିମାନେ ଅନ୍ଧା-
ମେହନ୍ତରେ ଓ ଧ୍ୟାମାନେ ଦରିରେ ଗମନକଲେ
ଲୋକଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ଉବରେ ଦର୍ଶନ୍ତ ହେଲୁ
ଓ ରାଜୀପୁଣ୍ୟକୁ ଯେଉଁ ଅନ୍ଧ ଦେଇହୁଲେ ସେ
ବିହର ତେଜମ୍ବୁ ଧାରାର ଜାହାଗ କାଳାହାର
ଥିବ ଶୁଣି ସ୍ତରବୋଇ ରହିପାରି ନାହିଁ ।
କହ ଗର୍ଜିବିପୁଣ୍ୟକୁ ସେ ଅନ୍ଧ ହେବାର
ଶାଶ୍ଵତ ପତରାରୀ ମନ୍ଦାରାନ୍ତରେ ହୋଇଥାଏ ।
କଲୁ ଦେବନ୍ଦୟର ଅନ୍ଧକଷତ ମେତରବୋର୍ଦ୍ଦ-
ସାହେବ ଅଗ୍ର ସ କହ ପୂର୍ବକ ଯୋଡ଼ାକୁ ଧର
ରହିବାର ଦ୍ରୋଷୀ ପୁଣ୍ୟମା ହେଲାହାହୁଁ ।
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ମୁହଁରେ ପବେଗ ହେଲାନ୍ତ ପ୍ରଥମେ
ଲୋହନେପିଅରଙ୍ଗ ହୁଅଥର ପାହାର ଗବର୍ଣ୍ଣର
ସାହେବ ଓ ଜାହାଙ୍କ ଧାର ଫୁଥର ଜହକ
ଅବସରକରି ପୃଷ୍ଠାମର୍ଗରୁ ଗମନକଲେ
ଦର୍ଶନମାନେ ହୁଲାପର୍ଗର୍ମରେ ଯୋଗ୍ବନ୍ଧ ହୋଇ
ହିତାହୋଇ ପୁଣ୍ୟମନ କଲେ । ଦିନାହନ
ନିକଟରେ ପବେଗ ହେଲାନ୍ତ ମାତ୍ରକ ବିମେର
ଏବ କଲୁକତାର ଗବର୍ଣ୍ଣର ଏବ ସେନାପତକ
ପହିର ପରିତିତ ହୋଇ ଫିରାଗ ଗାରା ଗମନ-
କଲେ । ଅବଦନ ବେଳ ପରିପଥର ହେବା

ବୋ କେଳେ ଶାୟର ସର୍ବଜୀବଙ୍କେନରଳୁ
ହେବ ପ୍ରାଚୀରି ଦିବବାରରେ ମହାବ୍ଲାଙ୍ଗ
ସତକୀସମୟ ମୂଳ ଓ ଉତ୍ତରଭିତ୍ତି ଧ୍ୟା
ନେଇ ହେଲେ ଏ ଦିବବାରରେ ଏତେ କେ
ହୋଇଥିଲେ ଯେ ପୁରୁଷ ହେବେ କେ
ହନ୍ତି ଓ ଏବେ ବାନ୍ଧିମୁକ୍ତ ପ୍ରମୁଖ ହେବେ
ଅନେକବୀର ବିନ୍ଦୁ ହେଲା ।

ବିଶ୍ୱାସ କଲିଲା ଭାଗାର କି ମାତ୍ରବାଟ
ବିଶ୍ୱାସ ପୁରୁଷରେ ମହାବ୍ଲାଙ୍ଗ ଧ୍ୟାନରୁ ଗଲା
ଶୀର୍ଷକେନରଳୁ ଏହି ଏମ୍ବୁ ଉତ୍ତରମହାବାରର
ଓ ସତକ ଓ ପ୍ରମୁଖ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସମରପଥରୁ
ରହିବେ ନରର ଶୁଣିବା ପାଇଶ ହକେ ହଲେ
ଦରି ଗାଉର ଅର ସାମା ନ ଥିଲା ଏବେ
ସେପରିବାର ଏମାଣେହରେ ବାନ୍ଧିମୁକ୍ତରେ ଏମନ୍ତ
ପୂର୍ବେ ଦେଖାଇ ଥିଲା । ବିଶ୍ୱାସରେ ମୁହଁ
ଶାବାର ପ୍ରଥମେ ସମୟେ କାଳ ଘୋଡ଼ିବା
କାନରେ ପ୍ରଫେଟ ହେଲେ ଓ ଉଚିତମାତ୍ର ଉପରେ
ବରି ବାଗବାହି ଦର୍ଶନ କରାଯି ନଗରର ଦାଷ-
ଦାନ ଦେଖିବାରୁ ରମନ ହଲେ । ବାଟହାନରେ
ବିଦ୍ୟାଧୀରଙ୍ଗର ଦେଖିବାର ପୁରୁଷୀର ବିମିତ
ଏବି ମହାରାଜ ମୋହିର ଦେଖିବାର ଏଥି କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଦର୍ଶକଠାର ମୁହଁରାଠାର ବରପକ୍ଷ
ମର୍ମର ଭଣ୍ଡା କେଇ ହିସ୍ତି ଅର ଉପାର୍ଜନ
କାମ । ଏପରି ସୁଯୋଗ ହୋଇ ନ ଥିଲେ
ନେବେ ଦର୍ଶକର କ୍ଲେମ ହୋଇଥିଲା ।
କି ହାଜରେ ଯେତେ ମିଳିବାରେ
ଦେଇବ ଦାନ ହୋଇଥିଲା ହେଉଥିର ଏକବରତ
ଜୀବାରୁ ଆମ୍ବେମାନେ ଏହା ଦେଖି ନାହିଁ
କାମ ଅଶ୍ଵ ଏମନ୍ତ ନୋହି ସେ ସବୁ ବର୍ତ୍ତନ
କିମ୍ବା ଅସ୍ତରେ ମେଷ ହେବ ନାହିଁ । ଏମନ୍ତକୁ
ଏ ଅରୋହମୟ ତେବେବୁ କୋଣରେ ଦେଇର
ତଥା ପରି ପଣ୍ଡିମାନ ହୋଇଥିଲା । କାପ,
କାପ ଏ ତମନ୍ତେ ସବୁପରାର ଥଳିଆ
ପଦାର୍ଥ ସେ ଯାତ୍ରା ରହାନ୍ତମାରେ
ନହାଇ କରିଥିଲେ । ମହାବ୍ଲାଙ୍ଗ ପୁରୁଷ ବହମ୍ବ
ବର୍ତ୍ତିବ ତଥା ଦେଖି ଅନନ୍ତର ହେଲେ
କିମ୍ବା ମୁହଁରାଠାର ଅନୁଭୂତି ଦୋଷ
କିମ୍ବା ବେହିପରାର ଏମନ୍ତର ହେଲେ । ଧୂରି
ଶା ସମୟରେ ନବରତ ପଥାରୁ ହାନମାନ
ନ କର ମହାବ୍ଲାଙ୍ଗ ପଣ୍ଡିମାନ ବହମ୍ବ
ବର୍ତ୍ତନ ଦେଇଲା । ଏହିପରି କୃତିକୁ ସମୟେ
ଏହିପରି ମହାବ୍ଲାଙ୍ଗ ଯେମନ୍ତ ପରେ
କାମ କରି ବିରାପକ୍ଷର ଜାହା ପିରନ୍ତି

ଭର ଉଚ୍ଚକମହୋଦୟୁ ପୂଲସର ନିଶିଳଗଞ୍ଜ
ଥନ୍‌ବାଦ ଦେଲେ ତ କମିଶନ୍‌ର ସାହେବ
ଭଦରୁଷ ଅଧିକାରୀ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ବର୍ଷାତଙ୍କୁ ଧନ୍‌
ବାଦ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଜାଥାର ଯେ କୌଣସି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ ରାହୁ ବମନ କୋହେ ।
ଏକ ବହାରରେ ଜଣେ ଉଚ୍ଚଗେହୀୟ ଉତ୍ସରେ
ଗାନ୍ଧି ଚିରିବାର ଜାହାଜ ଉଦ୍‌ବଗ୍ନ ହୋଇ
ଗଲା । ଉତ୍ସର ସଙ୍ଗେ ଯେତେ ଗାନ୍ଧି ଥିଲୁ
ବେଖୁର ଦେବେ ଶଶ ବହା ଉପରେ ଯାଉଥିଲା
କବ ଜାଣେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାରିବ ଏହାକୁ ଦେଖି
ତିବ୍ୟବାଳୟକୁ ପେରିଗଲେ କିନ୍ତୁ ଜାହାର
ବୃଦ୍ଧବାବ ଗରଥା ନ ଥିଲା । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେବେ
ଆମାଜନ ପୂର୍ବରୂପ ହୋଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ-
କର୍ତ୍ତ୍ଵୀ ଯେ ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାତ ବାହାର ପ୍ରାଣନାଶ
ହୋଇ ନାହିଁ । ଏ ହାତୁର ପୂର୍ବଦିନ ପୂର୍ବେ
କହେ ବାଣ ଉତ୍ତର ମହାଜନର ବୋଲିଏର
ଯୋଡ଼ ଯାଉଥିଲା ସେ ବନ୍ଦି ପାଇଁ ବାତଷକାର
ପଢାର ହାବେଳି ଆବ ଉତ୍ତର ସକାର ପର
ମହିଥରେ ରଣ ପରିଷା କାରଣ ଗୋଟାକରେ
ଅଗ୍ନି ଲାଗାଇ ଶତର ମାତ୍ର ଦିନେ ପାଇବା

ହୀନ ଦେଇ ବିବାହ କୁଷମେ ଥିଲି ।
ମାତ୍ର ବଜାହେଲ ଯେ ହେତୁ କଟାଇର ଭାବ
ଅଛି ଏଇ ଘୋଡ଼ କାହିଁ ମୋ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ
ଲୋକର ପାଶ ନାହିଁ କିମ୍ବା ନାହିଁ । ପାଠକ-
ମାନେନ୍ଦ୍ର ସନ୍ଧାନକରିବାର ହେଠିବ ନାହିଁ ।
ଏହାରରେତ ଦୂପ ଲା ଅମ୍ବାରମ କମିଷ୍ଟିରେ
ଗୋଟାଏ ଯାଇବାରେ କାହାକୁ ଏଇ ଘୋଡ଼-
କିମ୍ବା ବୋଟାଏ
ଘୋଡ଼ ବିବାହ ଥିଲା
କୁଥିର ବାହାରକୁ ଥ
ଅଛି କଣ୍ଠ ହୋଇ
ଅପେକ୍ଷା କରିପାରି

ଭବନାକରଣ
ଯେ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣତାକୁ କାରଣ ହୋଇଥିଲା
ଜାଗା ବସ୍ତୁର ଦେଖି ଏଥର ପାଠକମାନେ
ଏ କାହିଁର ଜୀବନାନ୍ତରେ ଅଗଣ୍ୟ
ମନରେ କଷ୍ଟର କରନ୍ତୁ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଘରେବ ଓ ବାର ଧୋଇବିଦ୍ଵାରା
କୃତ ଉତ୍ସାହ ବରବାର କଥା ପୂର୍ବେ ମୁଣ୍ଡି
ନ ଥିଲା । ଅମୁମନଙ୍କୁ ଏହି କଳା ଥିଲା ଯେ
କେବଳ ବିଜ୍ଞାନକୁ ସମାଚର ଏ ପ୍ରକାରରେ
ଯଥିଲେ ଏ କବିମାନେ କୌଣସିଲାନକୁ ଅଛିଲେ

ହସ୍ତାନୁବ୍ୟକ୍ରିମାଜେ ସାଂଶୋଭକର ରେଣୁ ବିଅନ୍ତୁ
ଓ ଗୁଡ଼ା ଯଥୋଗ୍ରାନ୍ତ ଉପଶେଳକନ ଦେଇ
ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଧୀନ ବୃଦ୍ଧି କରନ୍ତୁ ଏପରି
ନଗରର ଗୋଟିଏ ଦର୍ଶନ ଉଦେଶ୍ୟରେ ତୁମଣ ଓ
କ୍ରାନ୍ତିକ ଓ ଦାନପୁଣ୍ୟକୁ ଦାତ ଓ ନାୟା ଭାଇ
ଅତିକୁ ପୂର୍ବଶାର ଦିଅନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ସହିଷ୍ଣୁମଧ୍ୟରେ
ଏବସ୍ଥା ରହିବାର ଦେଖା ନାହିଁ । ଏବେ ନଗର-
ରବାସି ଯେତମାଜେ ପାତରାଜ ପୂର୍ବକ ଉଚ୍ଚକ
ମହୋଦୟକୁ ଏହି ଭାବ ଜଣାଇଲେ ଯେ
ଛାତ୍ରମନ୍ଦିରାଶୀଳ ମୂରିରେ ଏ ଦେଶ
ଉଚ୍ଚକ ହୋଇଥାଏ ଓ ଲୋକେ ନିରବକ୍ଷିତ
ଅନନ୍ତ ଦ୍ଵେଷଦର୍ଶକାତ୍ମକ । ଯେବେ ଏମ୍ବେ
ଦୁଇଇ ତେବେ ଅମୃତାନନ୍ଦର ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ
କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖ ଅଛି ଭାବାଜ ସକଳେଗର ହୋଇ
ନ ପାଇଲ ଓ ମହାଶୂଣ୍ୟ ମୂରିରେ ସମ୍ମରେ
ଅଛୁଟବୋଲ ଯେ ଅମୃତାନନ୍ଦର କୌଣସି ଦୁଃଖ
ନାହିଁ ଏହା ଦିନପେ କୁହାଯିବ ଅମୃତାନନ୍ଦ ବୋ-
ଧନ୍ତୁଅର ଅଲୋକଦାନର କେବଳ ଏହି ତାପ୍ତ-
ର୍ଯ୍ୟାମେ ମହାଶୂଣ୍ୟ ପଦକ୍ଷପ ଆଗମନରେ ନଗର
ଗୋଟିମୟ ଏହି ନଗରଦିନାଜେ ଅନନ୍ତମୟ
ଦୋଷାତ୍ମକାନ୍ତ ଯେତେ ଏହାର କବ ଏ
ହେବୁ ଦୁଇଇ ତେବେ ଏ ଉପାୟ ମନ
ହୋଇନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏତେ ଅସହିତକା କେବଳ
ଅଗ୍ନିମୂର୍ତ୍ତରେ ଦେବାତାର କି ଏଥର ଅଭି
ପଦବ୍ୟୁ ନ ଥିଲ ଓ ଜର୍ଣ୍ଣରେ କି ମହାଶୂଣ୍ୟ
ପୂର୍ବକର ଅର୍ଥନା ଓ ଦେଶର ଶାବ୍ଦୀ ଏକା-
ଦେଶରେ ଦେବାର୍ଥୀ ସମ୍ମନ ନ ହୁଅନ୍ତା ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ବହୁଧନ ରଘୁନାଥରେ ଏବର୍ଷ ସରକାର
କରେଇମାନ କିମ୍ବା ଅସୁବଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ
ବନ୍ଦହେଲା । ଏହେ ଦାର୍ଢଳୀ ଦେବଳ ବନ୍ଦଦିନ
ସକାଳେ ହୋଇ ଚାହିଁ । ଗବର୍ନ୍ମେଖଳ ପକା-
ତିତ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଜଣାଇଲା ଯେ ଗ୍ରା ଗ୍ରାମଙ୍କ
ମହାରାଜଙ୍କ ପୁଣ୍ୟ ଅଗମନ ହେଉଥି ଦୂର-
ଦିନ ଅସୁକ ଛୁଟି ହୋଇଅଛି । କଲକାତାର
ହାଇକୋର୍ ପରମାପ ତା ॥ ରଖ ଠାର
ଚାଲିତମାର ତା ॥ ରଖ ଯାଏ ବନ ହୋଇ-
ଅଛି ।

ତଳିଭମାସ ଜା ୪ ରଜ୍ଜରେ ଗ୍ରାମୁଙ୍କ ଦମ-
ଶୁର ମଲ୍ଲେନ୍ଦ୍ରାହେବ ବାର୍ଷିକ ଗ୍ରାମକାରୀ
କର୍ତ୍ତର ଯାତ୍ରାକରିବେ । ସେ ପ୍ରଥମେ ଶତ୍ରୁଗୀର
କ୍ଷିଣିକର ତ୍ରୋତ୍ରାକାବାଟେ ନୂଆଜତ୍ତ ଓ

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗଢ଼ିକାର ଦର୍ଶନ କରଇବେ । ମୁଣ୍ଡିଲ୍
ଯେ ଜଣ୍ଠିରବୁ ଅନେକ ସାହେବ ସଙ୍ଗହୋଇ
ଯାଉଥିବାକୁ ସେଠାପେ ବନଛେବା ହେବ ।

ଶୁଣ୍ୟା ଏ ସେ ଦିପୋତୀକଳେହୁର ବାରୁ
ଦେବେହୁନାଥ ଦୋଷ ଯେ ବି ଗତ ଜବମୂର
ଧର୍ମାସାରେ ଲକ୍ଷଣରୁଗ୍ରେ ଅଗ୍ରଧରେ ଥୁର
ହୋଇଥିଲେ ମା ୪ ସ ସଂଖେଣ୍ଟ ହୋଇଥିଲୁଛି
ଏମନ୍ତ ହେଲେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଡୁ ବିଜ୍ଞାଲ ଜାହାଙ୍କ-
ପ୍ରତି ଦୟା ପ୍ରକାମ ବରିଥିଲୁଛି ବୋଲିବାରୁ
ହେବ ।

ଶ୍ରୀମୁକୁ ପିତ୍ରଯୁଦ୍ଧ ସାହେବ କୁଟୁମ୍ବ
ସୟତ୍ତିମ୍ବାବପିଷ୍ଠର କ୍ଷମତା ପାଇଥାଇନ୍ଦ୍ର ବନ୍ଦି-
ମାନର ସବର୍ତ୍ତିମେଟ୍ ଜଳ ଗାନ୍ଧୀ ଉତ୍ସବଲୋକମୁ
ଗୋଟିଏ ପଢ଼ୁ ସତ୍ୱବ କର୍ମତା କାରଣ ଟୁୱୁଣ୍ଡା
ପ୍ରଦାନ କରିଥାଇନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ଅପଣା ଉଦ୍ଧବତରେ
ଟୁୱୁଣ୍ଡା ବ୍ୟୁତରେ ମହେଶର ମୁଖ୍ୟର ପ୍ରସତ
କର ଦେଇଥାଇନ୍ଦ୍ର ।

ବ୍ରାହ୍ମିଧର୍ମେପଦେଶ୍କୁ ବାବୁ ହେମବନ୍ତନ୍ତ୍ର ସେନ
ଆଗମି ଫେବୃଆରୀମାସରେ କଲାଳକୁ ଜମନ
କରିବେ ।

ଦ୍ୱାରା କେତେ ବୋଲି ହେଲା ଏବଂ କଲେଜେ ସମ୍ପଦରେ
କିମ୍ବା ଏବଂ କଲେଜେ ସମ୍ପଦରେ ନାହିଁ ପଣ
ବିଦ୍ୟାଧିକ ଆବେଳା ଦେଇଅଛି ଯେ ବିଦ୍ୟାଳୟ-
ର ଗିରିଜାର ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ହେଲୁ ବିଦ୍ୟା ସମ୍ପଦ
ସଂବଦ୍ଧିତ ପଠି କରିବେ ।

କୋଳିବାମଙ୍କ ହୁାନରେ ଅନୁଦିତିମଣିଜେ
ବାହଚନ ଉପ୍ରଦୂରେ ଏତେବୁଲ ବ୍ୟସହୋଇ-
ଅଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମେଲ ଦୋର
ଦୂରଦୂରେ ଶକ୍ତିରେ ଏହି କପଦବ୍ୟ ପର-
ଦୀଣ ପାତ୍ରବୀକମିତି ପୁନ୍ରଥିନ ଆବେଦନ କର-
ଅବଶି ।

ବାବୁ ହିକେନ୍ଦ୍ରମହାର ବାହାପର ଛରିବ
ଅବ ଏତିନବାଙ୍କ ଆଶମନ୍ତରେ ହନ୍ତପଳାଲୋରେ
ମଞ୍ଜଳାଗରଧା ଦୃଷ୍ଟି ଗରୁବ ଦୂଖିଙ୍କୁ ବସୁଦାନ
ରିବେ । -

କଲାକାର କେତେକ କୋଠିବାଲୁମହ ଜନ
ପ୍ରସ୍ତୁତିଲୋକ ସରିଗାର୍ତ୍ତ ଟେଲିକଣ୍ଟ ସହି
ସାକ୍ଷାତ କହି ଗହନ ଉପରେ ଯେଉଁ ଚାଲୁ
ଧର୍ମୀ ଅଛି କହା ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦୁବେ ଦୃଷ୍ଟିରେ
ପାରିବା ବର୍ଥିଲେ । ସେମନେ କେତେକଣ୍ଠ
ତଳା ପ୍ରସ୍ତୁତକର ଦେଖାଇଲେ ଯେ କଲାକାର
ଶଳ ପଦାଧେନ୍ଦ୍ରା ଅଧିକ ହେବାଗୁ ଏ ବେଶାର
କରିବିପାସୁ ସ୍ଥୋର ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଅର୍ଦ୍ଧ ଅନ୍ତର୍ଭାବ

ଦେଶରେ ଉତ୍ସୁକ ମୁକ୍ତିଜ ଦ୍ୱାରା ସେହିମୁଣ୍ଡ
ଦେଶରୁ ଗୁରୁତ୍ବ ନେଇବାରେ ଏବଂ ହୋଇଥାଏ
ଦେଶରୁ କରିବାରୁ ଗୁରୁତ୍ବରେ ସେପର ଦେବ
କାହିଁ ଓ ଗଣ୍ଡାମା ଉତ୍ସାହେବାରୁ ଏ ପ୍ରକଟର
ଯେଇ ମୁକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିଲୁ ଜାହା ମଧ୍ୟ
ପରାପରା ଉତ୍ସାହେବାର ପଢ଼ିଥାଏ ଓ ଅନ୍ତର ଉତ୍ସାହ
ହେବେ । ଏହି ଚିତ୍ରଲିପିରେ ଏକଷୟ ବିଦେ
ଶବ୍ଦ ବିଦେବୋଲି ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଦେଇ ମହାକଳି-
କୁ ଦେଖାଯୁ ବିଦେ ।

ଦେଶବିପିମାରେ ଗୋଟିଏ ସାଧିରଣ
ପରା କରୁ ଦେଇ ବିଲେ ଯେ ଗ୍ରାମପମହାଗୁରୀଙ୍କ
ପୁଣି ଏହି ବିଦେଶରେ ନିରାକାର ଓ ଜାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ଦିକ୍ଷା ପରିଦେଶ ପରିପରାର୍ଥ ଆଗମନ କରିବା
ଦେଇ ଅନେବେଳେ କରି ପଥ ପଠାଇବେ ।

ଅନେବେଳେ ଗବେହକୁ ବଜାଳ ଗବେହମେଣ୍ଟ
ମରିଛି ଏହି ଶତ ଶତ ଜାହାଙ୍କ ପାହାଯାଏ
ଦେଇଥିଲେ ସମ୍ମରି ଜାହା ରହିବର ଦେଇଲେ
ପରିଦେଶ ଦିନାର ସଦର ଓ ସଦରହିଲେ
ଦେଇଥିଲେ ଏକମଣ୍ଡ ଲେଜାଏ ବାଗଚ କିମ୍ବ
ମରିବାକୁ ଅନମନ୍ତ ଦେଇଥାଇନ୍ତି । କିନ୍ତୁ
ଏହି କାହାର ମହାକଳି କରିବାକୁ କରିବାକୁ
ଏହି କାହାର କରିବାକୁ କରିବାକୁ
ଏହି କାହାର ହେଥିର ମୁକ୍ତ
ଦେଇବାକୁ କରିବାକୁ ।

ମହାମନ୍ତ ଜା ୧୭ ରଜ୍ୟରେ ବିଅଦ୍ୟାରେଥକା
କେନ୍ଦ୍ରରେ କୁମାର ଲୋକର୍ମର୍ଗ ବୁଝିରେ
ବର୍ଗିଜିନି ସୁନ୍ଦାୟବୁନ୍ଦ ଓ ଜନ୍ମଧୂତ ଅନେକ
ଦିନ ଦେଇବାକୁ । ପୁନରମରି ରେଇ ସମ୍ବାଦ୍ୟ
କରିବାରକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ ଯଥାକାଳରେ ଦେଇବା
ଦେଇ ହେବାର ଅଗ୍ର ଯାନାନ୍ଦବବ ବିଦ୍ୱାର
ଦେଇବାକାର ।

ଜାହାଙ୍କ ପିମିର କେନ୍ଦ୍ରନାଶ୍ଵରକୁ ଦେଇବା
ଦେଇବାକୁ ଯେ ଜାହାଙ୍କ ଅଗ୍ରିତ୍ତ ଦେଇବା ସମ୍ମର-
ଦେଇବା ଦେଇବାକୁ କମେ ଦେଇବାକାମାନ ଗହା
ଦେଇବାକାର । ଜାହାଙ୍କ ଦେଇବାରେ ଗେଷ
ଦେଇବା ଦେଇବାରେ ଗହମ କାହାକୁ ସି ପାଇ
ଦେଇବାକାର ।

ମହାମନ୍ତ ଜାହାଙ୍କରେ ଦେଇବାରେ
ଦେଇବାରେ ଗହମ ଅବହାର କରିବାକାର
ଦେଇ ହୋଇଥାଏ । ଏହି କାହାରେ ବସିବାର
ଗହମ ଦେଇବା ହୋଇଥାଏ ଯେ କେବେବେଳେ
ଦେଇବା ଦେଇବା ହୋଇଥାଏ ଯେ କେବେବେଳେ
ଦେଇବା କାହାର ଅବହାର କରିବାକାର । କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ

ଦେଇବାର ଦେଇବାର ବୁନ୍ଦି ହୋଇଥାଏ
ଗହମ କେନ୍ଦ୍ର ସେଇ କେବେବେ ହୋଇଥାଏ ।
ବୁନ୍ଦିରେ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ବ କରି ଦେଇବାର
ହୋଇଥାଏ । କାହାର ଅବହାର ଥାଏ ଥାନକ-
କରିବ ଥାଏ ।

ପ୍ରେରଣାକାରୀ ।

ଇଂଗ୍ଲି ବଜାଳାପୁରର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇବାକାରୀ
ଦାନ ।

ମୁକ୍ତ ଦୁଃଖ ।

ଧାରମନର ଗୁରୁ କରିବାକାର ।

ବନ୍ଦିପରିବୁକେ ଯେତି ବିମର୍ଶା ।

ଏକୁଏକ ହୋଇ ଦେଇ ଯବେ କରି ।

ଅହା ଗୋଟିଏ ବିଦେଶ ମେହିଦି । ୧ ।

ବି ସେ ଅଧିକ ପନ୍ଦୋହ କରି ମୁଖୀ ।

ଯହୁ ପରିବୁକୁ ମୁନ୍ଦିବ ଦର୍ଶା ।

ମୁଖୀଦେଶ ଦେଇବାର ସେ ଯବେ ।

ମହାମନ୍ତ ଦେଇବାର ସମ୍ମରି ମହାମନ୍ତ ।

ମହାମନ୍ତ ଦେଇବାର ଯେ ପରିବୁକୁ ।

ବୁନ୍ଦିହିଥ କାର୍ଯ୍ୟ ମୋଟାବଳୀ ରତ ।

ଦାନ ଦେଇବାରେ ହୋଇ ବିପରୀତ ।

ଦେଇ ନ ଥିଲା କରିବାର କରିବାର ।

ଦେଇ କରିବାର କରିବାର କରିବାର ।

ପ୍ରମାଣିତ ହେଲାମୁକ୍ତ ଦେଶ

ସାପ୍ତମିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

ଶ୍ରୀ କିଳା କାନ୍ତାରୀ ହମ୍ମିଟାଂ ମନ୍ଦିରା । ମୁଣ୍ଡ ପ୍ରେଷ ବିନ୍ଦୁ ନ ସନ୍ତୋଷମାଲୀ ଗଲିବାର

ଅଶ୍ରୁମ ବର୍ଷିକ ମଳଣ	୪୫
ବର୍ଷାନ୍ଦେ ମୂଳ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ	୫୫
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ତାଜମାହୁଳ	୫୫

ପଦ୍ମନାଭ ଏ ହାତକୁ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତମ ଜୀବନ
ଦେଖୁ ସେହିବୁଟି ଅନ୍ତର୍ମାନେ ବହୁଅଛୁ ଯେ
ହାତକୁଲେ କରିଲେଣେଇ ବସାଇ ଫଳ ଏହି
ପୁଅନ୍ତର୍ଗତ କୁର୍ରାଯାତ୍ଥରେ ଏଥରେ ଯେ ଏହି
କଣ ବୃତ୍ତାର୍ଥୀ ହେଲୁ ଏତୋବ ଯଥେଷ୍ଟ
ଅନ୍ତର୍ମାନେ ବୁଝାଇଲେ ଯେ ଶିଳ୍ପକାମୀଙ୍କେ
ବୁଝିଲେ ଉତ୍ସାହକ ଯେ ଏହା ଅଗମାବର୍ଷ ଉତ୍ତମ
ଫଳ ଫେରାଇବେ କହିବେ ଗାତ୍ରକୁ ଦ୍ୱାପକ
କରି ଗବର୍ଟମେଣ୍ଟ କେବେ ମନଳକେ କାହିଁ
କହିଅଛନ୍ତି ଏହି ପରିଷା ପରିଵ ଗାହା ପ୍ରକା-
ଶୁ ହେଉଥାଏ ଓ ଅନ୍ତର୍ମାନଙ୍କର ଅମା ହେଉ-
ଥାଏ ଯେ ଅଗମାବର୍ଷରୁ ଏଠାରେ କଲେଜ
ଦ୍ୱାପକ ବ୍ରାହ୍ମାର ଅବଧିକାଳୀ ପ୍ରଶ୍ନମୂଳ
ହେବ । ଧାର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ୍ରପରିଷାରେ ଦୂର ଜୀବିତର
ମାତ୍ର ଉତ୍ସାହ ହେଲେ ଗବର୍ଟମେଣ୍ଟ ଗାହାକ
ଅନ୍ତର୍ମାନଙ୍କ ଅଧ୍ୟାୟ ନ କରି ମେମାନଙ୍କ ଦର-
ପାର୍ଯ୍ୟ କରି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଉଚିତ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ-
ନାହିଁ । ଏ ପରିଷାର ଆର ଗେଟିଏ ସମ୍ବୋ-
ଧିକନକ ଫଳ ଏହି ଯେ ପ୍ରବେଶିକାପରିଷାର
ସଜ୍ଜିଲ୍ଲାଖେଣାରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟମାୟ ଉତ୍ତମାନେ
ଯାଇ ପାଇଅବ୍ରତ ଏଥର ବିଦେଶୀଦୂମାନେ
ପରାପରାଭାବେ ଯେ ଉତ୍ତଲୀପମାନେ ମାହିତି-
ବୁଦ୍ଧିମେ ନିର୍ବିଜ ନୁହନ୍ତି । କେବଳ ଅନ୍ତର୍ମାନେ
ପୁନଃପୁନ ଯେଉଁ କାହାର କରେଗ କରିଅଛୁ
ମେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତାତ୍ପରକାର ସମ୍ବୋଧ ବିଅଯାଇ
ନାହିଁ ସେହିକାରଣେ ହେମାନେ ଉତ୍ତମଦେଶୀୟ-
କରି ସମସ୍ତକ ହେବ ନାହନ୍ତି ।

ଉପରେକ୍ଷାରଙ୍ଗରେ ଅମୁମାନକର ବକ୍ତ୍ର
ଏହି ସେ ଏପର ଦୂର ପ୍ରଧାନଶିଖକ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ବେତନ ପାଇଁ ନାହାନ୍ତି ଏଥମୂଳରେ ମରି
ଦେଇପାଇଁ ମଧ୍ୟମ ଆଚାରୀ ପଞ୍ଜାରେ ବେତନ ପାଇଁ
ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ହେଲେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବେତନ ଜାହାଙ୍କ ଦେଖା-
ଇ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଵର୍ଗ ପଞ୍ଜାରେ ଦିଦ୍ୟମ ସମ୍ମାନ ହୋଇ
ଅଛି ଅଜ୍ଞବ ଅମୁମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନାକର୍ତ୍ତା ପ୍ରା
ପ୍ରଧାନଶିଖକଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବେତନ ଦେଖାପରିଚେ
ଆଉ ଶିଖାଦିଗର ବକ୍ତ୍ର ପଞ୍ଜମାନେ ବଜ୍ରୋଡ଼ି
ହେବେ ହାହିଁ ।

ପାତ୍ର ଅର୍କସ୍ ପଶୁଷୋଗାର୍ଥିନାଳଙ୍କ ଜାମ
ରୂପରୂପ

ଯେଉଁମନିଦୀର୍ଘ କଠଳ ହାତୁଳ
ପରେବିବା ପରିଷୋଜାଣିମାନଙ୍କ ନାମ

প্রথম বিদ্যালয়

କାନ୍ତିଲୀଚିରଣ ଗୁମ୍ଫୁଷର
ପଦ୍ମପାତ୍ରି

ବିଲବାନଦାତ	୩୯
-----------	----

ଶିଳ୍ପବିହାର

ଗୀତଳକୁନ୍ଦପୋଷ କଟକ

ଶବ୍ଦମାତ୍ରଚକ୍ରବିଦ୍ୟାଷ୍ଠ

ବିଜୟାକୁମାରପାତ୍ର
୧୯୭୭ ଲେଖନାଥ

କାଳିଦାସମ୍ବନ୍ଧୀୟଙ୍କ ବାଲେଶ୍ୱର

ମୟୁରବ୍ଲକ୍ଷୟ ୨୩

ଚିତ୍ରମୁଖଧୀନ
ସେ ପାତାଳ
କଣ୍ଠ

କାନ୍ତିକାନ୍ତିକାନ୍ତି
ବ୍ୟାପାରକୋଷ୍ଟ
ମୁଦ୍ରାଧାରକାନ୍ତି
ବ୍ୟାପକାନ୍ତି

ଶ୍ରୀକପାଳ୍ୟ ପାଞ୍ଜିଲ

କଳ ସତ୍ୟାବଦୀ କରିଲା ଗଢ଼େରେ ପାଠ
ହୁଏ ଯେ ଜ୍ଞାନ୍ୟାନ୍ତ୍ର ଲେଖିବାକୁ ବନ୍ଦିର
ବାହେବ ପରିଚାରୀ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ମନ୍ଦିରମା-
ନିଷକ୍ତୀୟ ପାଇଁକୁ ଉନ୍ନତି କିମ୍ବା ଶର୍ମ
ଦେବାକୁ ଧର୍ମ ବର୍ତ୍ତାକୁ । ସାଧାରଣ ହତ-
ମନ୍ଦିରମାନଙ୍କରେ ଓ ଯହଁରେ ସଜାର
ପାଇଁର କବେ କମ୍ପା ପୂର୍ବବରଳ ମନ୍ଦିରମା କି
ଯହଁରେ ଧରାନ୍ତରୀ ଜୀବିନ୍ ମେହାର
ଦର୍ଶକ ଅଛି ଯେସମ୍ମୁ ମନ୍ଦିରମାରେ ମନ୍ଦିର-
ମାର କୋଣମିଳିବା ହୃଦୟ ସମ୍ମାନକୁ ଉପରୁତ୍ତ
ଦର୍ଶକର ଅଶ୍ଵ ହେବ ସହପ୍ରକର ମନ୍ଦିରମାର
ଅଶ୍ଵମାନକୁ ଏ ଶର୍ମ ବନ୍ଦିରିକ ନନ୍ଦେତ୍ର ଯାକ-
ନ୍ତର ମନ୍ଦିରରେ ଶର୍ମ ଦେବାକ ବିଥାନ
ଦେବ ପାଠ ।

ମେଘ କୁଳାର୍ ଲୋକମାନେ ସବୁଗର୍ଭ
ଆସ ଦେବିତି ଅପରୁ ଘେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିକଳ
ଦିଲ୍ଲୀରେ ହାତୀର ଶର୍କ୍ କାହିଁ ଖାତିଲାନ୍ତିକୁ
ବୁଝିବା ପରେ ପଥିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖାବ
କୌଣ୍ଡ ଦରାର ଅତି କୌଣ୍ଡରି ପକାଇ ଗମ-
ନ୍ତି ଫର୍ଦିବି ଜାତି ।

ଜତକୋର ଦେଖିଥୁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଜାହାଜର
ଲାଭପତ୍ର ଦେଖିଥୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଦିଆଯିବ ମାତ୍ର ମାରଳ-
ଗତ କି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦିଆଯବକ ନାହିଁ ।
ଏ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମିଳିତ ଯାହା ଦିଆଯିବ
ନାହିଁ । ଅଠବାର ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ ।

ଦେଶପୂର୍ବମାନଙ୍କ ବାହନର ଯତୀର୍ଥ ବିଷୟ
ଦେଖିବ ଏହି ଏକ ମାଲକରୁ ହି ଅଗାମ
ପାତ୍ର ହେବ ନିଷ୍ଠ ଡ ଅହରଣପାତ୍ର ଚିନ୍ତା
ଏହି ପାତ୍ରରୁ ଅନ୍ୟକ କର୍ତ୍ତା ଦିଅଥବା

ଦେଖାଏ କିମ୍ବା ଉତ୍ତରଗ୍ରୋମ୍ ଛାନ୍ତି ଆଉ
ଦେଖିବାକୁ କାହିଁକି ମଧ୍ୟାର୍ଥ ଦେଖି ଏବଂ
ମାତ୍ରମୁକ୍ତ ଅଶ୍ଵାର ଅନ୍ଯଥିବ ହେସାକରେ
ଯାହା କେବେ ପିଥାଦିକ ଏବଂ ଅହାଗକାରୀ
ଦେଖାଇଯାଇବା କୁଆଦିବ ତାହା ମୁଁ ୨୫ ଅଧ୍ୟକ୍ଷବି
ପ୍ରେମଦାତା

ଅନ୍ୟେମାନେ ଏ ଅର୍ଥକୁ ଅଛି ଯକ୍ତିଗତ ଲୋକଙ୍କ ପଦବୀରେ ମହା-

ମାନୁଷଙ୍କ ଯେବେ ଲୋଗ ଦୂରେ ଜାହାଜିଲୁ
ଅଛନ୍ତି ନାହିଁ ! ସମ୍ମର ଅର ମାର୍ଗ
ଦଶୟୁରେ ଦେଖୁ କଞ୍ଚ ଗୋଗ ନ କରିବେ ।
ଅପଣା ହାଜିର ଗାଇ ଅନେକବୀଳ କହୁ
ଭୋଗକରିବା ରଥରେ ଘେରେ କୌଣସି
ଫରକ୍କବାଣୀ ମନ୍ଦିରମା ଦେଖିଲେ କାହାର କେହି
ତାହାକୁ ସାକ୍ଷୀ ଦର୍ଶକ ଏହି ରଥରେ ପଲାଦୂନ
ଦରନ୍ତି ଏବେ ଆଉ ମେଲ୍‌ମେଲ ନାହିଁ ବିମ୍ବ
ଦେହ ସାକ୍ଷୀ ଦେବାକୁ ଅଧିକାର ଜାହାର ଦାଖି
ଥହା ମଗମର କହିପାରିବ ନାହିଁ । ସାକ୍ଷିକୁର
ଅର ଗୋଟିଏ ମହିତ ଦୂର୍ଦ୍ଵା ଏଥରେ ଝଣୁଳ
ଦେବାର ସମ୍ମାଦନା ଆହୁ । ସାକ୍ଷିମାତ୍ରେ ମେ
ଅନର୍ଥକ ଦେବେବାଳ କରେଲୁ ଦୌଡ଼ିନ୍ତି
ସେଥୁବେ ଜାହାଜର ଯେବେ ଲୋଗ ହୁଅର
ତାହା ତୁଳନାରେ ସାକ୍ଷ ଦେବାକୁ ଅଧିକା
ବାଧର ନାହିଁ । ଉପରମ ହାତିପାନେ ଏହିନ୍ତି-
ପୁରେ ପରିବର୍ତ୍ତ ଥାରୁ ସତି ଏବଂ କୌଣସି ମନ୍ଦିର-
ମାରେ ସାକ୍ଷ ଗଲ ପାଇ ତିନ ବଢ଼ କରୁଲେ
କିମ୍ବାରତ୍ତା । ଦୋଷ ଦେନାକି । କିନ୍ତୁ ଦେଖିବେ

କେବଳ ଫର୍ମ ସାହିତ୍ୟ ଉପରୁ ଜାଲକୁ ଛାନ୍ଦା
ଦେଖାଇଥାଏନ୍ତି ଅର୍ଥର ସାହିତ୍ୟ ଉପରୁ ଜାଲ
ଦେବ ବିଜ୍ଞାନ ଜାହାର ସାହିତ୍ୟ ନ ଲେଖି
ମହାମା ଦରସନ ଦେବାନିନ୍ଦ୍ର ବାଗନା
ଦୟାରୁ ଏତେବେଳେ ସେବପ ହେ... ନ
ଧାରକ ଜାଗନ୍ନାଥ ସାହିତ୍ୟ ଅପଣା ଘରପାଶ ଯେତେ
ବାଲ ଅନୁପରୁ ହେବ । ତେବେ ବିନାର
ଜୀବ ପାଇବା ତେବାହାର ଜାରି ନେବା ଅପାର
ଦେବ ବିନାରକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଜାହାର ଜାତର ଦେବାକୁ
ପରିବ ଏବ ସରଜାରର ଅଧିକ ବ୍ୟଥ ନ ହୁଅର
ବ୍ୟଥରେ ସାହିତ୍ୟମାନେ ପରିଚି ହେବେ ସାହିତ୍ୟ
ସାହିତ୍ୟ ବନ୍ଦ ଭବିତ ରହିବାକୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦାର୍ଯ୍ୟ ।

ତିବଳ ଅବ ଏତ୍ତନେବସାଙ୍ଗ

ଅବ୍ୟକ୍ତିଜା ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ବନ୍ଦିଶୁରେ ଗେଡ଼େ କଥା
ବନ୍ଦିପତ୍ର ସମସ୍ତରେ ଧାର ଦେଉଥିଁ ଦେ
ଦେଖି ଲେଖିବାରୁ ଗଲେ ଏ କ୍ଷୁଣ୍ଟପଦିତାଙ୍ଗରୁ
ବିଜୁବାଳ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରୁ ହେବ ପୂଜନ୍
ଅମ୍ବେମାନେ ଦେଖିବ ଶାନ୍ତ ରହ ହେବଳ
ଅର୍ଥକବ କଥା ଯାହା ଅବଶ୍ୟ ଦେଉଥିଁ
ଯାହା ନ ଲେଖିବାର ଅନନ୍ତର ଦୁଇ ଦେଖିବ
ପୁରୀନ ବିଶ୍ଵବ ଲେଖିଅଛୁ । ଉଚ୍ଚମାନେ

ବାହାରକୁ ଅର୍ଜ୍ୟଧନା କଲେ ଘୋଷଣା ଦିବଦାର
ତୋପ ପମେଠ ରତ୍ନାର ନାନାପ୍ରଭାର ଅଭ୍ୟନ୍ତର
ଶ୍ରୀପାତ୍ର ଓ ସେବକୁ ଯେ କାହୁକୁ ପରିମାଣରେ
ଏ ସମୟରେ ହୋଇଥାଏ ନେଗିବାର ଅଧିକ
କରି ଦେଖି ଅଧିକ ବାର୍ଷିକ ଜଗରରେ
ଆସିଥାନ ଓ ବାଜି ପୋଡ଼ା ଉତ୍ସବର ହୋଇ
ଥିଲୁ କିମ୍ବା ଦେଖାଯି ନୋହମାନେ ମହାମହିଳାଙ୍କ
ପୂର୍ବିକୁ ଅର୍ଜ୍ୟଧନା କରିଛି ଯେ ଭାରିଗାନ୍ଧିକ
କରିଥାଏକୁ ଜାତି ସମୀକ୍ଷାରେ ଅନୁଭବ
ଆଏ ଓ ଜୟନ୍ତ ବୃତ୍ତନା କିମ୍ବା ଲେଖିଥିଲା ।

ବିଜ୍ଞାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ସମୟରେ
ଦେଶୀୟ ମୋହକତ୍ୱର ସାହଚର୍ତ୍ତବ୍ୟରୁ ହାମର
ଫାନରେ ଛାଇବ ମହୋଦୟକର ଅଭ୍ୟର୍ଥନା
ହେଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ହାତରୁ ମୋରନ୍ତମୁ
ବିରିବା ବିଷୟରେ ବୋଲିବି ଯହୁଙ୍କ କୃତି ବୋଲି
ହ ଧିଷ୍ଟ । ସବୁମହାର ଓ ଜାଗା କ୍ଷେତ୍ରରେ
ଦିବ୍ୟାନ ଓ ପୁଷ୍ପକାଳୀନ କାହା କୋଣରେ
ଅଳଅମୟ ହୋଇଥିବ ଓ କେବେ ତୁର
କାହାର ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଅଳୋକ କୁର୍ଖିଲ ।

ଥାଜୀ ହୋଇ ଉପା ଦ୍ୱାରା କାନ୍ଧରୁ ଦେଖିଯାଏ
ମହୋଦୟ ଗ୍ର୍ୟାନ୍ଟ୍ ଗର୍ଭରକ୍ଷନରୁ ସାହେବ
ଏବଂ ଅଳ୍ପାନ୍ୟ ସମ୍ମାନ ଲିଙ୍ଗମାନଙ୍କ ସମ-
ଦୟାକାରୀର ଯେତେବେଳେ ଆଶମନ କଲେ
ଆହାଜ ସମ୍ମାନରେ ଦେଖାଯୁ ପ୍ରଥାରୁଦ୍‌ଧାରେ
ପାଳଗ୍ରେବନାର ତେ ବାଜାପାଇସନ୍ କିମ୍ବା
ଦୀର୍ଘଦ୍ୱୟ । ସମୟରେ ଏବେ ଲୋକ
ପାଞ୍ଚଥଳେ ଯେ କଣ୍ଠର ଅଧିକ କରିବାର
ନ ନୁହନ । ଅଛ କଟିନରେ କେବଳ
ପାଇଁ ବାଟ ବହୁଧର ଜୀବ ମହୋଦୟ ତେ
ମନ୍ଦୁ ପକ୍ଷରକ୍ଷଣକାରୀ ମହେବ ତ୍ରୁପ୍ତାବ୍ଦ
ଏବଂ ବନ୍ଦନରେ ଉପରିବନ୍ଦ କରି ଧାର୍ଯ୍ୟ
କରି ପଣ୍ଡିତ ଗୋଟିବ ନାଥରେଇ ନେଇ
ନତୀମେତେଇ ସମ୍ମାନରେ ଅର୍ପଣ କଲେ ତେ
ବଧିନୀନ୍ୟାଦୀ ଅଣାକାବ ତେ ସୁନ୍ଦରିବାଜୁ
ପରଲେ । ଯଦିପାଇ କି ମୁଣ୍ଡର ନ କରିବାର
କର୍ତ୍ତ୍ୟକ ଦ୍ୱାରିମାନେ ବେଥର ଅର୍ଥ ଦୂର
ମାଲିଲେ ଉଥାତ ଅଭିନବ ଦାର୍ଢି କରିବ
ହେଲେ । ବ୍ରାହ୍ମଗଳର ବିଦ୍ୟା ଉତ୍ତାର
ଦଳ ଅଟ ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ଅନ୍ତିକର୍ମା କର୍ତ୍ତ୍ତଙ୍କ
ପ୍ରକଳ୍ପ ସମ୍ମାନରେ ବପ୍ରତିକ୍ରିୟା ହୋଇ ନାହିଁ
ନ କଲେ ଲାଭକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ
ଲାଭର ଫଳ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଅପରା-

ମୁଖରେ ଦ୍ଵେଷ ଓ ନୃତ୍ୟ କରିବୁ ହେଲା
ଦେଖାଯାଏ ନାରୀଙ୍କ ଉପରୁଗି ହେବା ସମୟରେ
ଜମାଇବା ହୋଇ କହିଥିଲା କଥିବାର କରିବେ
କୁହା କରି କୁହା ମୌଳ ହୋଇ ରହିଲେ
ଏହି ଅନୁମତିବଳ ଏହା ପ୍ରଦାନ କଲେ ।

ଏହା କାନ୍ତରେ ଅନେକ ସମୟ ବ୍ୟଥି
କି ହିଂଦୁ ଏ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କାର୍ଯ୍ୟର
ଅଶ୍ଵମାନେ ଗୀତ୍ୟ ଏକ ଆମୋଡ ଉତ୍ତାବ
ଅନ୍ୟ ଆମୋଡ ଖାତରୁ ଉତ୍ତବମହୋଦୟଙ୍କ
କମେ ଦେବକିଦଳ ଓ ମଲ୍ଲପାଥନ, ଅନ୍ତର୍ମା
ଯାତ୍ରାଦ ଦେଖାଇ ଅନ୍ୟ ଏକ ମୁହରେ ପ୍ରବେଶ
କରିଲେ । ସେଠାରେ ଏକ ଜନ୍ମକିଳିଶା ଓ
ତହଁ ଉପରେ ସବ୍ରତିରମ୍ଭ ଧାନଦାନ ଅଭିର-
ଦାନ ଘୋଲବଚାନ ଓ ଏକ କଥାର ଅଳବ-
ଦ୍ଧାହୋକା ଥିଲା । ଉତ୍ତବମହୋଦୟ ପ୍ରବେଶ
ମାଧ୍ୟବେ ବଢ଼ିଲମ ଜମାଗୁ ଗାନ୍ଧି କେଲେ କିନ୍ତୁ
ହେ ଅନ୍ତର୍ଧୟାସ ହେଉଥି ମୁହଁ ଏହଥର
ହୋଇବା ପାଇଁ ତୁଣ୍ଡି ଲାଗ ନ ଦର ଅନ୍ୟ କାତା
ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମନୋଯୋଗୀ ହେଲେ । ଏ ସମସ୍ତ
ଦେଇ ଉତ୍ତବ ଗୃହାପି ଓ ଦେଶୀୟ ନିଷ୍ଠାନ
ହରଗ୍ରା ଆମାଜ ହେଲା ରାଜୀପ୍ରଦ୍ୱାରା ଓ ହରିଦ୍ଵାରା
ମାନେ ଜାହା ଅଛ ହରିରେ ମେଦନ ବଲେ
ତହଁ ବାହାରକୁ ଅଧିଲକୁ ଅନେକ କାଶବାତି
ଜାହାଙ୍କ ସମ୍ମରଣ କାଳି ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କାର୍ଯ୍ୟ
ମେଷ କରିବା କେବେଳକୁ ରତ୍ନ ପରିଦ୍ୱାର
ହୋଇଥିଲା ଓ ଅନ୍ତିକ ବ୍ୟକ୍ତମାନେ ବାହାର
ଯାଇଁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଲାଗିଲା । ପ୍ରାୟ ଏକମାତ୍ରକ
କାହିଁ ପରିପାତ୍ର ବନ୍ଦିର ଥାର ଲାଗିଥିଲା ଏହିକି
କେତେ ଲୋକ ଅଧିକୁ ପାଠକମାନେ ବନ୍ଦି
କରଇ ।

ଅମ୍ବେନାହେ ଏହି ଅଭ୍ୟନ୍ତର ହୁବାଦି
କୁଣି ଅଛି ଆଜନ ହୋଇଥିବୁ । ଏ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ
ରକ୍ଷଣ ସଥେଚିତ୍ତ ପ୍ରବନ୍ଧା ନ କରି ଶାନ୍ତ ରହି
ନ ପାଞ୍ଚଶାହୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଦୟା ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ-
ନୁଷ୍ଠ ହୋଇଥିବାକୁ ଜାହାନ ଜାଣିବାର ଅର କଷ୍ଟ
ନାହିଁ ସବୁ ପୂର୍ବଦିନ ଉତ୍ତାର ଗ୍ରାୟକୁ ଗବର୍ନ୍ମ୍ଭାର
କେନ୍ଦ୍ରର ସାହେବ ସର୍ବଜାଗରଙ୍କୁ ଉକାଇବାରେ
ବାକୁ ଦିଗମ୍ବରିତ ପ୍ରତିତ ଜାହାଙ୍କୁ ବୃଦ୍ଧତାରେ
କେତେବେଳେ ଜଣ୍ଠ ବବର୍ତ୍ତିବେ କେନ୍ଦ୍ର ସାହେବ
କ୍ଷପିଲେ ଯେ ଉତ୍ତବ ମହୋଦୟ ଦେଗୀଥି-
ଲେବନ୍ତ ଅଭ୍ୟନ୍ତରେ ଅଛି ଆଜନ ହୋଇ-
ଥିବାକୁ । ଉତ୍ତପ୍ତାର ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ନ୍ମ୍ଭାର
କେନ୍ଦ୍ରର ସାହେବ ସର୍ବଜାଗରଙ୍କ ଏହି ଧେତେ

ଲେବ ରେମା ଦେଇ ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ
କଲେ ସେ ସମଦ୍ରିଳ ଠଳ୍ୟବାଦ ଦେଇ-
ଅଛନ୍ତି ।

✓ ६८ ८०-७५ लघु

ଅମ୍ବେମା ନ ଏବ ସପ୍ରାତ ହେଲୁ ସଜ ୧୮-
୨୯ ସପିହାକୁ ଅଳକିମ କର ସଜ ୧୮୨୦ ହାରେ
ପ୍ରବେଶ ହୋଇଥାଏଛି । ଏ ବର୍ଷରେ ଅମ୍ବେମାକ-
ଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କି ହେବ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାବୀ କୃତ୍ତବ୍ୟ
ଯାଇଛି ପାଇଁ ସେଥିରେ କିମ୍ବାନ୍ତା ଏକମାତ୍ର
ପରମେଶ୍ଵର ଭାବୀ ଜୀବନକୁ ଓ ଯେବେଳେ ପଞ୍ଜିକା-
ରମାନେ ବିହି ଫଳାଫଳ କହି ଘାଟିଥାରକୁ
ତେବେ ବୋଲନ୍ତି ନୋହିଲେ ଗୋଟାମାନଙ୍କୁ
ଉଜ୍ଜ୍ଵଳାଗେ ସମ୍ବନ୍ଧ ବା ସୂଖରେ କରି ବିନ୍ଦିନ୍ଦ
ରହନ୍ତିରୁ । ଅମ୍ବେମାରେ ସେଥିରେ କାନ୍ତ ହତ୍ତ
ବରତବର୍ଷର ଫଳାଫଳ ଯକ୍ତବ୍ୟତ ସମ୍ଭବ ବର୍ତ୍ତ
ଅଛି ।

ମୁହଁରାୟ ପୁଷ୍ପଗାନେ ସବୁ ୫୮୯୫ ମହିତାରେ
କେବେ ଘରାନା ହୋଇଯାଉଥିଲା ବ୍ୟକ୍ତି କରି-
ବା ଅମୂଳନଙ୍କର ପାଖ ନୁହିଲା । ଏଠିବିମାନେ
ଯାହା ଯେ ସବଣ ରଖିଥିବେ ଅଥବା ଯେତେ-
କାଳକୁ ମୁହଁରା ରଖିଥାଉବେ ଖେଳିଲେ ମେ
ଆପଣାମାନକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉନ୍ତି । ଥମ୍ଭେ-
ମାନେ ମୁଳ ବିବେଚନାରେ ଦେଶୁ ଯେ କୌଣସି
ଉଛୁଟ ପୂର୍ବଚିନ୍ମା ଏହି ଜାହିଁ । ଥର ଯାହା
ଯେଇଁ ଠାର ହୋଇଥିଲା ତମ୍ଭେ ସବେ ରାଜତ-
ବର୍ଷର କୌଣସି ପ୍ରକୃତ ହାହିଁ । ରାଜକାଣ୍ଡ ଏବର୍ଷ
ବନ୍ଦଧରେ ଶୁଭଜ ବୁଲ କହିଦାକୁ ଉଚ୍ଚତା
ଦୁଃଖା ମଝରେ ସୁଏଜ ପ୍ରଶାଲି ପ୍ରମୁଖ ହେବା
ଏ ବର୍ଷର ପ୍ରଥାର ଧାରା ଅନ୍ତର ଓ ଏହାଦ୍ୱାର
ହୁଲକର୍ବର୍ଷ ବିଶେଷରେ ଉପକକୁ ଦୋରିଥାଏଇ
ଏତେବାଳ ଶୁଶ୍ରୋଲପାଠକମାନେ ଅର୍ପିବାକୁ
ଅବ୍ୟକ୍ତ ମହାକୃଷ୍ଣର ଏକ ବୃଦ୍ଧି ଅଂଗ ଚକାର
ପରିବ୍ୟ ଦେଉଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାହାକୁ
ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟ କୋରିବାକୁ ହେବ ବାରଣ
ମରକ ଯୋଜକ ଜାମକ ଯେଉଁ ହଳକୁଣ୍ଡପାର

ଅପ୍ରକାଶ ଆମ୍ବଦ୍ୟ ସଜରେ ଲକ୍ଷତାରୁ ଜାହା
ଆଉ ନାହିଁ ଏବେ ସେ ଗୋଟିଏ ନାଳ ଦୋଇ
ଦୂର୍ଧ୍ୱ ପାଇଁ ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟାଗରର ଜଳ ସଙ୍କଟ
ହୋଇଥିଲା । ଏଥର ଫଳ ଘରଗର୍ଭ ପ୍ରଭ
ସାମାନ୍ୟ ନୁହିଲ ପୁରୋ କଲାତର ରୂପରୂପର୍ବତୀ
ଶ୍ରୀବାଣୀଙ୍କ ଅପ୍ରକାଶ ଆମ୍ବଦ୍ୟ ପରିଚାରୁ
ହେଉଥିବାର ଅଧିକ ସମ୍ଭାବ ଓ ଅର୍ଥବ୍ୟବ୍ୟ ହେଉଛି

ଶୁଣ ଏବେ ତାହା କିବାରଣ ହୋଇ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ଓ ପାଇଁ ଛୁଟିନ ଶୀଘ୍ରରେ ବିଲାଜଗ୍ନ ଗମନା
ଗମନର ପଣ୍ଡାଳ ହେଲା ।

ଫଲଗଣ ପ୍ରକାଶ

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ଗର୍ଜେଥୋମବାର ଘଲିଖନରେ ଏକଳଙ୍କ ଦିକ୍
ଲବାର ସଙ୍ଗେ କୃତକରେ କେତେବାଇଚାରୁ ନମ
କରୁଥିବା ସେ ହିନ୍ଦୀର ମହିଦିଯାର ଦିକ୍

ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତମ । ଅନେକ ଛିଙ୍ଗ ଓ ପେଣ୍ଟି
କେବଳ ଉପରୁତି ଥିଲେ ଘୁମିଲୁଁ ଯେ ଏମାନଙ୍କର
ଶବ୍ଦର, ସ୍ଵର୍ଗ ହାତଖଲ ଓ ଫଳବର୍ତ୍ତମାନେ
ଅହିକର ମଳ ସମାନ ଦିଗ୍ବିଜ୍ୟରେ କ୍ଲୁ
ମୋହନିଙ୍ଗ ବାପାରୁ ଭଲେ ପଢାଇ ଗେର
ବୀର ବଜାରମାନେ ବାଜାରଚାର ତାହାର
ବକାର ଯୋଷଟା ଦେଲେ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କର୍ମତିଷ୍ଠାନେନ୍ଦ୍ର କଳଙ୍ଗଭାବୁ ଗମନ
ପରିଅଛନ୍ତି । ଜଳକର ହିତଥୁବେ କୋଣାର୍କ
ପରମଣୀର ବରିବା ସଥର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଅନୁମତି
ଦେଇ ।

ଅମୃତବଜାର ପଦିକା କୋଳନ୍ତି ବନ୍ଧୁମାନ
ପ୍ରଥମଟିକ ଜାନାଗନ୍ମାନକ ସୁଲକ୍ଷଣରେ ଏକ
କଣ୍ଠକିଷକ ପୁଣିବା ହୋଇବାର ଯାଇ ଗୋ-
ଟିଏ ପତ୍ରକର ପତ୍ରମୁଦ୍ରା ପାଇଥାଏ । ଏହାଜ
ଦେଇ ତିକ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମୁଦ୍ରିତ କଥାଯୁ । ପ୍ରେତମ
ମାତ୍ରକ ହୁନକେ ମୟ ବହୁଜପ ଅନେକଗତିବ
ହତି ପାପ ହୋଇଥାଏ । ସେବାକରେ ଭାବନା-
କରି ଓ ଏହିପରିଲ ଶାକର ସହିତ ଦାରିଛା
ପତ୍ରକର ହୁନା ।

ଶବ୍ଦଶୀମେଣ୍ଟ୍ ବିଧାନ କରିଥିଲାଗନ୍ତି ଯେ
କେବଳ ମାତ୍ର କୃତିକାର ଅଧିକ ଦେଇନ
ଭାବି ପରିବର୍କ ଆଧୁନିକ ସାମଗ୍ରୀର ସାମଗ୍ରୀର
ପୂର୍ବିକ ହେଉ ଭାବ ନିଲିବ ଜାହାଙ୍ଗ ଓ ଏମଙ୍କ
କେବଳ ପେନ୍ଡିକଲରେ ଭାବ ବିଧାନର
କି ଯେତେବେଳେ ସାଧାରଣ ମୁଖ୍ୟମ୍ଭେତ୍ତା
ଦେବାବେ ପ୍ରବ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଦେଇଥିବ ॥

ରୁଣ୍ଡି ଧନ ସବଳକ ପେଲିଯନ ହୋଇଲୁ ଯେ
ଫୁଦୁ ଏଇମାଘର ପ୍ରଥମ ସପ୍ତାବ୍ଦ ଦୟା ଜହାଙ୍ଗ-
ଭାଗ ଉଚ୍ଚବନ୍ଧନ ଏକନବୀର ଲାହୋରରେ
ଦିବେଶହେଲେ ଖେତାରେ ନିରାହନମାତ୍ର
ଅନ୍ତର୍ଭୂତ କରିଦେ ଏହେ ମେଲାଯାଏଯେ
ତତ୍କାଳ ଯାଉଁ ଗାୟ ନିରାହନ ଅଥବାହେବା

ମରମାର ତୀର୍ଥ ରମ ସକାଳସୁତ୍ର ଶ୍ଵା
ମେଧରେ ଲାହୋରରେ ସାମାଜିକ ମୁଦ୍ରଣ ହୋଇ
ଥିଲା ଏଥିରେ ହୋଇଛି ଯେ ଅନେକବ୍ୟାପ୍ତି
ହେବାଲରେ ଗୋଲାହବାଲ ଏଥିରେ ଅନୁଭବ
ହେବାରୁ ଅକ୍ଷୟ ହେବନେ । ସାହୁର ମୁଦ୍ରଣରେ
ଗାହାଙ୍କ ନିଦ୍ରା ଭାବନାର ନ ଥିଲା ॥

ଦିବଦୀଖାଧରର କହେ କହାନ୍ତି ଏଥିଲା
କି କାହାର ଦ୍ୱାରା କହିଯାଇ କହିଯାଇ
ହାଇଅଛି ତମାତୁ ଦେବଜ କହିବା ସରିଦୟାଗ
ବେଳେକିନ୍ତୁ କାହାର ତମାତୁ ପାଶରେ ସ୍ଥାପନ୍ତର
ନିଷ୍ଠକର ତ ଭାବୁ ପରିମାୟ କଥା କଥା
ଏହ ବଧୁମନେ ହାବାନ ହୋଇ ଦାକ ଦେଇଲେ
ଲିମ୍ବ ବନ୍ଧୁକାର ଆମାକରଣ ଜାମାନାମ ନାହିଁ
ଏହ ତମାତୁଥାର ଯେବେ ଆମୁଷ୍ୟ କଥାର
ହେ ଯେ କୋର ଏକାକାଳ ବନ୍ଦଳେ ସୁରି
କା କଠିନ ହାତାଧରିଥାର

କଲବତୀ ପ୍ରକଳନକରେ ଥିଲା ପୁରୁଷ
ଏହି ଏକ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ମୂଳର ଦୋଷ ଏହି ନିରବ
ମନୀତ ୫୫୦୦୦ ଲକ୍ଷ ଡଲିଗ୍ରାମ ଜାମ୍ବୁର
କେବିଯାନ୍ତରୁଧାର ଭାବ୍ୟାଜିଥାଏ ତେଣୁ
ଏପଥୁରୁଷଙ୍କ ଯେ ଧୂଳିର ହେବାମାନଙ୍କ
ଯେଉଁ ଦାରିଦ୍ରୁତି ଏହି କଲିବାକୁ ମନୋମର୍ଦ୍ଦ
ରେ ବୁଲ୍ଲାଥିଲା ଗାହାର ଏହି ଦିନର
ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ସଂଭବ ଦୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୋଣ
କେ ଅପଣା ଅଜ କଷା କଷିତିକୁ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଅଛି କଷର କଷାକରନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ କଷନ୍ତି

କାନ୍ତିଜୀବ ରାମଶ ସହାୟ କେତେହଙ୍କା
ଏ ସମ୍ପଦ ପ୍ରସ୍ତୁତନ ଏହିଥିଥିରେ ଧ୍ୟାନ

ତୋଳସାହେବକୁ ପ୍ରଥମେବାଟି ସେ ବହୁଅଳ୍ପି
ଯେ କଲବାଗୁ ରେଳବାଟେ ବନ୍ଦେଇ ଏ
ହେଠାଟ କାହାଙ୍କରେ ଚଂଗଟିରୁ ବିଜାପାଂଚ
ଦୟା ନାଶର ତେବେ ତେ କାହାଙ୍କରାଣୀ
ଇତ୍ୟାବି ଖାରବାଗରତ ସୁଧା ୫ ୩୫୦ ନାର
ମହାନ୍ତିକ । ହେଲକ ପିବାକୁ ୫ ୩୫୦ କା
ହେଲେ ଅନୁମାନ ତୁଅର ଯେ କେହବ୍ୟକ୍ତି
ବୀଜରକୁ ମାର ସେବାରେ ଏକମାତ୍ର କୁଳଦେଶ୍ୱର
ବାରବନର୍ଜିରୁ ଫେରୁଥିବାକୁ ପ୍ରାୟ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତାର
କଳା ବିଦ୍ୟାହେବ ।

ବନ୍ଦବନ୍ଧୁର ସୁକଷ୍ମାର କାରୁ ପଢ଼େ
ମହିଳା ତତ୍ତ୍ଵବିଦ୍ୟାର ଏକନବିଶ୍ୱାସ ଯାଗମନାରେ
ବ୍ୟାପି ପୃଷ୍ଠାରେ କୁଳବସ୍ତୁମାଳ ମାନ୍ୟରେ
ପ୍ରକରଣରେ ପ୍ରବାନ୍ଧକରିବାର ଯଥାର୍ଥ ଉପାଦାନ
ବ୍ୟାପାର କାଣାନ୍ତି ! ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଏକା ଯେ ଚୈଷନରେ
ବ୍ୟାପାରରେ ଦେଖିଗେ ଏକବିନି ସବାରେ
ବ୍ୟାପାରରେ ପାଇଲେ କାହିଁ

ମହାବ୍ରାହ୍ମପୁଣ୍ୟ ଅପମନଙ୍ଗେ କଲା
ରେ ଯେ ଭେତ୍ତାରାଜ ଦ୍ୱାରା ହେଉଥିବା
ହୀନ ଶାଖା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣ କା ଏହା
କାହାର କାଳରେ ଘରେ ପରିଷକ୍ଷଣ
କାହାର କାଳରେ ଗୋଟିଏ ? କାହାର
କାହାର ଅମେରି ଅକ୍ଷ୍ୟଦିର କାଳର କାହାର
କାହାର ? କବିତାମେଳର ଏକାତ୍ମଗ ଅମେରି
କାହାର ? ସବୁହେତାର ବୌଧିବାଲରେ କେବୁ

ପୁଣ୍ୟବ ଯେ କୋଣପୂରଙ୍ଗ ଗୁରୀ ଅନ୍ତର୍ମାର୍ଥ ଦୟା ଅପ୍ରେଳମାଧ୍ୟମେ ଉଚ୍ଚଲ୍ଲଭିତ୍ତିରେ

ମୁଦ୍ରାଧାରିରେ କେବଳୋଟି ଏହି
କବିତା ସାଥେ ହୋଇଥିଲା ଏ କବିତା
କବିତା ନିର୍ମିତ କଥାର ଆହା ପ୍ରକାଶ
କବିତାଧାରୀ କିମାରାବ ।

ମୁଦ୍ରଣ

ଶାଶ୍ଵତ କିଳେ ତୋମାରୀ କଲାପ
ବାହୁ ନିମାନ୍ତରଣ ମେଘରି
, ଦିଗମ୍ବରର କଥା

ଏହି ପ୍ରକାଶପତ୍ରର ସହିତ କମଳା
କାର, ବନ୍ଦକ ପଲାନ୍ତରାଜାଶ୍ରମ ମଧ୍ୟାମ୍ବିନୀ
ଓ ପ୍ରାଚୀ ମେଲ

ପ୍ରକାଶ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଭାର୍ଯ୍ୟରଣ କୁନ୍ତେଶ୍ୱର ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମହିମା ମା ମାତ୍ର ହୀନ ସନ୍ଦର୍ଭଗୁରୁଳ ଗଜିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବର୍ଷକ	ମନ୍ଦିର	୫୫
ବର୍ଷାମୁଁ ମୂଳ୍ୟ ଦେବେ	ଲବର୍ଷକୁ	୫୭
ନମ୍ବରଲ ଘାର୍ତ୍ତ ତାକମାସ୍ତ ଲ		୧

ବୁଦ୍ଧାମାରଙ୍ଗର କଲିତାବର୍ଣ୍ଣନାର ପାଇ
କଥା ବୁଦ୍ଧାମାରଙ୍ଗର ଅମଳ ଉପର
ଯୋହ ହଜାମାନେ କଲିତାରୁ ଅଧି-
ବେବଳ ଗର୍ଭନ୍ତି ହୋଇ
ଥିଲା ତାହାକି

ଧରନ ଦେଖିଥାଏନ୍ତୁ । ସମ୍ବାଦକ ଲେଖନ୍ତି ଯେ
ଦୂଷାଳୀରୁ ଦେଗମ ଜଳକପା ଦେଖି ଘେରିଯାଇ
ଏ ପଶାଙ୍କୁଣ୍ଡରେ ଗାସ ଅଳୁଆ ଦେବାର କଳୁ ।
ଚାହୁଳେ ବିନ୍ଦୁ ମେଥିରେ ଅକୁଳ ନିଷୟ ଓ
ଜୀବ ନାହିଁ ହୋଇ ଗାସାଙ୍କର ମହି-

ହେଉଥାଏ । ସୋଇ ଶବ୍ଦାଳୟ ବିଭାଗରୁ
ଶବ୍ଦାଳୟକା ବାଟ ପାଠ ଯାଇଲୁମୁଁ ବସୁ ଅନ୍ୟ-
ନ୍ୟ ସ୍ଥାନାପେଣ୍ଠା ଉଚ୍ଛଵ ଓ ବଜାମାନେ ଉଦ-
ରମରେ ଅବଶ୍ୟ ତମକୁଙ୍କ ଓ ଥା ଗାନ୍ଧି-

ପଦାର ହେଲ
ପକାରିବେ କବାଟ
ଯନ୍ତର୍ମା ଭାର୍ଯ୍ୟ ହଜାବେଳୁ
ତଥା କାଗଣ ସବୁଠିମେଶ୍ଵା ଏ ପକା-
ମନ୍ଦରା କରି ଆଗିବାଗ ଏଥରେ
କୃଷ୍ଣ କିମା ଲାଗ କିଛି ଦୋଇ ନାହିଁ
ଭାମାଟେ ମୁମ୍ବରେ ଅସିବାରେ
ହେବାର ହୃଦୟରେ କଣାଯାଇ
ଘେରିବେ ଗୁରୁତ୍ୱରେ ଦର୍ଶନମାତ୍ର
ବାଜିଗମ୍ବାସା ଯେସମ୍ପତ୍ତି ଦେବତାଙ୍କେ
ଦୂର ଦୂରର ହତ୍ୟାକାନ୍ତ ମଧ୍ୟରେ
ଯୀ ପଚିବର୍ଷ ହେବାରେ ପୂର୍ବ-
ପ୍ରସାଦ ଦୂରାକାଶର ମାନ ନ
କ କଲିବଜାରି କର୍ତ୍ତମାନ ଉପର
ଗେହ ଧୂଳିକ ହୋଇଥିବାର
ହାରଧାରେ ମାତ୍ର ନିରା

କେ ଦ୍ୱାରା
ମେଣ୍ଡ ପ୍ରଣୀ
କରି ବଳ୍ପରୁ କ.
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା କାହାଙ୍କ
ବରଦେଶ୍ୱର ଶିଥିଲୁ କରିବେ କେବଳ
କରିବା ନ ଅବିଧାନେ ଖେଦେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ
ମନ୍ଦିରର ଜାହାଙ୍କ ମନ୍ଦିରେ ଉବ୍ଧ ଫୁଥର
ଗାହଁ । ଅବସବ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଦେଶ୍ୱର
ମାନ୍ଦ୍ରା ସେମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତା ବ୍ୟକ୍ତିର ଶିଥା
ଦବାର୍ଥୀ ସେମାନଙ୍କ ସମୟ ସମୟରେ କରି
ଗାବୁ ଆଶାରକୀ ଓ ଦେଖାଇସେ ପାଖରଣ
କାଳ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଦେଖାଇଥାଏ ଭାବରେ

୬
ସମ୍ବନ୍ଧରୁ
ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଳାପ
ପ୍ରଦିତ କରିବି ଆହଁ
କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚତ ହେବାର ୮
କାମକଲେ ମନ୍ଦରୀ

ନରେ ସହାମାନେ କୁଳ
ଦେଶ ଏମନ୍ତ ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅଂଶ ଏ ବେଳାଜଙ୍ଗର ଲାଗ
ପୁଣ ଉଚିତ ଆମ୍ବେନିଜେ ଥାଏୟା-
କାହାରୁ ଥ ରଜ ହୋଇ ଦହ

କବିତା ହୁଏଇବର୍ଷର ମୁକ୍ତଥାନ ଦେଖାରେ
ବଳ ଭଲପଥାବଳ ଯାପନକବଜାମାନେ
ଏହି ଏମନ୍ତ ଚନ୍ଦରି ଧାର୍ଥର ହତକରେ-
ର ଯେପଣଟୁ ହାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ୟକେ ଦେଖାଯା ଏ
ପରୁ ଦେଖାରେ ଉତ୍ସବ ପ୍ରଣାଳୀରେ ନିଃଶ୍ଵର

ଉତ୍ତରାଜ୍ୟରେ ପାଞ୍ଚମିଶ୍ରମରେ ଯେତେ
କୁଳ ଅଛି ହେଠମସୁ ଦୂରିଣ୍ଡିଏ ପାଞ୍ଚମିଶ୍ରମରେ
ଧୂର୍ବଲ ହେଉଥିଲୁ ଫତାକୁରୁ ଦୂରା
ସିଦ୍ଧପ ହେଉ କାହିଁ । ଅଛି ପୁରୁଷମାନରେ
ଲୋକଙ୍କର ଯେ ଅଦ୍ଵୀତ ବିଦ୍ୟାଗୁଣ
ତାତରେ ଏ ତେବେଳେ ହେତୁମୁ ଦେଖାଯାଇ-
ଅଛି ହେବାର ହେବା ଏ ଗାତ୍ରକୁ ଯେ କଟ-
କିଲୁ ନିର୍ମିତ କମ୍ ଯେବେହାନ୍ତି ଅଗ୍ରାୟତ
ବିରାଧାରୀ ନଥ ବିନା ମଜ୍ଜକର ସମ୍ମୋଗ ଅଛି
ଦେହଶାନର ଅବ ରୀ ହେତେବେଳ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଦେଇଥିଲା । ଏହିପଦ ପ୍ରତିବେଳରେ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ବୋଥ କର୍ବେ । ଯେ ବିକାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥାନ-
ନମ୍ବରକୁ ଅଗାରକାଟ ର ଯେବେଳ ସେମାନଙ୍କର
ପ୍ରସ୍ତୁତି ହୁଅଇ ତାହିଁ । ତଥାର ବର୍ଧନ ଯାଏ ।
କିନ୍ତୁରେ ଫେରାନଙ୍କର ଅନ୍ତର ଅଧିକାର
ହୁଅଥିଲା

ଅହୁଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷାବୀଜ

ଅକ୍ଷୟବନ୍ଦୀ

କିମ୍ବା ପାଠକମାନେ ଗୁଣିତ
କରିବାକାମୀ ହେ

କିମ୍ବା ଏଥେ ଯେ ସୁଲେ ସେଇ ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ ଅନୁଗତି ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ହୋଇ ରହୁଥିଲେ ହେବୁ
ଅଛି ଧେଇବେଳେ କୁଟନାଜୀବି ପୁରୁଷ ଉତ୍ତରାମ୍ଭେ
କରେନ୍ତି କି କୀମା ହେଲା ? କିନ୍ତୁ କୁଟନାଜୀବି
ଧାରାଭାବେ କି କୀମା ହେବ ଅନ୍ୟେମାନଙ୍କ
କୁଳ ବର୍ତ୍ତବାଚୁ ଅକ୍ଷମ ହେଲାଥାରୁ । ଆହୁତିରେ
କିଛି କ୍ଷତି ହାହୁ ଓ ବସନ୍ତରେ ବଞ୍ଚିଲା
ବିଷାକ୍ତି ବୋଲି ଥିଲେ କିମ୍ବା ଉପ୍ରକାଶ
ଦେଖାଯାଏ । ଅଜିଏବ ଅନ୍ୟେମାନେ ପରିପ୍ରେ-
ରିକାଳ ମନ୍ଦର ଅନୁମୋଦନ କର ବିଷାକ୍ତିରେ
କିନ୍ତୁ ପକ୍ଷକୁ ଅନୁଶେଷ କରାଯାହୁ ଯେ ବଞ୍ଚିଲା
ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଉତ୍ତରାମ୍ଭପାଠ ଧାରାଭାବ
କିଥାକି କରିବୁ ଜାହା ହେଲେ ଅଧିକ ଶତମା-
ନଙ୍କର ପରିବର୍ତ୍ତ ଦକ୍ଷିଣ ବୁଝୋବ ହେବ ।

ଗର୍ବ ସୋମବାତ୍ର ପଦିରେ ଯେଉଁ ନନ୍ଦପଦ
ହୋଇଥିଲା ତାହା କେବାଟିକିମୁକ୍ତ ଲାଗିଥାନ୍ତିର
ଯତନା ହେଲା କି ନାହିଁ ତାହିଥାରୁ ଖୌରୁଳି
ଦିଶାର ଆମେମାହେ ପରିହରନ ଅବଶ ଗୁରୁ
ସଂଘର୍ଷ କରି ଉଲକାଜିର ପାଇଁ ଯାଇଥାରୁ
ଯଥା ପଞ୍ଚମ ଲାତା ପାଇଁ ତିରିପଠିରେ ପ୍ରତି

ଦୁଇ ଶକ୍ତିରୁକୁ ପାନ୍ଧାରେ ଦେଖା
ଏଥର ସମ୍ମନ ମହାରମ୍ଭ ଅନ୍ତରେ
ଯେ ଏ ଯୋଗଳୁ ପରିମଳ ହୁଏ
ବୋଲିବ ଘରମାର ଦୁଇ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି
ଜଣନ କରିବିବିରୁ ଯେପରି ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା-
ଯେତେ ଚାହୁଁଦ ହୁଏ କରୁଥ କରିବି
ଅନୁମନାକ କରି ଉଦ୍‌ଦିଷ୍ଟିତ ଯଥା ଫଳ
ଦେଖାଇ ଥିଲାମ ପରିମଳ ସଂପର୍କ କରିଲା

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦା

କିମ୍ବା ଦ୍ୟାଳପୁର ଗତ ସତ୍ୟନାଥ ଯୁଦ୍ଧରେ
ଯେତେ ପହି ଦ୍ୱାରୀ ହେଉଥିଲେ । ମହାଜନ
ନାନୀ କିମ୍ବା ଦ୍ୟାଳ ପହି ଛାଇ ଅର୍ଥାତ୍ ଫଳକୁ
ମାତ୍ର ସେଇ କି କମରକଷାରଙ୍ଗରୁ କୁଣ୍ଡି ଯାଏ
କମପେ କଣ୍ଠୀ ଯେତୋର ସହିତି ଯାଏ କିମ୍ବା
ପୃଷ୍ଠା କର ପ୍ରଦତ୍ତ ମଧ୍ୟ ଏହି ଶେଷାବ
ଯାଇଥିବୁ ଏଥାର ମୁକ୍ତ ନାରୀଙ୍କ ପାହାରୀ ।
ଧୂରା ପୌରୀ କୁଣ୍ଡ କରି ଯାଇ କାହାରେ
ଏଥାର ଏହି ବାବୀ ଅମେନ ହେ ଆ
ହୋଇଥାର ଯେ ।

ଲଭିତ ନାମ

ପ୍ରକାଶକ ମେଳି

କୁରି ଥାଇଲେ ହାତ୍ ଦୂର
ଏହି ।

ପର ମୁଖ୍ୟାଙ୍କ ପାଇଥିବ ଯାହାରେ
ନୂଣୀ ହୋଇଲାକରିବାକୁ ଯେ ଏହୁ
ଦୁଇତମେ ପରିଷ୍ଠାରେ ବରିଛି ।
କୌଣସି ପୂର୍ବରେ ଯାଏତେ ହୋ
ଦେବିନ ବୃଦ୍ଧାନୁଶେଷ ଦେଖିବ ନ
ଚାହିଁବିଲେ ଓ ନାୟକର ମନେ
ହେଲାଯତେ ଦରି ରାତା ଆଜୁ ହୋ
ଗଲ ଯୋଗବାରତାର କହି
ଦଳିବଦ୍ଧରେ ଅପ୍ରଦୂନକାର୍ଯ୍ୟ ଯାଇମାନ
ମନଦର୍ଶର ପଣ୍ଡାର ଫଳ ଅନ୍ତରେ

ମହାଦେବ ୧୯୫୨୧୨ ପ୍ରାଚୀକା
ଶ୍ରୀପତାଳ ସାମନ୍ତ
ରତ୍ନମେଳନରେହିଲୁମ ଓସାର ହୋଲି
ମେଛିନୀରୁଗର ଦେ,

କୁଣ୍ଡଳାରେ ମୁଦ୍ରାଶୀଳ ପାଠ୍ୟକର୍ତ୍ତା
ଏ ସମୟ ଗରନ୍ତି ମୁଖରେ ଉତ୍ତର ଦିଅବଳୀ

ଭାବୁ ତିକ ଜଣାଯାଏ କାହାର ଏହାଙ୍କର ଅଧ୍ୟେ
ପ୍ରାଚୀ ଦୂର ମନୋମା ତିକ ହେଲ ଓ ଯନ୍ତ୍ରପି ତିକ
ଦୃଢ଼ାଯକ ସଙ୍ଗେ ଉଦ୍‌ଦିଶ୍ୟ ଅନୁଭ ପରିବ୍ରାନ୍ତ
ଦ୍ଵାରା ଦେଖାଯଥିବେ ଉଦ୍‌ଦିଶ୍ୟ କ୍ରମ ୧୦
ପାଇଁ । ତନୁଧୋଷକଳ ମନୋ ଆଗ୍ରହ
ମନୁଷେ ତିକ ଅବିଜ୍ଞାନେ ମୁକ୍ତିହାତ୍ମକ
ବ୍ୟକ୍ତି ଅନୁଭ ପରିବ୍ରାନ୍ତ ଓ ଜନତେଜା କଥା

କାହିଁ ଓ ସର ଓ ଅଗଳମାନ ପରିଷାର ଏହି
ଭାବ ମହୋଦୟ ଧୂଘରୁ ଗଲେ ସୋଇ
ଦେଖାଇଲେ ବଜା ହୁବୁଥେ ବାଲ୍ଯୁର ଦେଖି
ପଢିବା ।

ତୁମହାରୁବୁ ପଚିବାମାନରେ ମୋଳଦମ
କେବଳ ଗାନ୍ଧୀ ସଂଧ୍ୟାବିହୀନ ଜୀବିତ ହେଉଥି
ଗାନ୍ଧୀ ଫକ୍ତାଙ୍କ ଓ ଅଯୁଦ୍ଧରମେଣ୍ଟେ ବିଶ୍ଵ
ଆଛନ୍ତି ପଚିବା ବିବ କଳାଇବ ହିଁନ୍ତି ମୋବା-
ଦମ ଯେବେ କରଇଦାରୁରେ ଯେ ବାହାର ହେ-
ଉଥିଲୁ ଗାନ୍ଧୀ ହେଲୁ । ତମ ଅନ୍ତର୍ଭାବୁ ପଢିବା
କାମାରଥିଲେ ଗାନ୍ଧୀକୁ ପଢ଼ିବାର ସମୟ
କେବଳମେଳି ନିରାଳୀ ।

କଣ୍ଠରୁଷିତିରୁଷିତି ପଥେଟିଲୁଗୁ ଦାରୁମୁ
ମାହେତ କୃତି ନେବାଦ ଗ୍ରାମୁକୁ କାଗୁ ହରାଜାଳା
ମଧ୍ୟରୁ ଦିଶୋଟିକମେହୁର ତାହାଙ୍କ ବର୍ମରେ
ନୀତିକୁ ଦୋହାରାହୁରୁ ! ସମ୍ବଲପୁରମ ଗ୍ରାମୁ
ପାଇଥରୁ ଯେ ଗ୍ରାମେତରକମରଳକ ମାଧ୍ୟମର
କମିଶେ ଧରିରେ କିମ୍ବା ହୋଇଥାହୁରୁ ଓ
କଣ୍ଠରୁଷିତିରୁଷିତି ପଥେଟିଲୁଗୁ ଦାରୁମୁ

ପାଦମୁଖରେ ଦେଇବ କଥାରେ
ତିନି ଏହାର ଚନ୍ଦ୍ରପରିର ଭାବ
ପାଦମୁଖ କାହାର ଦେଇବ
ଗନ୍ଧିର ଦର୍ଶନେ ।

ମେଲିଦାନ ମେଲିଦେଇ ଗେହେ
ଅଛନ୍ତି ମସିବାଜାର କିମ୍ବା ଏକଦିନ କୁହା
କନ୍ଦିର ଦର୍ଶନ ଦୁଆରୀ । ଯେଉଁମାନେ ସ୍ଵର୍ଗରେ
ବାଣିଜ୍ୟରେ କାମକର୍ତ୍ତ୍ରୀ ଏହି ଅନ୍ତର ପଦମାଣରେ
ମୁହଁ ମାନୀ ସେମାନେ ଅଧିକ ରକ୍ଷିତିଲା ।

ଅଦ୍ୟମାହେ ବୃକ୍ଷଜୀବଙ୍କ ହାତାର
ଏଥୁଁ ଯେ ଅନ୍ତର୍ଭିତ୍ତି ଅନୁବାଦରେ
ଏ ସଂଖ୍ୟାତଃ ମରିଥାର ଅନ୍ତର୍ଭିତ୍ତର ସଂ-
ପାଦକ ଉପରେ ନାହିଁ ଏବଣେ ପୃଷ୍ଠା
ରୁହୁଁ । ଏହିଏ ଏହି ଅନୁବାଦ ଅଛି ଏହି
ଏହି ଏହାମନେ ଏବଣରେ କାନ୍ଧିଥିଲେ
କୋରାଯାନ୍ତି

ଯେଉଁ ଜାତିକରେ ପ୍ରାମଣ୍ମମ ହୁଏଥାଏ
ଅସମ୍ଭବକି ତାହାରେ ଏହି ଅନୁଭବ ଆପ-
ନ୍ତରାହାରୁ କେତେବେଳେ ଅଧିକ ଫଳ-
କି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କୌଣସି ହେଉୟାଇବା
ତାହାରେ ଲମ୍ବା ୩୦୩୫୮ ମୋର୍କ ଶତାହି
ର ହାତୁ ୨୦୩୫ ଏହାର ପ୍ରଥାନ
କିମ୍ବା ୨୦୩୫ ଏହି ପିଠି ଗରିବା ଏହିରେ
କିମ୍ବା ୨୦୩୫ କୋଟି କିମ୍ବା ୨୦୩୫
କିମ୍ବା ୨୦୩୫

ଶ୍ରୀ ଗୋଟା ପିତ୍ରର ଏହା ୨୦୧ ବନ୍ଦିଲାଭ
ନାମକ ବନ୍ଦିର ଏଥର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଚାରିର ଏହା
ବିଷକ୍ତ ମନ୍ଦିର, ୨୦୨ ଯେତେବେଳେ ବଜାର
ଓ କର୍ମ ଚିତ୍ରର ବଳରେ ଚିତ୍ରର କେବେଳେ
ଏହିଦିନରେ ମା ୨୦୩ ଛଲ ପାଇବାରୁ କେବଳ
କର୍ମପତ୍ର ମା ୨୦୪ କିମ୍ବା ଯାତ୍ରାରୁ।

ଶୋମପ୍ରକାଶ ତ୍ୟାଗିପୋର୍ତ୍ତ ପାହେବଳ
ଅଛିଥାମୁନୀର ଦ୍ୱାରା ଅମୁନାରେ ଘରର ଉଚ୍ଛିତ
କର ପ୍ରମାଣିତ ବି ସହ ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ ଏବଂ
ସମୟରେ ମୁଲୁଧୀ ଅମୁନାରେ ଉଚ୍ଛିତ ପ୍ରାପ୍ତ
କରାଯାଇଲେ । ଅମୁନାନେ ବୋଧ କରି ଦେବୁ ଏବଂ
ଧାରନଗର ମୁହଁମ୍ବି ବିଥାକୁ ଲକ୍ଷ କରିଅଛନ୍ତି
ମାତ୍ର ଦେଖିରେ ତ୍ୟାଗିପୋର୍ତ୍ତ ପାହେବଳର
ଦୃଢ଼ ପ୍ରକାର କି ଥିଲା । ତ୍ୟାଗିପୋର୍ତ୍ତ ପାହେବ ସେ
ମୋହମ୍ମାରେ ବାରପଥ ଦେଗାଇଥିଲେ ।

ପ୍ରକାଶିତ ହେଲିବିଥିବା ପ୍ରତିବିଧି
ଅଛି ଯେ ଜୟଦାକେନ୍ଦ୍ରୀଯିତେ ସୁଗୋଟିଏ
ବସନ୍ତ ପ୍ରସବ କରିଥିଲା ତାହାର ଦୟାତି ମୁଣ୍ଡ
ଚାହିବାର ଏକ ନିଃପାଦ ଏକ ଗୋଟିଏ ଦେଇ
ଥିଲା । ପିଲାର କନ୍ଦର କିମ୍ବାକାଳ ମଧ୍ୟ

ଗୁଣ ଓ ଜାତ

ମନେବ କର ଧର ଅଗ୍ରାଜୁହାରେ ଦେହ ଗୋଟିଏ
ଦୂରାର ପ୍ରତାପ ହେଲ କେଣେ ଦୃଢ଼ାନ୍ତ
ଏହ ସେ ଅଶ୍ଵରୀର ନାମଟ ଓହବେଳେ ଯାହାଜି-
ଜାନୁମେ ତାହାର ଦର୍ଶନ ଶ୍ରୀ ପଥରରେ ଉମେହ-
ଖୋର ଦର୍ଶନକ ଦୌଣିବି ଦର୍ଶନ ଧାଇ ନେଇ
ଦର୍ଶନକ ମୁହଁରାଙ୍ଗ ଛାତ୍ର ଦିନପଦ୍ଧ ଦୋହାନରେ
ବେଳେ ପ୍ରଦୟ କେହିଠାରେ ଧାର କେନ୍ଦ୍ରାଧ୍ୟ ଗର
ବୃଥାରାଯାଃକାରରେ ବିହ ଘଟି ବରୁଦ୍ଧକଳ
ଦୟ ପିଲାଇ ଓ ମରମରି କୁଣ୍ଡ ଅଛ ପାଶକୁ
ମାମର୍ତ୍ତ ହେଉ ଦେବାନନ୍ଦ ବନ୍ଦରକୁର
କହା ସହିତ ଗୋଟିଏ କରଦିଆଏ
ପ୍ରଦେଶ ହେଲା ଜରଦିମାରେ ଯେଉଁଠାରେକାହ
ଥାକ ହେଲ ହୃଦୟକୁ ଦହାନ ଖୋଲି ଶୁଭ-
ଦାର ମନ୍ଦିର ଧରିଯାଇ ଦେବିରଙ୍ଗ ଦୋହାନରେ
ପରିଷ୍କଳ ସରତରବୁ ହୃଦୟରେଣେଲି ନ୍ତୁଗଳାର
ବାହାରିଲ ଯେହ କିମିର ପ୍ରଦୟ ଥିବାର ହିଲ
ନିରିବୁଲ ବୈଷନେ ନମେ ଏହରୁପେ ପ୍ରଦେଶ
ହୋଇ ଦେଖିଲ ସେ ତୁମ୍ଭ ମେତାରେ ମାର୍ଦି
ଜହି ମୁଢ଼ିର ମାରେ ପ୍ରଦେଶ ଓ ଦିନକା
ଦିନାମ ହମ୍ବ କାହାର ଆନ୍ତରେ ମାତାନି
ମେତାରେ ମନୁଷ୍ୟ ୩

ଶ୍ରୀବାରେ ସବସ୍ତାନରେ
ଦେଇଲେ ଖୁଲ୍ଲିବ ରହୁ ଯାଇପୁଣ୍ଡଜ କରେ ମୁହଁ-
ବାର ମୁହଁଜଳେ ପଢ଼େଇ ହେଲା । ଯେଉଁବାଟେ
ଯାଇଥିଲୁ ମେହିକାଟେ ଧେରି ଶୁଭବାର ଦକ୍ଷାଳ
ଶୁଭପାଦା ପମୟରେ ମୁହଁପ୍ରଦ କାହାରି ଘରଛୁଲ
ନାହିଁ । କରେଇଲେ ଯୋଗାଳକୁ ଅନନ୍ତ
ହାର ନଗରରେ ଫୁଲତ କରିଥିଲୁ । ଏହିବେଳେ
ନିବ କାହାରୁ ଧୂରସରଦୀରେ ଅଧିକ ପ୍ରାଣର
ପ୍ରବୃତ୍ତି କାହାର କରିଦେଲା । ସବ୍ରତ୍ତି ଶାର୍ଥ
ଏହି ଦେଠେ ଅଚୁର ।

କବି ଜ୍ଞାନପତ୍ରର ଜା ୧୯ ଇମରେ ଉତ୍ସାହର
କରିଗୁ ଏହି ଲାଭ ପାଇବି ଥାଣୀ
କି ଶିଳ୍ପିଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟଭାବ ପରେ
ଯାଇଥିବି ଯେ ଉତ୍ସାହ ଦିନପ୍ରତିକର
କରିବ ଦ୍ୱାରା କମା କରିବିଲେ କେବଳମାତ୍ରେ
ଏହି ମହିନାରେ ଏ

କରିବାକୁ ଦୋଳନ୍ତି କରିବାକୁ
ମେଘଜର ଅଗ୍ରପାଦାନ୍ତରେ ପାଇବାକୁ
ଦିଲ୍ଲି ବ୍ୟାଙ୍ଗପାଦକୁ ଧରିବ ହାମରେ
ଏ ଯୋଗୁ ଅଧିକ ଜୋକୁ ହେବ ଯେବେ-
କୁ ଥିଲାପ୍ରେକ୍ଷ ଏଠାରେ ଥିବେ ତେବେକୁ
କାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ଲାଇବ କାଣ୍ଡକ କୁର୍ର
ପାଞ୍ଚପଦିଷ୍ଵର ବିଶ ପାଠକେ ॥

ପ୍ରକାଶନ ମେଳିତିକା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

କାହିଁରୁଳ କାନ୍ଦାରୀ ସମ୍ପଦାନ୍ତରେ ମେଲାଇବା ମାତ୍ର ନାହିଁ ।

ଅଶ୍ରୁନ କାଷକ ମୂଳ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷାଗ୍ରୁ ୫୬
ମଧ୍ୟବଳୀ ଥାଇ ତାବମାତ୍ରଳ ୫୭

ଦୁନ୍ଦର୍ମଣ୍ଡପତି ଅଭିଧାରୀ ।
ଯବେମାନେ ଗଜମାସ ତା କରିଲେ ପଦିକା-
ରେ ଏହି ଶିରୋନାମରେ ଯେଉଁ ପ୍ରସାଦ
କରିଲୁଛନ୍ତି ସେଥିରେ ଶାସକ ଖୋଲାଇଲା ।
ଏହିତିଥିରେ ଅପଣାରୁ ଉଚିତରୁ ବେଧିବର ଜଳ-
ନ୍ତର ଏହି ଲେଖିଥିଲାବି ଯଥା ।

ଜୟ ମୁଦ୍ରା
କୋଣାର୍କ ରାଜ୍ୟ ସନ୍ଦର୍ଭ
ପରିବାର ସଂକଳନ ସମୀକ୍ଷା

ପାଦମାସ ଭାରି ତେଜିଲାହିବରେ ଚମ୍ପ-
ଏକଥାମ ଶୁଣା ହୋଇଥାକୁ ଗାହା
ଅନ୍ଧର ଆର ଓ ଘେରେ ଆମ୍ବର
ଅନ୍ଧର ହେବାର ସମ୍ବାଦନା ଅଛିଏବ
ଏହିଥାଏ କୁମୁଦୁ ଜଣାଉଥିବୁ କି
ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଯେଥର ହୁଏ କରିଅଛି
ଅନ୍ଧରାନ୍ତ ଭୁମାରୁକ ଆର ଓ ଏଥିଥାଇ
ଅନ୍ତେ ଶକ୍ତି ଓ ପ୍ରକର ଲାର୍ଜନାପଦ
ହେଉ ତେବେ ଅବଳମ୍ବରେ ଅମ୍ବେ
କରିବାକୁ କରିବା ।

ଦ୍ୟାଗରଙ୍କାର ବୀଜୁନ୍ଦିଲ୍

ବ୍ୟାକ ଶାନ୍ତିପାତ୍ର

Digitized by srujanika@gmail.com

CCW12099

ନୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମୋତ୍ତମଦେବଙ୍କ ହେଉଛି । ଜାହାଙ୍କ ନାମରେ ପୂର୍ବରେ
କଥା ମଣି ନ ଥିଲା । ଏହି ଜାହା-

ଜୀବ ପ୍ରଥମଦୋଷ ଅଛଇ ତେ ତାଙ୍କୁ ଜାଣିବାର
ଉଚିତ ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟପ୍ରତି ଯେବିଛୁ
ବ୍ୟାବାଜ ଦୋଷାଙ୍କ ସେଥିବାରୁ ମୃଷ୍ଟ ଦାସୀ
ଅଟନ୍ତି ଏ ତାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟର ଫଳ । ଘପିକା
ତାହା ଜାଣିବା କରିଲ ପାରେ କୁଞ୍ଜୁଯକୁ ଦୂର
କରିବା ଅଳୁଆର ଧର୍ମ ନୁହଇ ସେ କେବଳ
ପ୍ରକାଶ କରଇ ଏହି ମାତ୍ର । ଆମେମାନେ
କେବଳ ଧୌଳଦାଶାନଦିତ୍ୟ ଗୋଟିଏ
ମହଦମାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଲେଖିଥିବୁ ଓ ସେମକଦି-
ମାର କାଳିକରେ ଦେଖିପୋର୍ତ୍ତବେବଳ
ଜାମରେ ଯାଏ ଲେଖାଅଛୁ ବୈଷ୍ଣଵ ଅମ୍ବୋଦେ
ଅନ୍ତରୁକ ବିମ୍ବ ଉଠା ଲେଖିଥିବୁ ପାଠମାନେ
ଧରିଥାର ଦରଖାସୁର ତଳାଲିଭିତ ଅଂଶକୁ
ଆଠକର ବିରାଜ କରି ଯଥା ।

“ଶ୍ରୀରାଧାର୍ମିକାବେଳ ଆସାନୀ ଏକ ପଠା-
ର ହରୁ ମାଗିରିମାସ କାତରଖ ଶବ୍ଦ ବିଷ କାନ୍ଦିଲ
ଯମୟରେ ମେ ଯାଥା କବିତରେ ପନ୍ଥି ତାବୁରତ୍ତୁ
କଳକୁ ଫୋପ ଉଦେଇ ମେଘାରୂପ ତ ଦେଉଳ
କୁରେ ଯଥି ତବଜମାନ ଲିବାରଦେଇ ନାନା-
କଳେ ଥର୍ମ କଣ୍ଠ ଓ ଅପକାର କରିଥିବାର
କଳନ୍ତି”।

ଏ ଦରଖାସ୍ତଳକ୍ଷିତ ବିଷୟକୁ ଆମ୍ବାନଙ୍କ ପ୍ରଗଠିତ ବିଷୟ ମଙ୍ଗେ ଚାଲନାକଲେ ଧାରାନାମେ ହୃଦୀକେ ଯେ ଅମ୍ବୋମାନେ କୌଣସିର୍ଥାହେ-
ବଳ୍କ ସବଳ ସମ୍ବନ୍ଧ କେଣି ନାହିଁ । ହଂଶେଷକେ
ଲେଖିବାର ତାମୁରକୁ ପୋଧାଉଦେବାର କଥା
ଉତ୍ତରାଇଥିଲୁ ଓ ରଥରେ ଦାତ ପିତମା ଏକ

କେବୁ କହିଲେ ତାହାକୁ ତୋପରେ ଉଠାଇଲୁ
ବା କଥା ପୂର୍ବର ସୃଜନ ଶକ୍ତି ଉତ୍ତରାଗ
ପ୍ରକାଶ ଥିଲା । ଅଭିବଦି ମୁମାଳ୍ଜଙ୍କ କେବୁ
ଏ ଜୀବୋର ବାସୁବ ଘଟନାର କେବୁ
ଦେଖିଲୁ । ଡେଇଟଫୋର୍ମାର୍ଟାରେ ଆମା
ର ଦକ୍ଷାସ୍ତ ଓ ପୁଲିସ୍ର ଚାନ୍ଦି
ନାରୁ ମିଥାବୋଲି ବୋଲିବେ କେବୁ
ଯେବୁଲେ ଏ ସବୁ କଥାର ପ୍ରତିବାଦକରି ଦାରା
ନ୍ତି ଯେବୁଲେ ମୁଦେଇ ଡେଇଟଫୋର୍ମାର୍ଟାରେ
କ୍ଲାନ୍‌ସକ୍ରାମର ମହୁରାକମେ ଦସ୍ତକରଣାର୍ଥ
ଜୀବୁରେ ଲେଖିଲ ଯେ “ମୁହାମମନ୍ତ୍ରାତ୍ମକ
ବଲଲେଜମାନଙ୍କ ଫ୍ରେମ୍‌ବିମର୍ଶରେ ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାନ ଅମ୍ବଳ ସମାଜର ଦେବାରୁ ଏବୁ
ଏ ମନ୍ଦମାରୁ ରଳାଇବାର ବିହୁର ଜୀବନ
ବେବୁଲେ ଡେଇଟଫୋର୍ମାର୍ଟାରେ ଏ କଥାମନ୍ତ୍ରକାର
ନ କଲେବୋଲି ବିବ ଦୟାସ କରିବ
ଡେଇଟଫୋର୍ମାର୍ଟାରେ ଥୁପଣ ରକିତିର ଘୋଷ
ତାରେ ଯେବିକି ହେଉ କରିଆନ୍ତି ଓ ଅପାରା
ନରେ ଏଥୁର ଯେ ହୋଇଥି ଅଂଶ ମିଥା
କାନ୍ତି କରିବୁ ଏତେବେଳେ ସେଥିପାଇଁ ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର
କ୍ଲାନ୍‌ପରିଷଦରେ ହୋଇ କରିବା କୃତ୍ତି
ଥର ତାହାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏହି ଯେ ଯେମନ
ଦେଇବ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାନ ସମାଜରେ ତାହାଙ୍କ
ଏହି କରି ମନ୍ଦମା ମୁହୂର୍ତ୍ତ କମିଉନିଟିକ
କମନ୍ତି ଥାର ଯେ ଯାତା ବହେ ତାହା ନ
ଜିଲ୍ଲାପାଦ୍ଧାରୀ ହୋଇ ଏବଂ ବସନ୍ତରେ ନମ୍ରାବନ୍ଧ
ନମ୍ରାଧାର୍ଦ୍ଦା କରି ମେନ୍ଦରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନ୍ଦର

ଏକଥା ଫିସୁକୁ ତୁଆରେ ସେଥିର ଉପାୟ କରନ୍ତି
ଜାହା କ କର ଯେବେ ଏବାମୁ ଅମୃତକ
ଦାମରେ ନାଳଙ୍ଗ କରିବାକୁ ଭାବାଙ୍ଗ ଅଭିନାସ
ଥାଏ ତେବେ ସେହିପଣ କରିବାକୁ କଷେତ୍ର ନାଁ
ଏଥିରେ ଅମୃତାନକୁ ହାତର ଦଢ଼ି କାହା କର-
ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଭାବାଙ୍ଗ ରଥାକାର ଲାଗୁଳ ହେବ
ଏହି ଅମୃତାନକର ମଙ୍ଗ ହେଉଥାଏ ।

ବେଳେ ଅନ୍ତରମାନଙ୍କର
ବିଜ୍ଞାନ ଅଛି

କୋର୍ଟ ରେବନ୍ଦୁଙ୍କ ଗରମ ସର୍ଜ ନ ୧ ମର
ବରତୁଳର ଅର୍ଥର ପାଠକର ଲମ୍ବେମାନେ
ବରତୁଳ ହେଲୁ । ଉନ୍ତି ସବରତୁଳରେ କୋର୍ଟ
ଲେଖିଯାଇଛି ଯେ “ଅନ୍ୟଙ୍କ ବଦଳି କଷ୍ଟପୂରେ
ଯେତେ କଥାନ ହୋଇଥାଇ କୁଣ୍ଡପୂରେ କମ୍ପି-
ମନ୍ତ୍ରକର ରିପୋର୍ଟ ପାଇ ରେବନ୍ଦୁ ବାଇନ୍-
ମାଟ୍ଟୁ ସୁରଣ ବରତୁଳରୁ ଯେ ସେ କଥ
ଆଗୁପ୍ତ ବଳବରୁ ଅଧିକ ଓ ତର୍ହୁନ ଅନ୍ୟଥା
ବାର୍ଷିକ ହୋଇ ନ ପାଇଲେ । କେବଳ କୁଳଶିଳେ-
ଚାଲେ ଏହି ବିଷ ଅନ୍ୟଙ୍କେ ହାର୍ଷିନ କରିବ
ଅନ୍ୟଙ୍କରଙ୍କ କରିବ ଆମେ କରିପାରିବ

ମୋ : ହୁକରେ ସେ କଥମରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି
ଅବଶେଷ ଅଜ କବଳୁ କହିଲୁ ରେଖ କରିପା-
ତ୍ତୁ ଗଠାଇବେ ।” ଏ ଅଜ ପ୍ରଭୁରେ
ଆଜି ଯମଲଙ୍କର ରନ୍ଧା ନାହିଁ । କୋର୍ତ୍ତର ନିଧି
ଆମ ଅଜ ପାଦର୍ଷ ହେବ ହେବି କଲୁ
କାହାମୁଁ ହାହମମାନେ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କଲନ କରି
କରେ ଅନେକ ଅମଲଙ୍କ କୁଆ ତେଣୁ ଦୟାଦୀବ
ଦେଖି କୁମର ଏହି ବିଶ୍ଵରେ ଉଚନ୍ଦାତେଜ
କାର୍ଯ୍ୟ କଲି ନ ଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମନ ଆଜି କରନେ
ପାଦର୍ଷ ପାଦକାଣ ନାହିଁ । ଦାନୁକରେ ଏ
କଲୁଗର କମଗର ସହେବ ବୋର୍ଡିଙ୍ ଛକ୍ର
ପରିବଳର ପାଇବା ମାତ୍ରରେ ଚାଲିବଳେନ୍ତର
ଏ ଅହେବ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ତାହାର ନନ୍ଦ-
ଦିନରେ ଘନଦର୍ଶର ପାଦର୍ଷ ଯେତେ ଅମଲ
ଆଜକୁ ହେମାହଙ୍କର ତାଳିକା ପଠିବିବେ
ଯେତେ ସାହେବପାଲଙ୍ଗିଜ ହେମାନଙ୍କ ବନ୍ଦି
ବନ୍ଦୀ କବେଚନା କରିବେ ଏଥର ସଂଖ କୋଷ
ଦୁଇରେକେ ଏଥର ଅନ୍ତର କିମ୍ବାର ନାହିଁ ଅବଶେଷ
କରିବେ ପୁଣ୍ୟ ଅମଲଙ୍କ ବନ୍ଦି ହେବାର
ହେବୁ ।

କେବଳ ଅମ୍ବାମାଙ୍କେ ଦାରୁକ ନବର୍ତ୍ତି-
ପାଇଁ କୋଷତର୍ଫୀରେ ମତ୍ତଲେ ଅଣ୍ଟେ-

ମାତ୍ର ପୁଣିଶାଖ ନାହିଁ । ବେଳେ ଅମଲକା
ଦୋଷ ଦେବା ଅଜ୍ଞାନପାଳନ କରିବେ ଯାଇ କିନ୍ତୁ
ଜଗତର ସାଧ ନାହିଁ । ଗର୍ବମେଘ ଏ ଅଜ୍ଞାନ
ଦୂର ଦରକାର ହେଲୁ ଏହି ଯେ ଅମଲକ କିମ୍ବା
ଏହି ମାନରେ କରିବର ଥିଲେ ଅପାରାମଧନ
କୌରାଙ୍କର ଗର୍ବମେଘର ସତ ବରିଆଳନ୍ତି
ଏହି ଲୋକଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରଥମ ହୋଇଥାବା
ଉଠେବାର ପ୍ରତିଧି କରିବାର ମୁଯୋଗ ପାଇଁ ତେ
ଲୋକମନ୍ତର କାହା ଦେବାରେ ଅପରାମଧନ ଦେଲେ
ମଧ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରକୁଳ ଦିଲୁ କହୁ ପାରନ୍ତି ହାହିଁ ।
ଅମଲକା ଦେଲିବଳେ ହେମାନେ କିନ୍ତୁ ଛଳରେ
ନୁଆ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ ଉଠେବାର ନେବାକୁ ଉଦ୍‌
ବରିବେ ଓ ଲୋକଙ୍କ ଧର୍ମ ପଣ୍ଡିତ ହୋଇ ନ
ଥିବାର ଜେଲେ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା ପାଇବେ ନାହିଁ ।
ଯେବେ ଏହି ଉଦେଶ୍ୟ କିମ୍ବା ହୁଅର ତେବେ
ବରଦାର ଅମଲକାନଙ୍କ ଦଦଳି କରିବାର ଦରତ
ବାରଣ ସେହିମାନଙ୍କର ହିନ୍ଦା ବିପ୍ର ଉଠେବାର
ନେବାର ସମ୍ମାନନ୍ଦା ମାତ୍ର ଦୋର୍ତ୍ତ ଅଜ୍ଞା ହେବି
ନାହିଁ । ତେଣୁ କେବେ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ
ଅମଲ ଯଥା, ତୌରିବର, ମହାପିତା ଏକାକି-
ଶଶ ପରିପାଳନ କୃତ ଅଭି ଅମଲକର ଦଦଳି
ଆହେବ ଦେବଧରନ୍ତି ଏଥରେ ଅନୁବେତନ
ଭୋଗି ଅମଲକର ମର୍ପତନକାର କଥା ଓ
ଦେମାନେ ଅଥବା ଉଠେବାର ପାଇଁମାନକାର
କାହିଁ ଯେ ଯଥା ମୁକ୍ତାକୁ ରହୁ ଅନୁବେତନ-
ରେ ଏହି ଫୋନରେ ପାଇଁଥିଲା ଏବେ ଭାବାକୁ
ସରଜାର କଣ୍ଠ କୃତ୍ୟପରି ବଦା ହୋଇ
ଦର ପରଦର କରିବେ ମାତ୍ର ଧଳ ବିହୁ ହେବ
ନାହିଁ । ଦତ୍ତ ଦତ୍ତ ଅମଲକ ଦେଲିନ ହୁକୁଳ-
ଦରର ସମାନ ମୁହଁର ବରତର ସରଦାର ଅମଲ-
ମାନେ ପୁରୀ ହାଲେଦୂରଜ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଦେଲିନ ପାଇଁ
ବୁଦ୍ଧି ହେମାନଙ୍କର ବଦଳ ହୋଇ ନ ଥାରେ
ଜେବେ ଦୁଃ୍ଖ ଦେଲି କରିବା ଅମଲକାପ୍ରତି
ପ୍ରାତିବ ଦ୍ୱାରାମୟ ଥିଲ ଏ ଏଗେବେଳେ ମଧ୍ୟ
ହାତମକ ପକ୍ଷରେ ଦଦଳି ଭୋଗିବ ଦ୍ୱାରାମୟ
ଅତି କିମ୍ବୁ ହାତମାନଙ୍କର ବଦଳି ଯେହୁଲେ
ଇତ୍ତାହାନ ରହୁଥିଲ ସେ ହୁଲେ ଅମଲକ
ବଳରେ ବଦଳିଲା ବିଶେଷ କଥାପରିବା
ହେଲେ ହୁଏ ଭାବିକାରୁ ଅମର୍ତ୍ତ ଦେବଧର୍ମ
ଅମଲ ଦଦଳ ପକ୍ଷରେ ଯେ ସମ୍ମତ ବାରଣ
ପରିପର ହେବ ଯଥା ପାଇଁମର ନାହିଁ

ଅସ୍ତ୍ରକ ବିଲବନୀ ଏହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଗବିଷ୍ଟ ।

ଶ୍ରୀନାମ ଆଲିଙ୍ଗନ

ପରି କୁନ୍ଦାର ତେଜିଅବେଳେବଣ୍ଣ ବଜା
ବଜାର କଷାଯାଗରେଷ ଦୟା ମୁହିଦର୍ଶର ଅନ୍ଧ
କୁନ୍ଦାର ପରିଚାରେ କଟକରିଲେ । ଏହଙ୍କାର
ଅଧିକାର ସମୟରେ ଯେତ୍ୟ ଅଭ୍ୟାସକାରୀ
ମୁଖ୍ୟମାନ ନିଯମକରେ ହୋଇଥିଲା ଯକ୍ଷକାନ୍ତିମର୍ମ
ଧେହନ୍ୟ ସମାବେଶ ପୂର୍ବକ ନିଯମକାରୀ ହେଲା
ରଙ୍ଗକ କୁଳକର୍ମଗ୍ରହୀ ଏବଂ ଦେଶାୟମାନକାରୀ
ନେ ସମେଜ ହୋଇ ଏହାଙ୍କୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଗୁରୁପ୍ରତି ଦେଲଗାନ୍ତରେ କହି ପୂର୍ବକ ପ
ସମୟରେ ବର୍ଷମାନ ତେବେଳରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ
ବର୍ଷମାନର ମହାନ୍ତିମର୍ମ କର୍ମକାରୀ
ମନେ ମେତାରେ ପୂର୍ବକ ଉତ୍ସବ ହୋଇ
ଯଥାଷ୍ଟମାନ ସହିତ କୁଳପ୍ରତିକ ଅଭ୍ୟାସକାରୀ
କଟକରିଲେ ଓ ମହାବିଜ୍ଞାନ ଏହାଙ୍କୁ ଅନ୍ଧାରର ନିର୍ମାଣ

ଗ୍ରାମକଳେ ଗୁରୁବାଟୀରୁ ଅପାର
ମେହନତିରୀରୁ କହୁଛିଲା ଯାମକର କେଳୁ
ପାତ ଦେମନ୍ତ ଶାଶବଳେ । ସବୁବାଣ
ସେବନ ଥର ସୁନ୍ଦରମୟେ ସୁଧରିତ ହୋଇଥିଲା
ଓ ସାଜୀପୁଣ୍ୟ ଅବ୍ୟର୍ଥନା କିମିରାରେ ହୋଇବି
ବିଥାର ଅପରିଲ ହୋଇନାହିଁ । ସେବନ କେ-
ବଳୀ ପ୍ରହର ଜାଗାର କର୍ବମାନଙ୍କ ଯାଦାକରୁ ଆ-
ରଦିନ ବରହମି ପୂରବେ ପବେଶ କେଳେ ଏ ପେ-
ଠାଲେବମାନେ ଯଥାଗାୟ ଉଦ୍‌ବଳ ହମ୍ମାନବର୍ଷ-
ବାରେ କୁଟୁ କର ଜାହାନ୍ । କିନ୍ତୁ ବଜାରା ପାନୀ
ରେ ମିରେବେଳେ କୁଳକ ମହୋଦୟ ଉଚ୍ଚମ୍ଭ
ପଞ୍ଚମରେ ପ୍ରଦେଶ ହେବେ କେବେବେଳେ
ଅନେକ ଧୂମଧୀନ ହେବ ସେ ପ୍ରଦେଶର ଲୋକ-
ମାନେ ଏହାକ ଅବ୍ୟର୍ଥନା ଦେଖି କରେବୁ
ଆୟୋଜନ କରିବାକୁ କେବୀମୁଣ୍ଡେବକ
ବଜରୁ ପଦର୍ଥନର ଯେମନ୍ତ ଲେଟିବ ନୂତନ
ପୁରୋଗ ହୋଇଅଛି କେମନ୍ତ ଅନ୍ତରୁ କଷମୁ-
ଯେ ମେଲାନେ ଜାହା ପ୍ରଦର୍ଶନ ବରହାରେ
ବଜିନ୍ଦି ଜନି କର କାହାର ।

ବିଲିକତାର ସ୍ମାନ୍ତ ଦେଖାଯକୁ ମାନେ
ଶବ୍ଦିପୁରୁଷର ଯେତେ ଅଧିର୍ଥକା ଦରଖାଲେ
ଯେତେ ସଂଶେଷ କୃତାନ୍ତ ମଳସମ୍ପର୍କରେପଦାନ
ହୋଇଥାଏଇ : ଏଥରେ ଗୋଟିହାର କଷା
କଷା ହୋଇଥାଏଇ ଓ ଜାହା ଦେଖାଯକୁ ମାନେ
କେ କେତେବେଳେ ହେଉଥିଲେ ଅଚିନ୍ତ୍ୟ

ଶ୍ରୀପାର ହୋକାରେ ଗୁଜ୍ଞାପଦ
ରଥଲେ ଓ ଯେଉଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ନିବାଜନ୍ତ ଅଭିନ୍ଦ ଓ ଧାନ
ଶାର କରିଥିଲେ ସେସମ୍ବୁ କେତେ ପ୍ରମାଣ
କୁ ଅର୍ଥର ମେହାରେ ଉଦ୍‌ଦିକ ମହୋଦୟ
ନ ପ୍ରମାଣ ହାତା ତିଥିନ କରିଅଛନ୍ତି
ବରେ ରଚିଲେ ଏଥ ପ୍ରବନ୍ଧ ଅନ୍ୟ ବାହାରରୁ
ର୍ତ୍ତର କାହାର ଓ ଶକ୍ତିପଦ ତାହା ତ୍ରିଷତନକର
ଦେଖାଯିଛି ଯେଉଁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବଢ଼ିଲା
ତାହା ଆମେମାନେ ବନ୍ଦକରି ନ
ହେଁ ।

ଦିନ ୧୮୭୯ ମେଲାକ

ଗତପ୍ରକାଶିତର ଅବଶିସ୍ତ

ସନ ୮୯୭ ର ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗ ଦିନକ ଲୋକମାନେ
ପ୍ରତିବର୍ଷ ଦିନ ବିଷୟରେ ଉଜ୍ଜ୍ଵା ପ୍ରକାଶ କରି
ଦୁଲେ ବିନାତବର୍ଷର ଥରମ୍ବସମୟରେ ସେ ଆଶଙ୍କା
ନ ଥିଲା ଦୋଲ ଯାଇ ନ ପାରେ ଯଦ୍ୟପି କି
ବଜଳା ଓ ଉଡ଼ିଗାରେ ସାମାଜିକ ଫ୍ରାନ୍କଲ
ହୋଇଥିଲା ଓ ନିଶ୍ଚିଷ୍ଟରେ ଉଡ଼ିଗାରେ ପୁଣ୍ୟ-
ଘରୁକ ବରକାରୀ ଗ୍ରାମ ଥିଲାବୋଲ ବାଧୁନ
ନାହିଁ ମାତ୍ର ଉତ୍ତର ପର୍ବତ ପଞ୍ଚାମ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ପ୍ରଦେଶରେ ଏକପ୍ରକାର ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗ ବୋଧ ହୋଇ
ମଳ କେବେ ଯେତେବେଳ ରୟ ଥାର ବୌରୁଣ୍ୟ
ଦ୍ରିଯେ ଆନ୍ଦୁମ ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗା ହେବ ନାହିଁ । ଯାହା
ହେଉ ସାମାଜିକେ ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗ ଓ ବନ୍ଦଦେଶରେ
ବଜାର ଥରଦୂର୍ଲିଙ୍ଗନା ପିଣ୍ଡର ହୋଇଥାଏ । ବିନ୍ଦୁ
ବର୍ଣ୍ଣପେଷ ସମୟରେ ସ୍ଥାନକର ଫଳଦୂର୍ଲିଙ୍ଗ
ପ୍ରକୁର ଗନ୍ଧ ପାଇ ଲୋକେ ସେ ସମୟ କିମ୍ବା ଜ
ହେଲେଣି ଅଛିବି ଏ ପକ୍ଷରେ ଏ ବିଷକୁ
ଗ୍ରାମ ବୋଲାବାର ହେବ ।

ରଖିପେଣ ବି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦୂରନା ଏବର୍ଷ ନ
ଥିଲା ଏହାକୁ ଉତ୍ତର ଦୟା ଦୋଷବାକୁ
ଦେବ । ଭାଇବର୍ଷର ସାମାଜିକାନେ ଦିନ
ଦିନେବର ଶାମାଜିକାପ ଗୋଟି ଉପରୁତ୍ତରକ-
ଥିଲେ ମାତ୍ର ଆମ ଅଗ୍ରାମାଜିକ ବୋଲି ଧର୍ତ୍ତ
ବ୍ୟ ନୁହଇ । ତେବେ ଶାକଜାପ ଦୂରୁତ୍ତନା
ମଧ୍ୟରେ ଏବର୍ଷ ଅର୍ଥର ଅଳ୍ପାକାନ୍ତୁ ପ୍ରଥାନ
ଅଛି । ଯେତେବେଳେ ହେଉଥିପରିଜାମାନ
ଜଣ୍ଣନ ହୋଇ ଲୋକେ ପ୍ରାସ୍ତ୍ରରେ ଅସୁଧିଲେ
ଯେହି ସମ୍ବୂରେ ପ୍ରକାଶହେଲ ଯେ ସାଧାରଣ
ଅସ୍ତ୍ର ଅଧେଷ୍ଠା ବ୍ୟଧି ଅଥବା ହେବାର ଅର୍ଥର
ଅନ୍ତରୁ ହେବ । ମନୁଷୀମେଣ୍ଟ ଯଥାବାଲଗେ

ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଦେଖିଲୁଗାବର ଉପାୟ କରେ କିନ୍ତୁ
ଏଥରେ ଲୋକଙ୍କର ମୁଣ୍ଡି ହେଲା କାହିଁ ।
ଆଜାଳରେ ଅଧିକା ଲନ୍ଧନମୁଣ୍ଡେହସର ଥରନେ
ହେବାର ଯେଉଁମାନେ ଅଛେ ତାକୁ ଦେଇ
ବର୍ଷକପର ଥପଣାରୁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତା ହୋଇଥିଲେ
ପୂନବାର ତାହାଙ୍କଠାର ଅଗରକୁ ନାହିଁ
ତଳକବିଦେଲା ଓ ଏହା ଦେବାର୍ଥୀର ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଲୋକେ କଞ୍ଚା ଦେଗକିଥାଏହିନ୍ତା ତାହା ଲେଖି-
ବାର କାହିଁଲୁଣ୍ଡା । ତଥାଗ ଏବୁର୍ଧାଜାର ଗୋଟିଏ
ନୁହନ୍ତିଲ ଜାଗ ହୋଇଥାର ଓ ପେଥୁର୍ପାଇଁ
ମହାମାନ୍ୟ ଲତ୍ତମେଣ୍ଡ ତରକାଳ ପ୍ରଗଣ୍ଧା ପା-
ଇବେ । ବ୍ୟକ୍ତିଗାବର ସ୍ଵର୍ଗ ଯେଉଁ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ହୋଇଥାର ଗବ୍ରଣ୍ମେଣ୍ଟଙ୍କର ଅର୍ଥକୁ ହୋଇ
କି ଥିଲେ ହୁଅନ୍ତା କାହିଁ । ଏଥର ସମସ୍ତଙ୍କ

ବାଜାର ଦୋଇ ଚଲିବାକୁ ଧନ୍ୟବ ତ ବ୍ୟକ୍ତିଗୀତ
ଉପାୟ ସଫଳ ହେଲେ ଲୋକଙ୍କଠାର ରକ୍ଷଣ୍ୟ-
ଭବେ ଏହା ନେବାର ପ୍ରଥ୍ୟୋଜ ହେବ ନାହିଁ ।
ଅବ୍ୟୋମାନେ ବିଗରବର୍ଷକୁ ଉନ୍ନତିର ଦର୍ଶ-
ବୋଲି ଜୀବ ବର୍ଦ୍ଧାରୁ ଏହି ସେ ଉନ୍ନତିର
ଭାଗ ଉନ୍ନତିଦେଶ ଯେମନ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଏମନ୍ତ
ଭାବବର୍ଷର ଆତ୍ମ ବୋଣି ପ୍ଲାନରେ ଲଖିଛି
ଦେଉ ନାହିଁ । ବାଣିଜ୍ୟ ଓ ବୃକ୍ଷିର ଉପକାର
କାରଣ ମହିମେଶ୍ୱର ଲୋକଙ୍କଠାର କଷାଯାଠାର
ଉନ୍ନତି ସମ୍ଭାୟ ଜଳିଷେବନ କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବ-
ର କେନ୍ଦ୍ରପଥଟାର ଜୀବ କାଇଲେବଳକାଳୀନ
ପ୍ରାଚୀଯାଏ ସମ୍ଭାୟ କରାଯାଇଛନ୍ତି ଏଥରେ ଏବଂ
ବିଶେଷନ କଷାଯାଠାର ପ୍ରବର୍ତ୍ତାର ପ୍ରତିମାବରେ
ତ ଦୂରୀଥର ଦ୍ୱାରାବିତାରେ କାହାକ
ଗାଇଗାଏ କଲିକରା କିମ୍ବା ଦିକ୍ଷିତଦେଶର
ଦ୍ୟାବ ଓ ଲୋକ ଅଧିବା ଏହି ଏଠାରୁ ଅନ୍ୟ-
ଜଗା ଧିକାର ସମ୍ଭାୟ ସକିଧା ହୋଇଥାଏ ।

ଏଉସାଥୁ ଦ୍ୱାରା କଲାକାରୀ ଆଠବିନ ମଧ୍ୟରେ
କୁହକୁ ଦ୍ୱାରା ଅମାର ଓ ବାଣିଜ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟରେ
ଯେତ୍ପରି ବରୁଅଛି ଜୀବା କାହାରକୁ ଅବିଦର
କାହିଁ । ଅବଳେ ଗୋବିମାନେ ସୁଯୋଗ ପାଇଁ
ଶରୀରକାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବାର ଅଭିରେ
ଏଠାର ମନ୍ଦିର ହେବାର ଆମା ହେଉଅଛି ।
ଏପରି ସୁଯୋଗ ପାଇଁ ଦିଗପଦର୍ଶ ଦର୍ଶନାଳ
କରିବାକାମ ।

ଶିଖେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଗନ୍ଧବର୍ଷରେ ଯେ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ହୋଇଥାଏ ତାହା କାର୍ତ୍ତିକ ପରାମାର୍ଦ୍ଦ ପ୍ରମାଣ ।
ଥାରସୁଲର ଫଳ ଏହୁବର୍ଷ ପ୍ରଜୀବିମାନ ହେଲୁ
ଓ ତାହା ଅଛି ହେଲେହେ । ଅଧିକ ପାଠକ

ହେବ । ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ ପ୍ରଥାନ ଉଚ୍ଛବ
ଏହି ସେ ଏତେକାଳ ଉତ୍କଳ ଓ ବଜ୍ରଭାଷା
ଦେଖ ଯେଉଁ ବିବାଦ ଥିଲ ତାହା ଏବର୍ତ୍ତନ
ଉତ୍କଳ ହେଲ । ସ୍ଵାର୍ଥପର ମେହମାନେ ସେ
ଯାହା ବୋଲନ୍ତୁ ଗବର୍ଣ୍ମମେଘ ସୁନ୍ଦର କରୁ
ଉତ୍କଳରେ ଡେଇଅଛନ୍ତି ଏହି ଉତ୍କଳପ୍ରକାଶ ପଠନ ହେବାର ଅଜ୍ଞା
ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏହି ଉତ୍କଳପ୍ରକାଶ ପଠନ ହେବାର ଅଜ୍ଞା
କମିଟି କିମ୍ବା କର ଅମୂଳନକର ବନ୍ଦୁବାଲକର
ଆପା ପୃଷ୍ଠ କରିଅଛନ୍ତି ଏପରି ଜଣେ ଉତ୍କଳାୟ
ଏବେଷ ଡେଇଅଛନ୍ତି ଉତ୍କଳଖେତ୍ରର କର୍ମରେ କିମ୍ବା
ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏହା ହତି ଗୋଟିଏ ବାଲିକା-
ଦ୍ୱାଲପୁ ଓ କାଳାସଦ ବାନୁଳ ନାହିଁପୁଲ
ବର୍ଷର ପୁରୁଷମୁଖରେ ଗଣ୍ଡ କରିବାରୁ
ହିଦ ।

ଶାଥରଣ ଉତ୍ତର ସାଧକ ପକ୍ଷରେ କଟକରେ
ହୁଏଇ ଉତ୍ତରଲୋକିନି ସବୁ ଏକ ମହିଳାକାର୍ଯ୍ୟର
ଅନ୍ତରେ ବର୍ଣ୍ଣରେ ଅଗ୍ରଦେଶୀୟ ଭାଷାବିଷ୍ଟଙ୍କର
ଓ ଯୁବା ଦୃଷ୍ଟି ସମସ୍ତେ ବରି ନାହା ସାମାଜିକ
ହିତକର ବିଧାରୀର ଚର୍ଚା କରନ୍ତୁ । ଏ ସବୁ
ହାତମର ହେଉଥିଲେ ଅନେକ ମନୁଷ୍ୟ ହେବା

ସମ୍ବାଦପତ୍ର କୁଣ୍ଡ ବିଷୟରେ ଏବର୍ଷରୁ
ସବୁଠାର ଅଧିକ କୃତ୍ୟାବଳୀ ନାହିଁ ଏଠାରେ
ବିବେଚନା ହୁଅଇ ଯେ ସହ ୨୦୨୫ ମହିନା
ବାହୁମୁଖ୍ୟା ପାଲି ଯାଇଥିବୁ ଦେଖିଗୁ
କାରଣ ଏହି ଯେ ବାହୁମୁଖ୍ୟା ଲୋକର
ଯେମନି ଚିତ୍ର ଛିଲି ନ ଥାଏ ହେଉଥର ଆଶ-
ତ୍ରୁରୟ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଟିକିବା ଦେଖା ଗଲା
ନାହିଁ । ପ୍ରମାଣରୁ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଏବର୍ଷରେ ଜନ୍ମ-
ଜ୍ଞାନ କଲେ ବୈଦ୍ୟର ପୁରୁଣରୁ ଉତ୍ସବପଦ
ଦିନାମ ପଇଥିବା ଅତି ଛିନନ୍ତରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଅଛିନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନିଧିମନ୍ତ୍ର ଦିକ୍ଷପରେ ପ୍ରକାଶ ହେବାର
ଦେଖା ନ ଥାଏ । ଯାହା ହେବ ଆମ୍ବେମାନେ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଯେ ଏ ଛିନନ୍ତି କାଗଜ
ଧର୍ମକାଳସ୍ଥାନୀ ହୋଇ ଉଚିଲାର ହିତମାଧ୍ୟକ
କରନ୍ତି ।

ଥର୍ମ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଏକର୍ଷ ବିଲକ୍ଷଣତାପେ
ସୁରଖୀୟ ଅଟେ । ଏଥରେ ଧାତୁକମାନେ ଏମନ୍ତ
ଜ୍ଞାନ ଉଚିତରେ ନାହିଁ ଯେ ଅମ୍ବେମାନେ ସୁଖ-
ସାନ୍ତୋଷରେ ମହାପ୍ରକୃତି କଥା ଫୁଲକାର ଉଦ୍‌ଘାପନ
କରିଥିଲୁ । ସେ କଥା ଜୀବଦିନର ହୁଲ
ବର୍ତ୍ତମନ ଲୋପ ପାଇଲାଣି । ଉଚିତ କ୍ରାତୁମ-
ାଳ ସ୍ଵାଗତ ଓ ଜୀବାଶ୍ମ ହାତ ବଜାଇରେ
ବ୍ରାହ୍ମର୍ମଣି ଚର୍ଚାର କଥା ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର

ଲେଖିବାର ଉଦେଶ୍ୟ ଅଟ୍ଟିରା । ଧର୍ମ ଏତେ
ସମ୍ବା ହେବ ବୋଲି ଅନୁମାନକୁ ଛଣା ନ ଥିଲା
ପ୍ରାୟ ନାସେ ବାଲ ଏହା କଷକଳ ନାହା
ବଜାରରେ ଦେଖା ଗଲ କିମ୍ବୁ ସଂପ୍ରଦାର ଜାହା
ଅରୁ ନାହିଁ । କିବିଦ୍ୟାମ୍ବା ଯବକମ୍ କେ
ଅଧିକା କାର୍ଯ୍ୟର ଫଳ କାଣ ପାର ଅତି
ବଜାରରୁ ବାହାର ନାହାନ୍ତି । ଧର୍ମଯୋଷତା
ବରଦା ସବଳ ଧର୍ମକଲେଖକରୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ସହେଲି ନାହିଁ ମାତ୍ର କାଳ ପାଇ ବିବେଚନା
କରିଲ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଜାହା ନିଷ୍ଠକ
ଦ୍ୱାରା ଏହି ବୈରୁଜ ଅନୁମାନେ ଏଥର
ଯୋଗିତା କର ନାହିଁ ।

ସଂମେଷରେ ସନ୍ ଏତିଥି ମହିଶାର ଏହି
କ୍ଷେତ୍ର ସମାଲୋଚନା କରି ବଦ୍ଧରୁ ବିଦ୍ୟୁ-
କ୍ଷେତ୍ରରୁ । ଆଉ ଯେଉଁଛିଆମାଜି ହଜିଯି ଉଥିରୁ
ସେଥି ପାଇଁ ଗାଠବିମାନେ କମାବରିବେ ।
ବର୍ତ୍ତମାନରୁ ବର୍ଷର ଗ୍ରେଷମାନ ବିଷେଷରେ
ପରିଚାଳନା ହୋଇଥାଏ । ତଥାପି ପରିମାଣରେ
ବର୍ଷର ହେବାର ଲୋକେ ଅନ୍ଧବିତ ଅଛନ୍ତି ଓ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗ୍ରେଷକର ଗରବାଦ୍ୱାରା କେବଳ
ପାଇଁଥାଏ । ଅଛିଏବ ଲୋକେ ଯେମନ୍ ଥାନ-
କରେ ନିଜନକର୍ଷରେ ପଦିର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି
ସେହିକଥା ଅନୁଦରେ ଏହାକୁ ଅଗ୍ରମନ କରିବୁ
ଏହି ଅନୁମାନକର ଏକାନ୍ତ ପ୍ରାଦଳ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଶ୍ରାନ୍ତ ଜାମରେ ଅଟେଷ୍ଟ ସାହେବ
ସେଇ ଅଧିକର ମୋହମ ବରାହକୁ ଜାହା
କୁଣ୍ଡି ହେବଗାଇଁ ଆଜାମ ଖୁଦବାଜନ କଷ୍ଟୀୟ
ହୋଇଥିଲା । ମୋକଦମା ଶା ଟେଲର ସାହେବ
ତେଥେପି ମାନିଷ୍ଠେଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସିତରେ ଅଛି ।
ମୋକଦମାର ଦେବୁ ଏହିଯେ ଭାବ ପଥରେ
ଲେମାଥଳକ ଏବକଣ ପିତାଜ କେତେକଣ
ବଜାଳା ଓ ଡେସାକୁ ବୈଜନ ଓ ନାବର
ଦିନରେ ବହିଥଳେ ଯେ କାହିଁ କହୁଗ ମରି-
ଗଲାରେ ଯର ହଲେ । ଏହି ଜାତି ପ୍ରାକ୍ତରେ
ମୁକ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମା ବନ୍ଦହାର ହେଉଥିଲ ଯେ ବାପ-
ମନ୍ଦିରରେ ଜାତା ପୃଷ୍ଠାଯୁ ଥାଏଇ । ଅଟେଷ୍ଟ
ଜାହେବ ଅଗଣକୁ ଯେହି ପିତାଜ ମୋହ
ପରିବ୍ୟ ଦେଇ ମୋକଦମା ଚଲାଇଥିବାକୁ
ମୁଦେଇ ମୁହାମାନେ ଦକର ଅଟେଷ୍ଟ ସାହେବ
ମୁଦ୍ରାଜରେ ଉନ୍ନତିଥିଲା କିମ୍ବା ବୃତ୍ତବ୍ସ ପରେ
କରିବାର କବି ନାହାନ୍ତି ହେବାର ଅନ୍ତରେ

ମାତେ ପ୍ରକଳ୍ପ ବୋଲିବାର କଣେ କହିଅଛି ।
ଫର୍ମନ୍ତ ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥମ୍ଭ ମେଘ ହୋଇଥିଲା
ଦେଇବ ତଣ ଯେଉଁମନ୍ତରେ ବକଳ
ସାବିକ ହୋଇ ରମଣାର ଗୋଟିଏରେ ବନ୍ଦ
ଆଏ ଦୁଇ ଶିଳିକଣ ମୋତ୍ତ ପାରିବାମାର ଏ
ବେଶ୍ୟ ଲିକାଙ୍କୁ ଥିବ କହିଲେ କି ଏକ ସା
ହେବ ରମଣାରେ ଆଚିନ୍ତି ପ୍ରମତ୍ତ ଦେଖି
ବିଦାରୁ ଦେବ । ବେଶ୍ୟାରୁ ତ ଏକ କା ଦେବା
ଅଭିବାର ଜଲେ । କେବଳ ଅର୍ଥଲୋକ
ଗାତ୍ର ବରି ପେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ରମଣାରୁ ଘର
ସେଠାରେ ବୃଦ୍ଧମଥାହେବ ଦେବନାରୁ ମନ
ସଜରେ କି ମାଥରୁ ଏକବାଳକେ ଅଚେବ
ଛଗୁରିଲେ । ବେଶ୍ୟର ଅଶ୍ଵାନ୍ତ ଶବ୍ଦ ନେଇ
କେତେକ ବ୍ୟତିର ଲୋକ କେବାନିହରୁ ଅ
ଯଥା ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଦରି ନେଇଁ କେବାନାରୁ ଏ
ଜଗମନାର ନିକଟରେ ପକବାରୁ ଦେଇଁ ପଲାପ
କଲେ । ଗାତ୍ରବାନ ଦିଯା କରି ଦେବ
ଦରବରୁ ଦେବ ଅଭିନ୍ନ । ଏହିଷୟ ଧୂଳିପାତ୍ର
ଅଭିଯେଗ ହୋଇଅଛି । କେତେକ ଚିନିପ
ଟନାବାହାର ବଳିକେ ଏବତର ଦେଇଁ ଧ
ପଢ଼ିଅଛି । ମଣିମାର ତାହା ଦିନିମ ଅନେ
ମାନ୍ଦ୍ରାଷ୍ଟ୍ର ହୋଇଥାଏ । କେବାନଙ୍କ କେ
ଶଳ ମନ୍ଦ ନେଇଛେ ।

ଶୁଣି ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ପ୍ରଥାନ ମହା ମାତ୍ର ବିଜୟା-
କର ବୃଦ୍ଧି ଓ ପତନ ଦିନଘୁରେ ଲମ୍ବୋଜିଲମ୍ବ
କେତେହୁତି ଯେ କଣ୍ଠ ଚିନ୍ତିଯା ପ୍ରଥମେ ଗୁରୁ-
ଅବଙ୍କର ଜଣେ ସାମାନ୍ୟ ଅର୍ଦ୍ଦକୁ ଯେ ଉପରେ
ଥିଲା । ମହାଗ୍ରହ ବିନ୍ଦୁ ତାହାକୁ ଦେଖି
ପାଇବାଟି ପ୍ରଥମେ ସେନାଧ୍ୟ୍ୱାଳ ଓ ତତ୍ପରାଗ
ପ୍ରଥାନ ମନ୍ତ୍ର କର୍ମରେ ଲମ୍ବୁକୁରରେ । କଣ୍ଠ-
ଚିନ୍ତିଯାକୁ ମାତା କରିଲାଗେ ଆଜୀ ଯେହି ଏହି
ପାତା କରୁଥିଲା । ସେ ଅପଣା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହଠାତ
ଏହାହୁତ ଭାବେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦେଖି କହାର ଏହା
ଦେଖିବ କିମ୍ବା କରୁବ ଦେଖି ଉପରୀ ନିରାକାର
ପଦ ମହା ହେଲା ଭାଗୀର ଅନେକବାର
ଅପଣାକୁ ଅସେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କରୁଥିଲା । କଣ୍ଠ-
ଚିନ୍ତିଯା ମହାଗଜଙ୍କ ଦ୍ରମେ ଏମର ପ୍ରତିଷ୍ଠା
ହେଲେ ଯେ ମହାଗ୍ରହ ପ୍ରାଚିଂକାଳରେ ଉଠି
ଦାହାଜାରୁ ଦାହାଜିଲ୍ଲାଟି ତାହାର ମୁହଁ ନ-
ଦେଖିଲେ ମେହନକୁ ଅଗୁର ଝାନ କରୁଥିଲେ ।
ବରୁ ଯେତନ ଚଞ୍ଚଳରେ ତାହାର ନନ୍ଦ
ହୋଇଥିଲା ସେହିନୟ ହଠାତ ତାହାର

ପତନ ହେଲା । ଗୁରକୁଥୁ
ଦାର ଲାଲ ପାତର ଶକ୍ତିଧନ
ଅପରାଧରେ ଧୃତ ଦରେ
ବାହାର ବର୍ଷ ଦେବାର ଅଳ୍ପ ଦେବେ ।
ପଥନ ମନ୍ତ୍ରଙ୍କ ଯୋଗେ ସେଯଙ୍କ ପଥ
ହେଲା ନାହିଁ । ଏହା ଅବସରରେ ମନ୍ତ୍ର
ଅପରାଧ ଉପରକ ପରିପାଳାର ପଦ୍ଧତି କର
ଦେବ ତେଣେ ପରିଚାଳାରେ ସମ୍ମାନ ମହାଜନ
ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ।

ବର୍ଷପ୍ରଦେଶରେ କେତେବେଳେ ଆପଣ
ଏବର୍ତ୍ତନେବେ କଜ ଏବଂ ମୂଳପଦ୍ମ ଫୁଲମୁକ୍ତ କଜ
ବାରଣା ଗୋଟିଏ ନୀତନ ଆନନ୍ଦର ପାଶୁ
ବନଶୁରଙ୍ଗେଜେତେଜଳକ କଜପଲରେ ଆ
ହୋଇଥାଏ ଦେଖାନି ଅଦାଳତରୁ ଖତାମଣି-
ବୀର୍ଯ୍ୟ ମୋହମ୍ମଦ ଉଠିଏବାର ଏପ୍ରତିକ
ପ୍ରସ୍ତୋତର ହୋଇଥାଏ ଯେହମୁକ୍ତ ଦ୍ଵାରା
ଖତାମା ମୋହମ୍ମଦ ଅଧିକ ଦେବକ ଯେହିସନ
ହୀନରେ ଅଚରଣ ହାତୁମ କିନ୍ତୁ ହେଲେ
ଏମଧ୍ୟ ଅଗନତ ହାତିମଙ୍କ କିନ୍ତୁ ଦେବାର
ଯେତେ ଅଧିକ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବ ତାହା ବେଳେକା
ବିଦ୍ୟାର ବଳେକୁରକୁ କଲାପରାତିରୁ
ପଢିବେ । ବନଶୁରଙ୍ଗେଜେତେଜଳକ ଶଥପାତ୍ର ଅଧିକାର
ପଢିବୁ ହାର ।

১৯৩৮

କୁଠଳ ନର୍ମିଳ ପୁଲର ପ୍ରକେଶ୍ୱର ନାନକ
ଚନ୍ଦିତ କନରେମାସ ଖା ଗା ରଜରେ ପଥା
ହେବ । ଯେଉଁ ଅବଧାନମାନେ ଖାନୁରେଣେ
କୁଟୁ ଦେବାର ଲଜ୍ଜା ବରତୀ ଅମୃତପତ୍ର ଅବି
ଅପରାଧ କାର ନେବାଇବେ । ଖା ଏ ରଜ
କନରେ ସଜ ଏହା ମହିଦା ।

পাঁচমাহ মো

କୁଳକାଳ ପୁଲ ସମ୍ରକ୍ଷଣ
ଦେଖିବା ପାଇଥାଏଇବାରୁ

১৯৩৮

ବାନ୍ଧୁ କଜିକଟମାଗବେଳେ କରିବ ଦହୁଣ୍ଡ ପୁଅ
କରସି ଗୋଟିଏବାହୁମତରମ୍ବ

ବେଳେ ପାଞ୍ଜିରୀର ଲକ୍ଷ୍ମୀ

ଦୀର୍ଘ ଅଧେଶ୍ୟର ପାଇଁ କମ୍ପୁଟର କଷ୍ଟଧୂମୀ

ବର୍ଷାର ସତର ମହିନାଙ୍କରେ ସହିତ କରିଲ ଦିବୀ-
ପଦିର ସତର ମହିନାଙ୍କରେ ସହିତ କରିଲ ଦିବୀ-

ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ବ୍ୟାକ୍‌ରୁଗ୍‌ଲାଇସ୍‌ନ୍‌ ସମ୍ପଦ-୨୦ ମସିହା । ମ । ମାତ୍ର ୧୫୮ ନ ସମ୍ପଦିତାଳ୍ ଶକ୍ତିବାର

ଅଶ୍ରୁମ ଦାସିଙ୍କ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନେ ମୁଳ୍ୟ ଦେଲେ ଦର୍ଶକୁ ୪୨
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଡାକମାତ୍ରା ଚାରି

କଣ୍ଠ ଶ୍ରାନ୍ତମରେ ଅପବାଦର
ମନ୍ଦମା ।

ଦିଅ ମନ୍ତ୍ରରେ ଏହା ଆସୁଥିବାର ଆଚରଣ ମୁହଁର
ହାତର ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଅଟେବେ ଏକଥା ନିଜଧୟବା
ପରିଶଳିତ କରି ନାହିଁ ଯେଉଁ ଏକବିକାରୀ
ଶ୍ରୀକାର କହିଅଛି

ମୁଁ ଯୋଗ ଦେଲେ ଯେଉଁ ସ ଥାରଣ ଅଛିବୁ
ହେବାର ସମ୍ବାଦନା ବିଶେଷ ପ୍ରକ୍ରିୟା ହେବାର
ରକ୍ଷାର ଜୀବନ ସମ୍ବାଦନା ନାହିଁ ।
ପ୍ରକ୍ରିୟାବୁଧି ହତାହଦେଶରେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିର
ଦୋଷ ପ୍ରକାଶ ହେବାରୁ ଫେବା ହେବା
ଆମ୍ବାଦିକ ପଥମ ଦୂର ଅପରି ହେବାର
ଯେମନ୍ତ ଜ୍ଞାନ ହେବା ଉତ୍ସବାର୍ଥିତ ହେବାର
ଦେଖିପ ହେବା ନାହିଁ ବେଳେ ହେବାର
ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଘୋଷାମ୍ବିନ ହେବାର
ପରିଦ ପ୍ରମାଣ ହୋଇଥିଲେ କ୍ରେତାବିଦ
ପ୍ରାଚୀଣ ପ୍ରକାର ଥିଲେ କ୍ରେତାବିଦ
ହୋଇଥାଏନ୍ତା ଯାହା ହେବା ମହିନେ କ୍ରେତାବିଦ
ଦିବେତନାରେ ଥାଇନ ମହିନ ମହିନାର କ୍ରେତାବିଦ
ଗୁରୁତବ ଜ୍ଞାନ କର ନ ହାତ୍ରୁ କ୍ରେତାବିଦ ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ
ଦୟା କଥାନ କରାନ୍ତିରୁ ତଥା ଅମୂଳନକ
ମତରେ ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ ଏଥିର ଜାଣି କଣ୍ଠ
ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମୁହାରିପକ୍ଷରେ ଯଥେଷ୍ଟ କିମ୍ବା
ହୋଇଥାନ୍ତା ।

ଅନୁମାନେ । ୧୭
ପ୍ରଦେଶ କେବୁ
ଏହି ପାତ୍ରଙ୍କାଳୀ
ଏହିକାଳ କଥେ
କଥିଲ କଥାମାରେ
ଦୋଷ କଥାକାଳ
ଏ କଥାକାଳ କଥା
କଥାକାଳରେ ୫୦ଲା ତେ ଅପର ଏକବାରୁ
ଯେ କଥା କଥା କଥା
ପାତ୍ରଙ୍କାଳ କଥା ହାଜିପରେ ମଧ୍ୟ ୫୦ଲା ଅର୍ଥ
କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା
ଏହି ସ୍ଵର୍ଗ ସଂପ୍ରେ ଅଛି କଥାକଥା
କଥାକଥା କଥାକଥା କଥାକଥା
ଅର୍ଥବିଦ୍ୱାସର ମୁଦ୍ରିକାକୁ ୫୦ଲା କଥାକଥା
କଥାକଥା ।

କେବଳ ହେଣ୍ଟ ହୋଇଥିଲା ମେଥିକ
ଫେରିଯାଂତିମଣିନ କଜନଦେବୋଇ ତହିର
ମାତ୍ରମେ ଏଠାରେ କେମାତ୍ର ।

ପ୍ରବନ୍ଧକ ୨ ପାଥାଗଣ ଜୀବାତିକା
କି ସରକାରୀ ଉତ୍ତରପଦାଳବିନ୍ଦୁ ମୁଦ୍ରା ଯେ
ଗାନ୍ଧାର ଅଧିକାରୀ ପ୍ରାଚୀ କରିବାରେ ଶୌଭିକ
ମାଥାଗଣ ମଜଳ ହୃଦୟା ଅଭିବହ ସଥମ
ଅପରି କାର୍ଯ୍ୟକର ମୁଦ୍ରା । ଦୂର୍ବ୍ୟ ଅର୍ଥରେ
ମୁଦ୍ରାରେ ମୁଦ୍ରାକର ସରକାର ହୋଇ ରାର୍ଯ୍ୟ ଦଶ-
ବାର ଛାଇ ଥିଲ ସନ୍ତୋଦିକର ଉଚ୍ଚତ ମୁଦ୍ରା
ଦେବଳ ମୁଦ୍ରାକଥା ଉଥରେ କରିବ ରଙ୍ଗ କାହା-
ର ଗୁରୁ ପ୍ରାଚୀ ବରଦା । ଯଦିପି କିମୁଦେଇର
ନାମୋଦ୍ରୁଣ ହୋଇନାହିଁ ମାତ୍ର ଯାହା ନେଇବା
ହୋଇଥାଏ ହେଉସ ମୁଦ୍ରାକଥା ସେ ଦେବଳ
ଜାପିପାରନ୍ତା ସେ ମୁଦ୍ରାରୁଗୁଡ଼ ବଳିଥାମାନ
ଲେଖି ହୋଇଥାଏ । କଥକ ଶୂନ୍ୟକାଳ ବଠାରେ
ନିତକୁ ନାହିଁ ଥାମୋହ ଦୁଇର ନାହିଁ ଚିନ୍ତଣର
ଅନୁଯାୟୀ ଅନେକ ବରେଣ୍ୟରେ ବୁନ୍ଦଥାବାଗ
କରୁଥି ଲୋକ ଜାହାକୁ ଦେଇଥିଲାଜ ସମ୍ବନ୍ଧ
ହୋଇ ଦୁଇର । ମୁଦ୍ରାର ସର୍ବ ମୁଦ୍ରାକର
ହିଂଦୀର ଥିବାର କଥା ହୋଇ ନାହିଁ ଯଥରେ
ହିଂଦୀର ହୋଇଥାରେ କ୍ଷେତ୍ର ବହାଦୁର ମୁଦ୍ରାକର
କିର୍ଦ୍ଦିକାରୀ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇ ନ ଥାରେ ଯୁ
ଧାର୍ଥିକଷରେ ବାହିମ ବୋଲନ୍ତି ସେ ଶୌଭିକ
ବିକିରି ବୋଧନୀୟ ଦୋଷ ପ୍ରାଚୀ ହେବାର

ପରିବେଶରେ କରୁନାହାଣ୍ଡା ଲେଖନ୍ତି ଯେ
ଯଦିକା ପରିବ୍ୟାକ ମୁଦେଇର ପଥରେ ଜଳା
ହୋଇ ନ ଥିଲା ମନେମା ଉପର୍ବୀରବର ମୁଦେଇ
ଆଏଛା ନିଜା ତେବେ ପକାନ କରୁଥାଏକୁ ପାଇଁ
ମୁଦେଇଠାରେ ଶମା ପ୍ରଧନା କରୁ ମହିମା
କୃତି କରିବୁ ହିନ୍ଦେଷ ସବୁ କରିଥିଲା ୨୫
ମୁଦେଇ ଦେଖିରେ ସମ୍ମତ ହେଲାହାହୁ ଧରିବୁ -
ରେ ଯାହା ଲେଖାଥିଲା ତ ବାବୁ ଯେବେଳାରେ
ବହିଲେ ଦେମାନ୍ଦେମନ୍ଦା ଧରି ପାଗେଥିଲାଇ

ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ମୁହଁକେ ମୋବଦମା ଉପସ୍ଥିତ ବରୁ
ଅପରା ଅଖଣ୍ଡ ବଢ଼ାଇଲା । ତାହାର ମନ୍ଦିର-
ଶାର ଫେରେ ବୌଣୀ ହାତ ହେବାର ମଧ୍ୟ
ଦେଖେଯାଇ ନାହିଁ ଅଗ୍ରଏବ ଲବଦ୍ଧମାର ମର୍ତ୍ତ-
କଳିତା ଦେବଳ ପ୍ରକଳ୍ପଙ୍କୁ କ୍ଷତ୍ରପୂରଣ ସମେତ
ଅନ୍ତର ।

✓ ବାହୁଦ୍ୟମାଳର ୨୨୭୯ ଘାଲିଯା।

ଗତ ଜନକାର ଏ ନିଶ୍ଚରଣ୍ଣ ଗ୍ରାହିମାନେ
ଯଥାପାଞ୍ଚ ସମାବେଶ ପୂର୍ବକ ସମାଜର ଜନ୍ମଦିନ
ପ୍ରତିପାଳନ କରିଥିଲେ । ସେହିକ କରିବାରୀ
ସମାଜର ଜନ୍ମଦିନ ନ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ବନ୍ଧୁବଜାରେ
ଏହି ଦିନ ମୁଢି ଗବା ମୁମ୍ମୋହନ ଶ୍ରୀ ପ୍ରାଚୀ
ସମାଜ ମୁଖ୍ୟ ବରାଧିକେ ବେହି ପିନିରେ
ଅଧିକିନ୍ତି ବ୍ରାହ୍ମମାନେ ଦାର୍ଶକ ଉତ୍ସବ ଉଲୋଚନା
ପାଠମାନଙ୍କରାରେ ଦୋଷ ପ୍ରଥମ ଗ୍ରାହିମର
ସରତ୍ୟ ଦେବାର ପଦ୍ମାବନ ନ ରଖେ ।
ଯୁକ୍ତିବ୍ରାହ୍ମମାନ ମୁଖ୍ୟ ଓ ଶୁଭକାମପଦିଗ୍ରାହି
କାହାରିଲ ଦିନ୍ବୁ ବହାର ଦିନେଷ ଭର୍ତ୍ତା ହେଲେ
କୁରାଗ ପ୍ରଦୃ ଅଧ୍ୟକ୍ଷାଂଶ ଲୋକ ଏ ଧର୍ମର
ବିଦ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମିକେ । ଶାରୀର ସନ୍ନେଷରେ ଏହିମର
ପରିତ୍ୟୁ ଏହିହିତ ଦିଅ ଯାଇଥାରେ ଯେ
ଦେବଧନର ଯେତେ ଅନ୍ତରୁ ଘରା ପ୍ରମଲୋକ
ନ ପୁଣ୍ୟ କରି କରି ଜନ୍ମମାନରେ ଯୋଗାଣା-
କରେ ଜାହାର ମାନ ବ୍ରାହ୍ମଧର୍ମ । ମୁଢିଗୁଣ ଗଜ
ଗମ୍ଭୀରମୋହନ ହୃଦୟ ସାରିବ ବ୍ରାହ୍ମମାନଙ୍କର
ଦିନକୁ ଧରି ବ୍ରାହ୍ମମାନେ ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବ କରି
ଅଛନ୍ତି କରିବାରେ ଅନେକ ବର୍ଷର ବ୍ରାହ୍ମମାନ
ଶ୍ଵାସକ ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ଅଧିକ ବ୍ରାହ୍ମମାନେ
ଏହି ହର୍ଷ ପ୍ରଥମ ବାର୍ଷିକତମ୍ଭବ ବନ୍ଧୁବଜାର ଜାହାର
ଦିନେ ଜାହାର ହେଲା ପାଠମାନରେ ଜାତିକର
ଜୀବିତବଳାନାୟ ଦେବେ ଏହି ଭଦ୍ରେଶମାନ
ଜହଞ୍ଜ ଫଳକ ବର୍ଷନ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ
ହେଁ ।

ରହିବାରଦନ ପ୍ରାତକୋଳରେ ପଚାଠଙ୍ଗୁଳୀ
ଦ୍ୱାର କାରୁ କୁଷମଜଳକୁ ଉଠୁଲୁର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଦାରେ କି
ମେରିଠିଥେ କାହାମାତ୍ର ଖୁଅର ଦେବାରେ
ଉଧାସିବା ହେଲା । ସବୁଲାର ଦ୍ୱାର ପୁଣ୍ୟଶର୍ମରେ
କୁଦଳିଗଲୁ ଘୋରା ହୋଇ ଦେବଦାର ପଥରେ
ପୁରୁଷରେ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ଗାଥା ଉପରେ ଚରଣ୍ୟ
ଫୁଲ ଛୋରବା ଦେଖିବା । ଏକମନ୍ଦରରେ ମନ୍ଦିର
କୁହାରମାନ ଫୁଲର କଥାରଥିଲୁ । ବାଧିରେ
କୁମରର ମେ ମନ୍ଦର ବିଧିକୁ କୋଇବା

କାହାରୁ ହେଲ ଅଂଦରୁଠାର ଦିଗନ୍ଧୀ
ମାର ଖୁମିତ ଉପାମନା ହେଲ କିମ୍ବା
ଲୋକର ଫମାବ୍ରେକ ହୋଇଥୁବ ବାନ୍ଧିମିଳିବୁ
ନମ୍ବା ଏବି ଯଜନ କେତେବ ଲୋକ ମନ୍ଦ ଥିଲେ
ଓ ଅଛମର ଦେଖି କେତେ କରାଇବାହାର
ମନ୍ଦ ଯବନ୍ଦୀ କରିବାକୁ ଅବିଧିଲେ । ତମାମା
ଗେଷ ହେଲନ୍ତ ପରାମ ବାନ୍ଧିମାନଙ୍କୁ ଏହା
ଦାର ଫୁଲ ମେଲିଲା ଓ ବିହୃଦୟଶ ନାମ କିଛି
ମିଶ୍ରାନ ଘରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରସାଦ ସ୍ଵରୂପ ଦିଅଗଲା
ତାହା ପାଇଁ ସର୍ବମାନେ ବୁରାଏ ହେଲେ ।
ଦେବକ ଧୂପ ଆସିବାର ଦେବପୁଞ୍ଜରକ
ପଞ୍ଚେମାତର ପୂଜା ଦୟ ସମ୍ମିଳିତ ପ୍ରପାଳନ
ହେଲ କାହିଁ । ମାତ୍ର ଲୋକମାନେ ଯତ୍ନେ
ଭାଗୀ ହୁଅନ୍ତି ଅର୍ଥିକ ଥିଲା ଓ ପ୍ରସାଦ ତହୁଚେ
କେହି ବସୁନ୍ତ ହୋଇ କାହାନ୍ତି । ଏପମସ୍ତ ବୁନ୍ଦ
ଗେଷ ହେଲନ୍ତ କେଲ ପୂଜି ପରିର ଅମସ୍ତରେ
ନୁହରୁ କଣ୍ଠାଲିମ କଳୁ ଉଠିଲାଏ ଦାନ ଦିଆ
ଗଲ । ବନ୍ଧୁର କରିବାର ଦୂରିଥା କାହା
ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ପିଣ୍ଡିକୁଷାର ଯଜାଳଦ୍ୱ ପରି
ଶାରେ ସମ୍ମନ ।

ବାଲ୍ମୀକି ରତ୍ନ

କରିବୁଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଏହାମନ୍ତର କପାଳ
ଠାରେ ଲାଗିର ଉପାସନା ହେଲା । ଏହମୟତ
ହବିର ଦର ପଣ୍ଡାପିରେ ସଜ୍ଜିତ ହୋଇଲା ଥି
ବେଳ ଅଚିନ୍ତ୍ୟ ଦୂରାବ୍ଦିଆ ଅଳ୍ପଦ,
ହେଉବ ସପ୍ତାହକ ଉପାସନାତାର ଏହା ପୂର୍ବ
ବୋଧ ହେଉଥିଲା । ତାଙ୍କରାକ ଶ୍ରଦ୍ଧାର
ଉପାସନା ହୋଇ ଏ ବନର କଷ୍ଟକ ମୋ
ଦେଇ ଉପାସନା କାଳରେ ଘୋଷନ୍ତି କବନ
କରୁଥାମାନ ଥାଓ ହେଲା ଓ ଶ୍ରୀକରଣ
ଗାୟକ ହେଲା ଧେଖୁବେ ଯେ ଅମ୍ବାକାର
ଅନ୍ତରେ ହେଉଥିବେ ଅମ୍ବାକାର ଏବଂ
ବିଦ୍ୟା ହେଉଥିଛି । ବେଳ ତୁମ୍ଭାର
ବନ୍ଧୁଦ୍ୱାରା କୌଣସି ହେଉ ଧର୍ମଚର୍ଚରେ ବନ୍ଦ
ର ଅନ୍ତର କହେ ଓ ଯେବୋଧି ଅନ୍ତରୀକ୍ଷଣ
ଅଜୟତ ଧୂରବ ହେଉ ବନ୍ଧୁଦ୍ୱାରା ପାଇ
କର କୃଷ୍ଣ କହେ । ଏହିହେତୁରେ ଅମ୍ବାକ
ବୋଧକର ଯେ ଏହାର ଅନ୍ତରୀକ୍ଷଣ
ମନ୍ତ୍ରର ଚିତ୍ତ ଅନ୍ତର । ଅମ୍ବାକାର
ଧର୍ମକୁ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାପେକ୍ଷା ଉତ୍ସବ ହୋଇ
ଆଗାମୀ ଏ ପିଲା ହନ୍ତ ହାତୀ କରୁ ନାହିଁ
କୁହିଥାରେ ଅମ୍ବାକ କରିବାର କିମ୍ବା

ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କାହାରକୁ ଥିଲେ ତ ନରକର
ଦେଖିଲେ ଅବସଥ ମଣି ଫେରି ତ କାହାରେ
ଥିଲେ ଧର୍ମବଳମ୍ଭମାନେ ଅଶ୍ଵାଶ କରିଲୁ
ନିମରେ କୃତିଯା ଯତ ସମ୍ମାନର ଅବସଥ
କରୁବେ ତେବେ ଅବସଥ ସାଥୀ ଉତ୍ସବ ହେଲେ
ମୁଖର ପରିଧର୍ମରେ ଗ୍ରାସ ଏହି କାରି
ପରିଷ ମୁଦ୍ରାର ଚଳନ୍ତର ସେ ଥିଲେ ଅଛି ଆପଣ
କିମ୍ବା କୋଳି ଅଭସବ ଯେ କେତେ ଦଳରେ
ଆଗ୍ରହ କରିଲୁ ତାହାରୁ ପରିଷମା ଦରକାର
ଆବଶ୍ୟକ କ୍ରାନ୍ତମାନଙ୍କର ବିଦିନ ଓ ବିଷୟମର୍ମଳ
ଯଥା ମୃଦୁର ଓ ବୃଦ୍ଧକୁ ମୁଁ ଓ ମହିମାମୂଳି
ମଣ୍ଡିତ କରିବା ଏହି ଅମୃତ ଯା ପରିଷମର୍ମଳରେ
ଦେବପାତ୍ର ପଥର ତୋରଣା ଏ କାହାର ହେଲେ
ମେମାନଙ୍କ ହାତକରିବାର ନହିଁ ଇହିତିମାତ୍ରି
ବଳମ୍ଭମାନେ ଏହି ଏକ ପ୍ରକାର କରିବାରେ
ଆଗ୍ରହ କରିଲୁ ଓ ଅମୃତଗୁଣ ପରିଷମର୍ମଳ
ଦେବଦାତି ମାତ୍ର କାହିଁବାର ଏହି ଅଭସଥ
ଏହିକୁ ସେ ଅନେକ ଅମୃତଗୁଣ କରି କାହାର
ସହ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପ୍ରାଣଶବ୍ଦ ହୋ-
ଯତ୍ନ କିମ୍ବା ।
ଯେ-କବ୍ୟପଦ୍ଧତି
ଦେଖ କୁମାର ପାଲ
କୁ କବିର ଗ୍ରେସ
ଅବଳୀ ଉଚ୍ଚ ବିରତ୍ତୁ ॥ ୧ ॥
ମନ୍ଦିର କବେତନ କରିବା
ପୂରେ ଧର୍ମର ଜ୍ଞାପଦେଶ କା
ନୟାର ଶ୍ରୀ କରୁତାନୀ
କରୁତାନୀ କେବ କାହାକୁ ॥ ୨ ॥
କରୁତାନୀ ଯେ ଅନ୍ୟ
କାହାର କେବ କାହାକର
ବର୍ଷରେ କବିତ କଥାରୁ ॥

Digitized by srujanika@gmail.com

ଏକିବେଳାମା ପାଠେ ଅନ୍ତର୍ମଶ୍ଵରେ ରଖି
 ତ ହିନ୍ଦୁରେ ବୁଝିବିବେ ଅନୁଯାୟୀ କୁଳପ
 ମୂଷେ ଅନୁଯାୟ କରିଥିଲୁଗା ମଧ୍ୟରେ
 ଆଜରେ ଘରୁବିଥ ଏହି ପରିମଧ୍ୟରେ ଏହା
 ମାହାତ୍ମ୍ୟ ପ୍ରାପନେ ଏହି ସମ୍ପଦ ଏହାମାତ୍ର
 ଅର୍ଥରେ କାନ୍ଦୁ କରି କେବଳମାତ୍ର ଏହାମାତ୍ର
 ହେହ ବୈବେ ଏହି ପରିମଧ୍ୟରେ ଏହାମାତ୍ର
 ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟାତ୍ମକ ହିନ୍ଦୁକିଳା

ବାସବରୁଥିବା ତାହାକୁ ଉତ୍ତରପଦ୍ଧତି ମଧ୍ୟରେ
୧୦୪ ବାନବ ପ୍ରତି କଜନିଖଣ୍ଡରୀ ଏବଂ ପଦ୍ମପାତ୍ର
ଏବଂ ଗୋଟିଏ କନ୍ୟା ମଣ୍ଡଳୀ ଆଦିତା ଯାତରା
ଲଧୁରେ ପଢ଼ିଥିଲିଛି ହେଉଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଏବଂ
ମୁହାନରେ ମୌ ୧୦ ଜାରେ ଦୟାକ୍ଷ ବାଲଙ୍କ
ଓ ୨୦ ବାଲିକା ସଂଖ୍ୟା ହୋଇଥିଲା ଯେ ଏଥି
ମଧ୍ୟରେ ୧୦ମୌଜାରେ ଗୋଟିଏ ହୋଇ ବାଲିକା
କି ଥିଲା ଅଛି । ଏକହାନରେ ଜଣେ ଅଶୀର୍ବଦି
ବୃଦ୍ଧ କେଣ୍ଠାର୍ଥ କହୁବାର ତଥାମନ୍ତର ଯେ ଜାହାନ
ଜବଦଖାରେ ସେ ଗୋଟିଏ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବିବାହ
ହେତାର ବେଶୀ ହାହଁ ସନ୍ ୧୫୯ ମଣିଶାରେ
ତାମସନ ମାହେବ ଲେଖିଥିଲେ ଯେ ଦିନବିହିତ
ରଜଧନୀ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ମୂରି କନ୍ୟା ଦିନା
ଯାଇ ନ ଥିଲା । ଏଥାରୁ ଜାନାଦେଖିବ ଲେଖି-
ସଂଖ୍ୟା ତାଲିକର ଏହି ଫଳ ପ୍ରାସ୍ତୁ ହୋଇଥାଏ
ଯେ ପିଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ମରକଳ୍ପନା-
କିମ୍ବା ଏହା କଥାର ନାହିଁ ଓ ଉତ୍ସବରେ
ପାଇଁ ପାଇଁ ତ କଥାରେ ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ
ର ମୁଦ୍ରାଲିଖାନ୍ । ଓ ୧୦୨୦୦୦ର ଦର୍ଶନ ହାହଁ
ମୁଦ୍ରାରେକୁ ମରାକା ଥିବା ଦେଇବାର ପ୍ରୟାତି
ଜାହା ମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ହେବାର ଏବଂ ମଧ୍ୟରେକାରେ
ମଧ୍ୟ ମନେବିବଳାରା ଥାଏ । ଯାହା ହେବ
କଥାକାରେ ଏବେଳେ ଆପଦର ବିଚାରା-
ପାଇଁ ଏକାହିମେଲୁ କାହାର ହେ ଏଥାରୁ
କଥା ମୁହଁର କଷ୍ଟରୁ ତେ ଅନ୍ୟମେଲେ କଥାମା
ହେବଁ କି ଯେତେ ଦିନେ ଉପାୟ ଅବଳମ୍ବନ-
କାର ଏ ଦୂର୍ମର୍ମ କହିଗଲା ଏବଂ ତାହା କରି-
କି ମବଦମେଲୁ କହାର ଫଳମୁ କରିବେ

ସାପୁତ୍ରିକସଂବାଦ ।

ଅଛି କାର କୁଟକରେ ମୂର ପାଞ୍ଚ କୁଣ୍ଡିଗିରି
ହି ପ୍ରବେଶ ହେଉଥିବାକୁ । ମୋହନଜୀବି
ରେ ତହିଁ କୁଣ୍ଡି ତରିବାର ତାହା ସଙ୍ଗେ
ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଏମାନଙ୍କର ଅଗମନର
ଦଶ । ସାଇ ମନ୍ଦିରାମର ମାତ୍ର ଗୋଲକରନ୍ତି
ଏକଙ୍କ ଦସା ହୋଠାଠାରେ ମୋହନଜୀବିର
କହଣ କବିକଷିଳେ ସଙ୍ଗେ ମଧୁମୁଖ ଅସିଥିବା
ମେହେର ପୁରୁଷିଷର ମଞ୍ଜୁପରିଷେ
ରଥର ଯେ ହେଥରେ ମେବେର ଶିରିନ୍
କଥୁ ଲାଭ କଲେ । ଶିଶୁଯାଏ ଫିଲା-

ପ୍ରତିକ ନର୍ମାଲାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅଧୀନନ୍ଦେ ସୁଦ୍ଧା
ବଗଳାଯୁକ୍ତ କଟ୍ଟରମ୍ଭ ଏବର୍ଷ ଶ୍ରେଷ୍ଠର
ପ୍ରଥମାରେ ଉତ୍ତାପ୍ତି ହୋଇଥିବାରୁ । ପୁଣିଲୁଙ୍ଘି
ଯେ ଏପକି କୁଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତା ଦେଉଥିଲେ । ଏମପର
ହେଲେ ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟର ଫଳ ଅନୁକୂଳ୍ସ ହୋ-
ଇଥିବୁ ହୋଇଗାର ଅନ୍ୟକ ମାରନଗର୍ଭକଷେତ୍ର-
ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତାରେ କଟ୍ଟବ ଉର୍ଧ୍ଵ ରସ୍ତରୁ କଣେ କିମ୍ବା
ଉତ୍ତାପ୍ତି ହୋଇପାରୁ ।

ପୁଣ୍ୟ କରେ ଏହିପ୍ରେରବ ଲେଖାତିଥିବୁ
ଯେ ସେଠାର ସମ୍ମରଷୁଳ ସେଉ ବନ୍ଦରେ

ଦେଉଥିଲୁ ପେଣ୍ଠି ଏ ବାରବମାସୁଳ ମାନିବ
କାହା ନହା ମାଗୁଥିବୁ ତାହା ନ ଦେ-
ଲେ ସେ ଏବେ ମୁକୁ ବରନେବେ ନାହିଁ ।
ପଢ଼ିପ୍ରେବକ ଏଥରେ ସଂଖ୍ୟାଜ ଅଛି ।

ତେବେହୁର କଣେ ଧରିପ୍ରେରବ ସ୍ଵାଦ-
ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଯେମନ୍ତ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘର ଧାର୍ଲମେଘ
ପ୍ରେସ୍ ଗବ୍ରିମେଶ୍ଵରପଥ୍ୟାହାମୀ ହୋଇ ଚନ୍-
ନିମିତ୍ତ ବାଲ୍ମିକିଦରବାର ବିଧାନ ଉଠାଇ
ଦେଇଅଛନ୍ତି ଭାବିତବର୍ଷରେ ଜେମନ୍ ବିଧାତ
ପ୍ରକଳ୍ପ କଲାକାର ଅନୁମତି । ଭାବିତବର୍ଷର
ଦିନିକ୍ ବ୍ୟବସାୟାଳ କ୍ରିସ୍ତପର୍ବତମେଘର ବି-
ଧାନହମେ ହୃଦୟ କେବେ ଏକଥାଳ ପ୍ରତିଲ
ବରବାରେ କିଳମତ୍ର ପଣ୍ଡୋଡ଼ନ କି ? ଫ୍ରାନ୍କର
ଅଧିକାର ଦିଗନ୍ଧନସ୍ତରେ ଏବଧାର ଜାର
କିମ୍ବାଲିପାତ୍ର ଲଙ୍ଘନକାର ଅଧ୍ୟବୃତ୍ତ ଦେଖରେ
ବିର୍ତ୍ତିର ଏ ତତ୍ତ୍ଵମାନେ ବାର୍ଷିକାର ମୁଦ୍ରା ଲୋକ
ବରାପରିଚାରି । ଯେମନ୍ତ ସୁତ୍ରିତ୍ୱାଙ୍କ ବିଲତର
ଆଜିକୁ କାନ୍ତିତ୍ର ଦେବାଜ ଜାତ୍ୟାଭିନ୍ନ
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ନୋଟ୍ ଉଥାତ ବୋଧ-
କ୍ଷତର ଯେ ଦେଶପରିଶୋଧରେ ଅବର୍ଦ୍ଦିନ
ଦେବେ ବାର୍ତ୍ତାଦେବାର ଅନ୍ତରେ ତେବେ
ମହାଶ୍ରମେ ଏକିଅସ୍ତରେ ବାକ୍ତ୍ଵା ବେଶ୍ଟୁ ତେ-
କ୍ଷିତିଜାମ ହେବ ।

ଏଥମ୍ପିଲେ ଅନୁମାନକୁ ଗଢ଼ିବ ଦେନ-
ଲାଇଥାହେବ ବନାବସ୍ତୁ ଯାଇ ସେଠାରେ
କୁଣ୍ଡଳୀଶ୍ଵର ପଙ୍କେ ଦୁର୍ଲାଭ କଷି ପୂଜାରୀ
ଭବହଜାରୁ ଗଛିବିମାସ ତା ॥ ୧୩ ରଖେ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମନ ବଲେ । ଦେଇଗୁଛ ଦ୍ୟାମୁ ପମା-
ଗମନବ ଦେତେବୁଯୋଗ ଦୋଜାଥିଲ ବହିନ-
ପାତି ।

ଦମେଶବନ୍ଧୁମାନେ ତିବ କରଇବାହାବିଜ୍ଞାନ
ପର କରିବାକଥିବ ଏତେବେଳେ ଅର୍ଥଧର୍ମଜାଗର
କିମ୍ବା ବନ୍ଦୁଅଛନ୍ତି କେଇପରିମୂଲ୍ୟର ଅବଗାନ୍ତରେ
ଦେଖି ଯେ ଦମେଶବନ୍ଧୁମାନେ ପଣ୍ଡ କରି ଧାର୍ଯ୍ୟ
କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ନଗରବାସିଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ବସ୍ତାବିବ ଯେ ଦେଖାଇଗ୍ରହଣର ଅପରାଧାନ୍ତେ
ଅଧିକାର କରିବେ ଓ ସାଥାଭାବ କରିବା ଥୁଣ୍ଡ
ଚଙ୍ଗା ପରିବ ହୋଇ କାରିପକର୍ମ ଓ ଅନ୍ୟ
ଅମୋଦିମାନ କିମ୍ବା ହେବ । ଉପରୁତ୍ତି
ସକଳମାନଙ୍କ ମନ୍ଦିର ସେବନ ପ୍ରାଣପରିପ୍ରକଳ୍ପ
ହେବାହେଲ ।

ଯେଉଁ କଥାର କାହାକ ଚଲାଇବାର ଅରମ୍ଭ
କରିଥିବା ସେମାନଙ୍କର ୧୯ ଟଙ୍କି କାହାକ
ଏହି । ସେଥିପାଇଁ ପୁଣ୍ଡରେ ବୋଟାଇ
୩୦୦ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ । ଅପର ଗରଣ୍ଟେ ୧୦୦
ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ଅବଶ୍ୟକ ସ୍ତର ହୁଏ । ଅପର
ଏକିଛନ୍ତି ଓହନ ପାଇଁ ମୁଁ କହା ।

ଭାବଲଗ୍ନର ଛଳ୍ପା ଥୋମକରୀର ଜମାଦାର
ହିରଦୟର ନାୟକୁରେ ୧୯୫୦ ଟ ୩୦୦ ଲାମାଲୁର
ବାର୍ଷିମେଶ୍ଵର ବାଗକ ଏହିତୁମରେହାଜ କରି
ଅଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରପଦର୍ଶ ବନଲଗ୍ନରୁ କରି ପ୍ରଦେ-
ଖଜାବେ ଧର୍ତ୍ତାପି ଏବଚଣ କାହିଁ ହୁଏବୁ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାତ୍ର ତ ୧୦ ଲା ଲେଖାଏ ଶ୍ରୀବନ୍ଦ୍ର
ଦଥୀର୍ଥ ଓ ଅବତିଷ୍ଠାଙ୍କା ଯେ ହେବ ତେଥିରେ
ପୁଣ୍ୟ ହୃଦୟରେ ଧାରା କଲାଜ ଏତ୍ୟ ଲିବେ
ପରମାର ଦାରିଦ୍ରି ।

ଜାହାରେ ଦସନ୍ତୁଷ୍ଟମର ଅଛଗୟ ପାଦ-
ର୍ଭକ୍ଷ ହେବାକ୍ଷ ଚବ୍ରମ୍ଭେତ୍ତା ସୋତାକୁ ହେବେ-
ଲେବ ଅଶ୍ଵରିକୁ ଛପ୍ରବନ୍ଧମତେ ଶାହ ହେ-
ବାଦାନ୍ତି ଲାଯକୁ ବରି ଯତାଇଥିଲୁଣ ।

ଗର ଦ୍ୱାରା କଲାକାରଙ୍କୁ ରେ ଗବନ୍ଟ୍-
ମେସାବଜାଳ ବିତ୍ତରୁ ହେଉଛି ଯେ ବାପ-
ଦେଶର ସମ୍ମ ଧୀରଙ୍କ ପ୍ରତିକିଳିମାନଙ୍କରେ
ଏହି ୧୯୭୫ ମରିଛାର ଅତ୍ୟରକ ଅର୍ଥରୁ
ଜଣା ଯଥର୍ଥୀ ମଦଦମା ଅତ୍ୟାକରଣୋନ୍-
ରେ କିମ୍ବା ଦେଶର ଅଭିନ ଆଶାମୀ କାହିଁ-
ରିଖି ଅପ୍ରେତାଗ କରନ ହେବ ଅଛନ୍ତରେ
ଯେ ଦେବଲ ତିବିମ୍ବାଦୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କିମ୍ବା
ଥୋ ଥିଲ ରାତ୍ରି ମାର୍ଗରୁ ପ୍ରକାରେ ।

ଦସିର ପର୍ଯ୍ୟମ ବିଲାଗର ଇନ୍ଦ୍ରହେତୁ ମାର୍ଗିର
କାହେବ ଯେ ସମ୍ପ୍ରତି ପ୍ରସ୍ତୁତିବଳି ଓ ଜନିବାର
ମନେ ଧାରାବାଣ ଉତ୍ସାହିତରେ ମାଦାଯାନ
କରିଥିବାର ଲେଖନ୍ତି ଉତ୍ସାହର ବିକଳରେ
ମୋହିତାକର ମହାଶୂନ୍ୟ ଓ କର୍ତ୍ତା ପାଦବେ
ଓହମ୍ଭୁରୁ ଭେବଦୟ ମାହେବଙ୍କ ଜାମୋହେତୁ
ହୋଇଥିଲି ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ପଦ୍ମାବତ ଓ ବର
ଅକ୍ଷୟ ଅହନ୍ତ ଦେଲୁ ଓ ସଧାର୍ଥ ଉତ୍ସାହ
କାହିଁକର ଜାମୋହେତୁ ହୋଇଥିଲି ସନ୍ଦେଶ
ପାଇ ।

ମେଲ୍ଲିଗରେ ପ୍ରାଚୀ କରାଯାଇଛନ୍ତି ଯେ
କୃତ ଜ୍ୟୋତିରଜ୍ଞ ଉତ୍ତାମ ଶା ପାଣ୍ଡିତେ ସା-
ହେବ ମନ୍ଦାଳେ ବର୍ଷରୁ ହେବେ । ଏହୁଁ
ମଧ୍ୟରେ ମହା ହେବ ।

ହକ୍କପ୍ରେରଣା ଅନ୍ତର ହେଲୁ ଯେ

ମାହାପୁରେ ଗୋଟିଏ ମହାତ୍ମାଙ୍କର
ପ୍ରତିମା ପରି ହୋଇଥାନ୍ତି । ମଧ୍ୟାହ୍ନ
ଘାସର ବେଳାର ଦେଇଲେବାବୁ ମୁଖ୍ୟ
ଅକ୍ଷର । କବେ ଉତ୍ତା ଭାବିବୁ ପାଇଁ
ମେହୁକୁ ଅର୍ଥକି ବଲ୍ଲମାନ ମହିଦେବ
ପୂର୍ବସର ଗାର ନ ହଁ ।

ତେବେଳିପରିଷା ସମ୍ମାନକାରୀ
ବଜୁ ବଳିଗ୍ରା ମିଶନପିଲା ଏମ୍ବୁଲା
ସୂର୍ଯ୍ୟକୁଳାହେବ କୁଳାହୁ କମରାହୁ
ନାମରେ ଶୁଭରେ ପଦିଶମା ମେମାରତ

ବିଜ୍ଞାଳ ବିଦ୍ୟାମୁଖପତ୍ରମାଲା । ୨୫୩
ତିନ ସର୍ବ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମେଲ୍
ନୂତନସଂକଳନ କିମ୍ବା ବୋଲିଯାଇଲା ଏହି
ଏକକଶ ଦେଶୀୟଗୋଟ ପାଇଁ ପାଇଁ
ଜୀବମୋହନ ଠାକୁର କିମ୍ବା ମଧ୍ୟାମ୍ଭାବୀ

NOTE 17

Wanted a Head Master
the Dhenkanal Anglo-Vernacular School. Salary from Rs.
to Rs. 40 according to the
monials possessed by the
nee.

27th January 1971

Peary Mahin Sh.
Dy. Inspector of Schools

ପ୍ରକଟିତ ।
ବାବୁ ଭାଗବତବାମବନ୍ଦୁ ମୁଖ୍ୟ କବିତା
ଶ୍ରୀଦିବରତବାମବନ୍ଦୁ

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ପାଇଁ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

କୁଣ୍ଡଳ ପାତାରେ ମଧ୍ୟ ଦିନ ଶବ୍ଦରେ ଏହା କଥା ହେଉଛି।

ଅଛିମ ବାର୍ଷକ ମୁଦ୍ରଣ
ବର୍ଷାନେ ମୁଲ୍ଯ ଦେଲେ ବର୍ତ୍ତରୁ
ମଧ୍ୟରେ ପାଇଁ ତାଙ୍କମାତ୍ରମେ

କରିବାରେ କାହାର ଲେଖିଥାଏବ ।
ମୁଣ୍ଡେ ପାଶୁମୁଖେ କୋରିବୁଛି ମାଠି-
କାହାରେ ଯେ ଗର୍ବ ସେ ମନ୍ଦିରରିତି
କାହାରେ ଭାବୁରେ କେଉଁ ଲେଖି
କାହାରେ ମନ୍ଦିର ସଂଧି କରି ବିଦୟା
କାହାରେ ପାଞ୍ଚଟାଙ୍କି କରିବାକିମାତ୍ର
କାହାରେ ହୋଇଥାଏବୁ କହିବାର
କାହାରେ କଲ୍ପନାରେଖା ଦେଖି ଉତ୍ତର
କାହାରେ ଦେଖି ଏହା ସ୍ଵପ୍ନ
କାହାରେ ଜାହାଜର ଦିନ୍ମନ
କାହାରେ ଅର୍ଦ୍ଧର ଅଧିକ ଅନୁମାନ
କାହାରେ ଦେଖିବାକୁ ଦରଶ ପଢ଼-
କାହାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲେ
କାହାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ

ପାଦ ପରିଷ୍ଠା ଦେଖା ବାହୁମାନ
କାଳରେ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ତେଣାରେ
ଏଠାରେ ଗୀଥ ସମୟେ
କାହାରେ ଯାଇବାକୁ ଜାଣେ କେ
ବୁଝି ନେବରେ ମେହତ । ଏହି
କାହାରେ ଦେଖାଯା ଲୋକ-
କାହାରେ କାହାରେ କରିଥିଲେ ଓ
କାହାରେ ସାନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଅଇବା
କାହାରେ ସମେ ଧରି କରି ନ-
କାହାରେ କରିଲା ଛପରେ କାହାରେ
କାହାରେ ଥିଲା କାହାରେ

ଅକ୍ଷୟ ଓ ବୃଦ୍ଧାଳୁରେ ଦୂରଣ୍ଠ ହେବାର ଦୂରଣ୍ଠ
ମୁଖଲାଙ୍ଘନ ତାପାକ ଦକ୍ଷର ହେବାର ଲାଗେ
ଯେବେଳେ ଘୋଲେ ଜୀବିତ ଥିଲ ସେବାରେ
ତାରେ ଯେ ଲେଖାକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଲେବେ
ଦେବେ ଦେବ ଓ ମନ୍ୟ କଥାଥିଲେ । ଚଂପକ-
ପଦେଶ ଦୂରାଞ୍ଚମୁଖୋର ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ସେବାରେ
ଉପର୍ଯ୍ୟକ ଲବନ୍ଦେ ଛାନ୍ତି ଏତେ ଛାନ୍ତି, ମୂରି-
ମାନ ଓ ଆନନ୍ଦକ୍ଷେତ୍ର କଳାଳେକବର କରିବା
ନାହିଁ ଯିବାର କି ହେବ ଥିଲ ? ଏଥୁର ଏବନ୍ଦି
ବାରା ଏହି ଯେ ଲେଖାକ୍ଷେତ୍ର ଅପରା ଗୁରୁ-
କେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମନ ଦିନେଇଥିଲେ ।

ଫଳିତାହେତୁ କେବଳ ସବରାହୁ ଜାର୍ଯ୍ୟ-
ପଲକରେ ଏବଂ ପରିମଳ ଆହୁମନିକୁ
ପ୍ରମାଣିତ ଏମନ୍ତ ଦୂରିର । ବାବୁବରେ ଯେ
ଉତ୍ତଳଭାବୀ ଶିକ୍ଷା ଦୂରା ଉଦେଶ୍ୟରେ କେବେ-
କେବେ ଉତ୍ତମ ପାତ୍ର ଉତ୍ତମାକର ଏ ଦେଖିବ
କଣେ ପରିଶୋଦୋହ ଗଣ୍ଠ ହେଇ ଅଛିନ୍ତି
ଏପରି ତତ୍ତ୍ଵ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଗର୍ଜେଟର କେ
ଆଗିବାରୀ ଅଣ୍ଟନ୍ତି । ଏହାଜ ମୁହଁରେ ଗର୍ଭମେ-
ଣ ଲାଗେ ଉତ୍ସବ ବର୍ମନାହୀ ହସନାଥକୁ ।

ଭାବନାକୁ ମାରିବା ଓ ବିଚାରିବା
ଭାବନା ଶହରରେ ପଥିଷାଗାର ଦଳ
ଗତିଧ୍ୟାତର ଏହାରେ ଯାଇ ପଢ଼ିବେ
ଦେଖିବା ଦିନର ପରେ କରିବାର ପଥିଷାଗାର
ଦଳ ସମ୍ପଦରେ ଯାଇପାରି ସମ୍ପଦ ଭାବନାକୁ
ଦଳ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳା ଦିନରେ କରିବାରେ ଯାଇପାରି

କେବୁ । ଏଥିର କଣାଯାଏ ଯେ ଏ ପରିଶୋଦନ
ଫଳ ମନ୍ଦ ହୋଇନାହିଁ ଓ କିମ୍ବା ମର
କୋଷେଣା ଉତ୍ତରୀ ହୋଇଥାଏ କାରଣ
ଏହାକିମ୍ବା ଏକବିଧ କୁଣ୍ଡଳ ପ୍ରଥମ କରିଗଲେ
କେବୁ ଉତ୍ତରୀ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ମାତ୍ରବୁ ଉପରେ ଯାଏ ବାଲକଙ୍କ ହାତ

ନଗୀଧର ମହାପାତ୍ର	ଯାଜମାଣୁ	।
ଗୋଲିକପ୍ରମାଦଦେ	ଦୂରକ	ଏକନ
ନିତ୍ୟନନ୍ଦ ପୋଷ	ବିଶ୍ଵକ	ଉର୍ମିକୁଳ
ମାଲିକୁ ଗାଇବ	"	ଭାରତୀ
ପ୍ରାଚୀବାନାଥ ମୟୁ	"	"
ମେ ହନମୋହନ ମହାପାତ୍ର ଯାଜମାଣୁ	"	"
ଶବ୍ଦରୁଦ୍ଧ ପାତାଳ	"	"
ରେତନାପ୍ରସାଦ ବିଷ୍ଣୁ	"	"
ସୁମ୍ବୋବେନ୍ତୁ ପୋଷ	"	"
ରହ୍ମାନଜିଲର ହୃଦବୃତ୍ତି	ପାତ୍ର	ବାନେବଳ

ପ୍ରଥମ କବିତା
ନୂପରକର କୁଦୁ କଷକ ଗବ୍ରହ୍ମମେହୁ ଦର୍ଶିଦିବୁ-
ଜପ ଏ କଣ୍ଠ

ଦୁଇବୁଦ୍ଧିଗ୍ରାମ

ଦୁଇହାମୋହନ ଅର୍ଚିର୍ଯ୍ୟ । ୧୯୫
ବଦୀତର ଯେଉ ଲାଗେଇ ହେବୁ
ଯେହେତୁ କି । ୧୯୬
ପରଶ୍ରମବାସ
ନାହିଁ । ୧୯୬

ଶ୍ରୀକୃତ୍ତବ୍ୟାକୁ ଜୟା ପାଠକମାନେ ଅଗ୍ରମ୍ଭ
ମ୍ୟାରେ ଥାଂବରୁହେ । ଗର୍ବମେଣ୍ଡ ଉଣିଥି
ଦେମାଳକ ଅବେଳାରେ ଯାହା ବନ୍ଦରେଦେଇ
କୁହାଁ ସେଥିଲା ଏମନ୍ ଚୋଥ ଟିଆର୍ ନାହିଁ
ଯେ ବନ୍ଦରମାଲାର ବାବାବେଳକେ ଘିର୍ଦ୍ଦର
କାରିପାରି ଦେମ୍ବର ଅବେଳମର୍ଗର ସେଫେତେ
ପୁରୁଷ ବନ୍ଦରମେଣ୍ଡକୁ ଅବେଳକ ଡିଲ କି
ଯଦ୍ୟପି ମଧୁଲ ଉତ୍ସାହରିବାର ତିବ ହେବ
ତେବେ ଏମନ୍ ଅଛି ହେଉ ଯେ ଆୟ ବ୍ୟଥର
ଦେଖ ବୁଝିବାଯମଧୁରେ ଯେବାହି ମାନେ
ନିରାହେବ କେ ଅଛି ତିରମା ଜାଗାରାଙ୍ଗ
ପଞ୍ଚରେ ମଧୁ ପ୍ରବଳ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ପଞ୍ଚରେ
ଯେବାନେ କୁହାଁ ପଠାଇବେ ଦେମାଳକ
ମଧୁ ଉତ୍ସାହରରେ ମାଲୁମ ହେବେ । କର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ
କୁ ଏବଥା ଶାହି ନ ବର ଜାମାଅହାନ୍ ଯେ
ପୁରୁଷ କୌଣସି ଜାଗା ବିଶ୍ୱାସ ନ ପାରେ
ଦେଖିବାକରେ ଯାହା କୁହାଁ ହେବ ଜାଗା
ଧର୍ମବନ୍ଦୁ ଫଳଦାନ ବନ୍ଦର ହାହିଁ ।

ଗର୍ବମେଣ୍ଡକର ଏତେବାର ଅକ୍ଷୟାୟ ପୁରୁଷ
ଏହିଥାଳ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଅଭିଜାତ କୁହାଁ
ବିଦେଶରୁ କେହି ପଠାଇବେ ନାହିଁ ଜାଗା
ଏବମାର ଉତ୍ସାହ ମଧୁଲ ଉତ୍ସାହକାର ଅନ୍ତା
ଅଛି । ଏବେବେଲେ ଯେଉଁ କୁହାଁ ଏବି ଏହି
କରିବାର କୋରିବି ହାନରେ ପଞ୍ଚର ବ୍ୟଥ
ହେବୁଁ । ଅପାମ୍ପୁର କୁହାଁ ଏହାପରେ
ଏବେଗ ହେବ । ତିରମା ଅଗ୍ର ନିହାଳକରୁ
କୁ ପୁରୁଷ କରିବାକୁ ହେବ । କର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ
ତେବେ କୁହାଁ ଆମା ଦେଖାଇଥିଲୁ ତେବେ
କରିବ ମଧୁକିନ ଉତ୍ସାହର ହେବ ଗର୍ବ
ପାରେ । କୁହାଁକେବାନ ଉପରେ ଉତ୍ସାହ
କିମ୍ବା କୌଣସି ଅଭିଜାତକା ଉଚ୍ଚତ ନୁହିବା
ଏବେ ଏବେବାକ ତେ ଦ୍ୱାରା ମଧୁଲ ଦେଇ
କରିବେଯାର କୁହାଁର ଧେର ବର୍ଣ୍ଣ ଏହି
ଏବେବେଲେ କୁହାଁକର୍ତ୍ତବ୍ୟ କୁହାଁ ଅନ୍ତା
ଶର୍ପିତାଲ କୁହାଁ ଯାଇ ନ ଥିଲ । କର୍ତ୍ତମାନ
ଏବମୁକୁର ଦିପପୂର୍ଣ୍ଣମାନକରେ କୁହାଁପରି-
ପରି କୁହାଁ କରୁଥିଲ କୁହାଁ ହେବାଯାଇ ତ କୁହାଁର
ହେ ପାପହେବାକ ମରାକନମାନେ କରିବା
କି ଅଥବା ମଧୁଲ ଦେଇ କିମ୍ବାକରାକୁ ମନ୍ତର
କି ନାହାକୁ । ତିରମା ଧେମାନକୁ ଉତ୍ସାହ
କି ଅଥବା ମଧୁଲ ଦେଇ କିମ୍ବାକରାକୁ ମନ୍ତର
କି ନାହାକୁ । ତିରମା ଧେମାନକୁ ଉତ୍ସାହ
କି ଅଥବା ମଧୁଲ ଦେଇ କିମ୍ବାକରାକୁ ମନ୍ତର
କି ନାହାକୁ ।

କୁଣ୍ଡିବେଳ ପିଲେହାରୀ ।

ମେହା ପ୍ରତ୍ୟୁଷାଜଗ ଚିନା ।

ଶାକ୍ତକାର ଧର୍ମ ଓ ମାନୁଷଙ୍କ ନିୟମ ବିଷୟ-
ରେ ସେଇମତ୍ତି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ନୂତନ ଫିଦ୍ୟାକ
ଅନୁଷ୍ଠାନମାନ ଦେଖାଯାଇଥିବୁ ସାଥରେଇ
ଲୋକେ ହେବାମୁକୁ ଉଚ୍ଚଗ୍ରାନ୍ତର ଦୂରମଧ୍ୟଭାଗୀ-
ର କର୍ମବୋଲ କର୍ମଦକ୍ଷତା ଓ ଅମୁଦଗୋପ୍ୟ
ପୂର୍ବପ୍ରେଣୋରେ ଦେଖେଗନ୍ତିଏ କଥା ଦେଖି
ବିଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଜାହାଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧବଜ୍ଞାଳ
ମାନରେ ପରିଷ୍ଟ ପଥରୁ । କିନ୍ତୁ ଅମୁମାନଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ହୃଦୟ ଯେ ଏ କର୍ମବୋଲ ପରିଷ୍ଟର ମୁଣ୍ଡ
ହିନ୍ଦୁ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କର ଗୁଣ ନୁହଇ ଜାହା ନ ହେଲେ
ତୁ ତହିଁ ଦ୍ୱାରା ପରିଷ୍ଟ ହେବା ଅର୍ଥପଦ୍ଧତିର ସଂଗ୍ରା-
ମନ ପକ୍ଷରେ ଦେଖିଲ ହୃଦୟ ? ପରିଷ୍ଟ ପତନ
ଦୋଷ ଦେଖେ ଅଜ୍ଞାନ ମନ୍ଦ୍ରା ଜାହା କଥା ଜନ୍ମ-
ମାନଙ୍କ ମନୁଷ୍ୟ ହେବାର । ଯୁଦ୍ଧ ଏହି
କୋ କିମ୍ବା ଏହି ମାନୁଷମାନ ଥର ବୁଦ୍ଧିମନ
ଲୋକହୃଦୟର ମାତ୍ର ସମୟ ହୋଇ ନ ଥିଲା
ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଥ ନୁହନ୍ତି ଜାହା ଉଦୟ ହେବା
ନ ଥିଲା । ଏବେ କିମ୍ବା ନୁହନ କଥା ହୁଏ
ଯାଉଥିଲା । ସଂତୋଷ ତେ ଉପରିଷତ୍ତରେ ଏ ଭାବ-
ମାନ ଅନୁମନକ ମନରେ ଉନ୍ନୟ ହେଲେ
ପାଠକମାନେ ଜାହା ହୁବରିବାର ।

ପତ୍ରିତବ୍ୟାକନସମ୍ମାନ ନାମରେ ଏହଜଳ
ପତ୍ରିତ ଦିନେର ଦେଶରେ କାଗଜଟୀ ବିମର୍ଶବୁ
ବିଚାଳ ଦେଇ ଅଗମନ ବିଷାକ୍ତିରୁ ତାହା-
ରୁ ଅଗମନର ଉଦେଶ୍ୟ ଏହି ଯେ ଧୀତ-
ରିକ ଧର୍ମରୁ ଏହାବେଳରେ ଜାତୀୟଦେଶର ଦେ-
ଶାନ୍ତିର ଏକେଶ୍ୱର ଉତ୍ସାହକା କୁରାକର୍ତ୍ତର
ପ୍ରତ୍ୟେରେ ଜଳାଇଦେ ପ୍ରେ ବୋଲନ୍ତ ଯେ ଦେଖ-
ଇ କୌଣସିଲେ ମୂର୍ଖ ପଦା ଦୟାକାର ବିଧାନ

ବୁ ସ୍ମୃତି ଶୋଭିର ନଳ ଓ ପ୍ରକାଶ
ବେଦ-ଗୀତାର କୃହର ମାର୍ଗର ପ୍ରକାଶ
ମାତ୍ର ଆପଣା ଜୀବା କିଷାକର ଉତ୍ସାହ
ଦୂର୍ଧ୍ୱର ଏମସ୍ତ କଳିତା କଲାପକ୍ଷର ଓ କଷ୍ଟକାଳ
କର କଲେ ଥିଥୁଥାର କଲାପେ ସେଥିର ଦୋଷ
ଗୁରୁ ବିଶ୍ୱର କର ନାହାନ୍ତି । ବେଦରେ ମୁଣ୍ଡି
ପ୍ରକାଶ ଉତ୍ସୁମ ନଷ୍ଟଦୂରେ ସେ ସମସ୍ତ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ
ମୁଣ୍ଡି କରିବ କାରଣ ଅହୁାନ କଲାପକ୍ଷର
ତାମାଚର ଏହି କଥା ପ୍ରବନ୍ଧକଳ କିମ୍ବାଶକ୍ତି

ମୁଁ ପଦତିର ଦାନରେ କଥାନ କିମ୍ବା ସ୍ଥାନରେ
କାହିଁ । ଅର୍ଦ୍ଧବର୍ଷା ପରେବର୍ତ୍ତନ ଭବେତା ଏବା
ଏହିପକ୍ଷର ସ୍ଵର୍ଗବହୁମୂଳେ ଲିଙ୍ଗପ୍ରାଣୀ ଶେଜାଇ
ପରେନାହା ଏବାନନ୍ଦମୂଳା ଏଥରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ
ହୋଇଥିଲୁକୁ ବିର୍ପଳତା କୁଳକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ
ଦେବେବାରେ ଅଧିକ ।

ସାଧ୍ୟାହିକସଂବାଦ ।

ଜୀବିଷୁର ଦିପେ ତେବଳେକର ଓ ଦିପେତି
ମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାବୁ ଉନ୍ନତିରେଣୁର ବିଜୟ ଦିଲାଗା-
ହର ଅଥବା ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲା ବାବୁଙ୍କୁମୁଦ୍ରା-
ଚନ୍ଦ୍ର ସେନ ଜାହାଙ୍ଗର ପ୍ରତିକାଳେ ପୂର୍ବ ଭାରି
ମକାନକୁ ଅମାଧୁନାଇ ।

ଆଗମି ଦୋଷବାରତାରୁ ଯତନ ପାଇବା
ପାଇବ ।

ଶ୍ରୀକୃତି ମନେନାର ସାହେବ ମାତ୍ର
ଏହି ଗୋପକର ଅନ୍ୟ ପାଇଁବାଲାଙ୍କେ ଏଠାଳେ
ଉଦେଶ୍ୟ ହେବାର ଦ୍ୱାରାଥିଲା ।

କୁଳେବୁର୍ବଜ ପାଦଧୂ ତ ହଞ୍ଚେନ୍ତ ଆଜି ଏହି
ମେଗା ସବେବ ତାଙ୍କର ଉପରି ଘୋଷନାରେ

ହୁଣ୍ଡିଏଟି ଅଚ୍ଛ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ସେ ହେଉଥିବା
ପରିବହନ ପରିବାର ଅବସର ହେଲେ ଯେ
କରେ ବନ୍ଧୁଙ୍କର ବଜ୍ରଦେଶରେ ଗତ ଦିନମୁଁ
ମାର ତା ୫୦ ରାଶରେ ମୁହଁ ହେଲା । ଉଠିଲେ
ବରମାନ ଭାବାଙ୍କ କହି ମାତ୍ର କରୁଥିଲେ
କବି ଓ ହାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଯାଇଥିୟ ଦୁଇତିଥି
କରିବାକୁ ଏ କବି ଦିଲାକର ତୌମି
ଦିଲାକର କମ୍ପାଳମୁହଁରେ ପ୍ରାରମ୍ଭ ହେଲା
ସମ୍ବନ୍ଧ କହ ଅଭିନନ୍ଦ କୁଣ୍ଡଳ ଲାଭ କରି
ଦେଇ ମନ୍ଦିର ହିଂର ବାବଦର୍ଶ ହେଲା
ନାହାରା କାନକ ପରିଷ ହି ଦିଶା ଅବଲମ୍ବନ
କର ଦେଇପରିଷକର ଅତୁଗାମୀ ହୋଇ
ମାଲଦ୍ୱାରି କାନକାନ ପ୍ରମାଣ କର ପରିଶେ-
ରେ ବିମେଶଶାଖରେ ଉପଚିତ ହେଲେ ।

ପାଇଁ ମୋହନ ଅବଶ୍ୟ କିମ୍ବୁରେ ଦେଇଲେ
ତଳ ଯମ୍ବାବସରେ ମୁହଁ ରହଇଲେ ।
ସମୁଧରେ ଘରୁଷ ଓ ଦୂରୀୟତ ମନେରେ
ଧ୍ୟାନରେ ମାତ୍ର ମେ ପରମାଣୁ ହେଲେ
ମେଥିଲର ଗର ଏକ ମରା ପାଣାଟ
ମୁହଁ କରିବା ପରି ଅନେକ ମନ୍ଦିର ଆଶା
ଖରି ଚାଲାଇଲେ । ବହାରୁ ରହିବା
ପରି ପାଇଁ ପରି ପରି ପରି

ଦେବାତ୍ମା ସେ ଗାଁଥା ଅଣ୍ଟିବାର କର ବହନେ
ବି ସମ୍ପଦାଳୁମ ଅବଲମ୍ବନ ପୂର୍ବକ ଧାରଣ
ପଢ଼ନ୍ତା । ତଥାରେ କୃତ ଅମ୍ଭର ତଥା
ଏମ ବର୍ଷ ଅନ୍ୟରୀରେ ଦିନ୍ତୁ କୁ ଦୋଷ
ନ ପାଇଛନ୍ତି । ଏ ବିଷକ୍ତି ଜଣେ ମହାତ୍ମା ଥିଲେ
ସମେତ ନାହିଁ ।

ବିଜ୍ଞାନରେ ତତ୍ତ୍ଵ ଅବ ଏକିମନସ୍ତଳ
ଅଗ୍ରହିଙ୍କା ଦିମିତ୍ରି ୫ ୩,୦୦୦ ଟା ରେବାପାଇଁ
ଧର୍ମହ ହୋଇଥିଲା । ଯାହୁରବାନ ଓ ବାରେ
ଏକା ଦିନ୍ଦୁ ହେବ ।

ଭରତମର୍ଷୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୁନମାଳ ପଣ୍ଡିତ
କହିବା କଲେ ଗର୍ବଧିମେଣ୍ଟ କଥା ପିଲା
ରଟ୍ଟିଲାପର କିମ୍ବାର ଆମାଦିଆକରୁ । ହେଉଁ
ହିମମାଳକରେ କାହାଙ୍କ କରିବାର ଶୁଦ୍ଧିଧା
ଅଛି ଏହା ଜଣା ଗଲେ ବୋଧ କୁଣ୍ଡର ଦେଇ-
ଦେଇ ଦାଖିଲ ବୁଝି ହେବ । ପଞ୍ଚମ ଅବେଳା
ଏମନ୍ତ ଥାର ଅଛି ସେଠାର କାରିଜୁ-
କୁଣ୍ଡର ଜାତି ମୁଣ୍ଡମୋହନ କଣ୍ଠା ନ ଥିଲା
ଭାବାର ଅବସ୍ଥା ଭାବର ହେଉ କାହାର ।

କରିଲୁଗରେ ପ୍ରାଚୀନତାରେ ମଧ୍ୟ
ହେବାର ଛାତ୍ର ମାତ୍ର । ସଦୃଷ୍ୟାଥୀରୁ
ଅବଶୀଳନ ହେବୁ ଯେ ଏହା ଜନମୁଖମାତ୍ର
ଆଏ ତାଙ୍କ ଉତ୍ସବାର୍ଥୀରେ ବନ୍ଦୁତ ଥିଲା
ଅଛି ଯେ ଏକକଳେ ଆଏ ମହା ଜୀବମାର୍ଗଥାତ୍
କରୁ ଓ ଉପ୍ରତିକଳରେ ଆଏ ଜୀବ ପ୍ରତି
ହେବାର ଛାତ୍ରଙ୍କାରେ ଦେଖି ଏହାରେ ମଲ୍ଲ
ଟ ୩୦୦ ଟଙ୍କା ହୋଇଥାଏ । ଯଦି ଏକ ସମ୍ପାଦନ
କରାଯାଏ ଯେ ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କରେ ଜ ୩୦ ଟଙ୍କା
ହିସ୍ବ ପାଇଦେବା ।

ଏହା କଥା କରିବାର ମୁହଁ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେମ୍ପି ମାତ୍ରିଦ୍ୱାରା ସାମଧ ନାହିଁଲେକି କହିଛି
ଅଛିନ୍ତି ଯେ ପାଞ୍ଜଳିଷ୍ଠଙ୍କା ଦିନରେ ଗୁରୁତିକା
ଅନ୍ତର୍ଗତିମରେ ଏହା ଦିନରେ ମାତ୍ରାତିକରେ
କଥା ହେବାର ଅବଶ୍ୟକ । ସାମଧ ଗବର୍ଣ୍ଣମେମ୍ପି
ଦ୍ୱାରା କରିବି କରିବେ କଥା ଯାଏ କାହିଁ ।

କରିବଗାର ପିଲାଖୀପଳ ଇଟ୍‌କାନ୍‌ଦୂର ତେଜ୍‌
ହିନ୍ଦର ସମ୍ମାନକ ଉଚ୍ଛଳୟ ସାହେବଙ୍କୁ ଘାଲ
ଦେଇଥିବାର ମାନ୍‌ଦ୍ୱୟକ ରକ୍ଷଣରେ ନାଳ୍‌
ଲୋଇୟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଅର୍ପଣ ହୋଇଥିବା
ମାନ୍‌ଦ୍ୱୟକ ଦିନ ଦେବା ସମ୍ମାନରେ କହିଲେବ
କୁର୍ର ଯାହେବ ଯେମନ୍ତ ଶୁଭା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି-
ଏହି ଧର୍ମର ଜାଗାଜାଗର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଧନ୍ତିର
କର୍ମକାରୀ ହାତେବ ମାନ୍‌ଦ୍ୱୟକ ସମ୍ମାନରେ କୋରାଣି

ଗାଁରୁଷ ବଳେ କାହିଁବୋଲି କୁର୍ତ୍ତ
ଅପ୍ରମ୍ଯୁଖ ଲାବକ ଦୋର ନ ପାରେ ।

ବିନ୍ଦୁରବେଳେ ମହାମୂଳୀ ପୃଥିବୀରେଣେ
ଦେଇମନ ଧର୍ମରୂପ ଉତ୍ତରାବୁ ବଜେ ଉଲ୍ଲେ
ଚେତୋରେଲେ ଦକ୍ଷୀଣେଷ୍ଟାନେ ଫଳଜୀଳ
ଧ୍ୱା ପଞ୍ଚାଶ୍ଵର ଓ କର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡଳ ଗୁରୁରେ
ପିନ୍ଧାର ହେଉଁ ଖେଳାଇବୁ ଅଜ୍ଞାନୀ ବଲ୍ଲେ
ଚେଇଏଯମିଲର ପଦିକାର କଣେ ପଦ-
ପ୍ରେକ୍ଷକ ମେଣ୍ଟରୀ ସେ କର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡଳ ଗବାଦ୍ୟ
ଥାଳ ଓ ଛଳଦର୍ଥ ଫୁଲମାଳା ଚମହାର
ମୋହନ୍ତୀ ପିତଥୁରା ।

ଡେଲିହତିଷ୍ଠର ଅବସତ ହେଲୁ ଯେ
ପତ୍ରେର ବିବେନ୍ଦ୍ରମି କୋଟ ଦର୍ଶକର ବିବେନ୍ଦ୍ର-
ମନଙ୍କ ପତ୍ର ଯାଇବାରେ ଉପରୁ ଯେ ଜୟ ବିଶ୍ଵାମି
ହୋଇ ଗଲିଯଥାର କେବୁ ପାର୍ଥନ ହଳେ
କୋଟ ହେଲୁ ପାଇଁ ଦେବେ ଓ କରୁବାରେ
କୋଟ ଯାଦା ପାଇଥିବେ ତଣ୍ଡା ବଦଳିରେ
ଦିନ୍ୟ କରିବେ । ଦେବେଲ ଏହାର ଯାମା ଆହୁ
ଯେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଚକ୍ରମରେ ଏହାହାରେ ଯେତେ
କୋଟ ଦେବା ହୁଅର ତେବେ ପରମାଣରେ
ସେ ବ୍ୟାଗରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟର କୋଟ କାହା
ହେବ । ବ୍ୟାକମ ମହାକନ୍ତ ପଞ୍ଚବେ ଏ ଅଜ୍ଞ
କହ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବ ଏଠାକୁ ଜାଗରୁର ଓ
ମାନୁ କ ଦେଖିବା ଅମେବ କୋଟ ଅମ୍ବର ମାତ୍ର
କଳିବତ କେ ଜାହା ଗଜିବ ନାହିଁ ବୋଲି କେତ୍ର
କିମ୍ବୁ କରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରତୀ ବସବୁ କୋଟ
କିମ୍ବୁ କେ କଳିବାକୁ ପଠାଇବାରେ କିମ୍ବୁ
କାଥା ନାହିଁ ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ନାମବିଲ୍ଲା ।

ଆଗାମୀ ବର୍ଷ ଅର୍ଥକୁ ସନ ପ୍ରଦ୍ଵାମ୍ବଦ୍ଧ ସାଇର
ବିଜୁଳପତ୍ରିକା ମୁଦ୍ରକ ଯେଉଁ ହେଉଥି ଏହି
ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମନ୍ଦିରାଲୋକ କଟକ ପିଲାଙ୍ଗାକ୍ଷେତ୍ର
ମହାଲକ୍ଷ୍ୟରେ ପ୍ରତିକ ରହିବ । ଫିଲେଗ୍ରେନ୍
ଓ ବିଜୁଳାଟ୍ରୋ ଅଟ୍ରିହିପ୍ପାଳକ ମୂଳ୍ୟ କଣା
ଅନୁପତ୍ର ୫୦୯ ଡାରମାପଲ ଘାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମି
କାର୍ଯ୍ୟରେ ମୂଳ୍ୟ ଉଦ୍‌ବନ୍ଧୁ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ୫୦୯୫
ରେଗାର୍ଦ୍ଦିନ

ଭାବୁର ସି, ଏ, ଲାଖର ସାଇକ ଆପଣ
ଏବଂ ଚିତ୍ରପାତ୍ରରେ ଗୁଡ଼ିନ ପାଞ୍ଜାଳ
ଏ କାହାର ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା
ଏବଂ କାହାର ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା

ମେଲାରୁ ଯୁ ଧରାନ୍ତର ଓ ସାହିତ୍ୟର ହୃଦୟରୁ
କୁବି ଥିଲେ ପ୍ରେସ୍‌ରେ ଜୀବ ଚମାର୍ଦ୍ଦିତ କୃତକାଳୀ
ପ୍ରତିକାରୀ ଘୋଷି ଘୋଷିବ ଗର୍ଭ ଉତ୍ସବର କର୍ତ୍ତବ୍ୟା
ଧର୍ମବାଧୀନୀ ଏହୁତ୍ସାବରେ ହୃଦୟକାଳ ଆଶିଶାନ
ଦିନ କରି ଭାବା କୁଣ୍ଡ ଏ କାନ୍ଧରେ ହୃଦୟ
ହେବାର ଉତ୍ସବ । ମେଲାରୁ ମେଲାରୁ ଠାର
ସାରିଲା କି ଏକଷଥରେ ପ୍ରେସ୍‌ରେ ଅନ୍ତର୍ମାନେ
ମୋଦନ କରିବୁ ପ୍ରେସ୍‌ରେ ଏହାକାର
ମୂରିଦବଳ ଠାରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟା ପଥ ଲୋକ
ବିହୃତ କରିବେ ।

ବସନ୍ତ
ପ୍ରକାଶନକାଳ

କୁଳ କେମାରା ସମ୍ମରଣ କରି
ଯୁଗୀତ ଥିଲା ଏହା କେବୁ ପରିଷିଦ୍ଧ ହାତନ୍ତି
ହେବାର ବରାହାରୁ ଏହା ମରି । ମରି
ଅଶ୍ଵରେ ଯୁଗୀତ ହେଲା ଥିଲା କୋଣରେ
ନିର୍ମିତ ଛୁଅଇ ନାହିଁ ଏ ଗ୍ରାହକମାନେ ଛାନ୍ତି
କେବୁଥିଲେ ହେଲା କରି ଆଶରି ।

NOTICE

Wanted a Head Master for
the Dhenkanal Anglo Vernacular School. Salary from Rs 30
to Rs. 40 according to the testimonials possessed by the namee.

27th January, 1870

Peary Mohun Singh
Dy. Inspector of Schools
Cuttack

ମୁକୁତ୍ତି
ଆଜି ବିଲେ ଦୂରକ ଛୁଟକ ଅଛିମ
ବାବୁ ହାତୁଥିଲ ଦେଖ " ଦେଖିବା
.. ଦୁଃଖିତିର ଦୋଷ " ..

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ୍ରକାଶପତ୍ରିକାରେ ପରିଦିର୍ଘ ସମ୍ପଦା। ମା ଧାରାନାମ୍ବଳେ ଏହା ହୁଏ ପରିଦିର୍ଘ ପରିବାର

ଅଭିମନ୍ତ ବର୍ଷର ମୂଲ୍ୟ	୫୩
ଖାଦ୍ୟମୁଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷରୁ	୫୭
ମନ୍ଦରଳ ଧାଇଁ ଡାକମାଲ	୫୪

ପ୍ରମାଣ ଅନୁବାଦକ ସବ ।
କେବୁ କାହାକିଲ ପୂର୍ବତା ହେବୁଳ
ଏହା ଶବ୍ଦ କିମ୍ବା ଗାନ୍ଧୀ ଗଜପାତା
କେବଳ ରେଖା । ଶା ନେଷ୍ଟାକେହା
ପରିଶୀଳନ କାହାର ଉଥୟ
କାହାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

କାନ୍ତିମାନ ଅବଶ୍ୟ ହୋଇଥିବୁ ଯେ
ପାରିବାରିକ ଅଭିଭାବନ, ସାଧାରଣ-
କାନ୍ତିମାନ କାହାର ବିଷୟକ ଅଜ୍ଞ ଏବଂ କୋର୍ଟ୍
ପାରିବାରିକ କୋର୍ଟ୍ ଦ୍ୱାରା ଦିଲ୍ଲିର ସର୍ବକୁଳର
କାନ୍ତିମାନ ଅଧିକ୍ୟ ଚଲନ୍ତିର
ପାରିବାରିକ କେବାୟିବାରେ ଅନୁବାଦ
କାନ୍ତିମାନ ହୋଇବା ଏବଂ ଏ ପଦ କେବାବୁ

ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଉତ୍ତର ଗବର୍ନ୍ଦମେଣ୍ଡ ଗଜେଟର ସ୍ଥାପିତ
ହୋଇଥିଲା ଓ ଜନବାୟ ପରିଷପ୍ରାହରେ ଗଜେଟ
ଗ୍ରହ ବୋଲି ଅମୃତଶ୍ଵର ମାତ୍ର ଏହାଦୂର ଉଚ୍ଚ
କନ୍ଦେଶ୍ୱରମାନ କଷତିମନ୍ତ୍ର ଫଳମାନ୍ତ୍ର ଯେତେବେଳେ
ତାହା ବ୍ୟକ୍ତ ବରିବାକୁ ବଲେ ଅମୃତମାନଙ୍କ
ବାଘହୋଇ ସ୍ଥାବାର ବରିବାର ହେଲା
ଉତ୍ତରଗଜେଟ ଏକଟାକାର ଚିତ୍ରକ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋ-
ଇଥାଏ । ହୁଏଇ ଯେପ୍ରକାର ନ୍ୟେତାର ଏହା
ସୁପରିଶାଳାରେ ଚଲିପାରେ ଯେପ୍ରକାର ବ୍ୟକ୍ତି
ବକର୍ତ୍ତମେଖକ ଠାର ପ୍ରାଣିର ରେଖା ନ ହେ-
ବାହି ନୋହଲେ ଅବଳମ୍ବନ ଲୋକମାନଙ୍କ ଏହା
ଶିଖଣ କରିବାକୁ ଅପରି ପ୍ରକାର କରିବାର
ଏହାର ଅଭ୍ୟାସ ମନ ହୋଇଥାଏ । ଅବେ
ଗଜେଟର ପୂର୍ବାଧ୍ୟାର ବିଭିନ୍ନଭିତ୍ତିରେ ଅବଶ୍ୟକ
ନ ଥିବାର ସେଥିରେକରେ କିଛି କହ ନ ପାଇଁ
ହିତ ପ୍ରାୟ ଏକବର୍ଷ ହେଲା ଥମେମାନେ ଏ
ଗଜେଟ ପାଇଥାଏ ଏହରେ ହେବୁଥାଏ ଗେ
କାଗଜ କୌଣସି ସ୍ପ୍ରାହରେ ଯଥ ସମୟରେ
ବାହାରେ ନାହିଁ ଓ ଯେବେ କାହାରେ ସେଥିରେ
ଯତି ପୂର୍ବତତ୍ତ୍ଵ କଥାମାନ ଲେଖାଆଏ ପୂରିବା
ଏପରି କାଳକ ଦିନ କରିବାକୁ ଯେ ନୋହଲେ
କୃତିତ୍ତିଃ ଅମଭ୍ୟନ୍ତରେକବି ଏଥରେ କୃତିତ୍ତିଃ କରିଲା
। ଏହା ମଧ୍ୟ ବୋଲିବାର ଉଚ୍ଚତ ଯେ
ଯତତ୍ତ୍ଵ ଲୋକମାନେ ସମ୍ମାଦିତତାବ କିମ୍ବାକିରି
ପାଠବିବାର ହିତାହିତ ଉତ୍ତରମଧ୍ୟେ କୃତିତ୍ତିଃ
କାହାକୁ ଯେବେ ସେଇପି କୃତିତ୍ତିଃ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ
ତା ଜାହା ହେଲେ ଗଜେଟର ପାଇଁ ଉପରି

କାରଣ କୁହାର କଲେଜ୍‌ରଙ୍କ ଆମ୍ବାସ ପ୍ରାଚୀର
କରିବାରୁ ପଡ଼ନ୍ତା ନାହିଁ ।
ତଳଳ ଗନ୍ଧିଚ୍ଛର ଦକ୍ଷିଣ ଜର୍ଜ୍ ଦେବାଚ
ନ୍ୟ କାରଣ ଏହି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ବ୍ର-
ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନାଶରେ
ସା ପାଠ୍ୟବା ବନ୍ଦକ୍ଷିକ ସଂଗ୍ରହ ଦିନୀ ବର୍ଷ
ହେଉଥାଇ ଓ ଯେବନ୍ତ ବିନ୍ଦୁରେ ବିନ୍ଦୁ ଥାଇ
ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଥାଇ ତାହା ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନରେ ଅବେ
ଅହିବାରୁ ଦେଖିବା ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟି
କରନ୍ତୁ ମୁହଁବଂ ଅତି କହିଲ ଅନୁଭାବର ପୁଣ୍ୟ
ପାଦ ପ୍ରଦ୍ୟାନଙ୍କ ହୃଦୟ ନାହିଁ ନମ ଦଇନା
କାରିକାବଳେ ଦୁଃଖାୟକରେ ଦଳଳ ମହିମା-
ରେ ଥିବାଟି ଦେଖିବା ଘର୍ତ୍ତପ୍ରାଣ ଅନେକ
ସାହାଯ୍ୟ ହୁଅଇ ପୁଜନ୍ତି ଜାନର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ମହିମା-
ମାନଙ୍କରେ କି ସହିତେ ଉଳ୍ଳଳ ନାହିଁ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦ୍ୟାନଙ୍କମାତ୍ର ଥିବାର ପରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଏହି ସମ୍ମର୍ତ୍ତି ହସ୍ତର୍ତ୍ତ ନିଧେ ଅପର୍ଯ୍ୟାକନ୍ୟ ହୋ-
ଇଥାରୁ ଏ ଗଜେଟ୍ ମହିମାର ଅମଳମାନେ
ବେଳାକ ପଢ଼ିବୁ କି ନାହିଁ ମନେହ ନାହାର-
ନ୍ତର ପ୍ରଦ୍ୟାନଙ୍କମାତ୍ର ଜାନାବ ନାହାବ ଜୀବାଦ
ଆ ବନ୍ଦୁବିଧି ସାନ୍ତ ହିଁ ଅମଳାଜ ପମ୍ବାର
ଗଠାର ପୁଣିଥିବାରୁ ଅତି ଗଜେଟ୍ ପଢ଼ିବାକୁ
ଜନର ପେନକ୍ତୁ ନାହିଁ ନାହିଁ ସକ୍ଷତିବା ବହାର
ଦେବାର ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ବାହାରମେବଳ ପଞ୍ଚ
ଆପନ୍ତର ଧାରୁନାଥ କାରି ସେଥିପକ୍ଷରେ ନଶ
ପଦାର କରିବା ଏବଂ ଭାବିଦା ଆମାର
ଏଥପର୍ଯ୍ୟ ଗଜେଟ୍ରଙ୍ଗ ଏବଂ ପଞ୍ଚାନ ଅନ୍ତର

ଦୟାର ମାତ୍ର ଆଜୁନର ପାଶିଲେ ପକାଗଛେବା-
ର ଥାଏ ଆଜୁନ ଦେଖିଲେଇଁ ମୁଁ ଗୀର ଜାହା
ପ୍ରକାଶ ହେବାର ମଦବଚନରେ ଦେଖାଇ ଯାଏ
ଜମିହାର ଓ ପ୍ରକାଳ ବିଷୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ମଧ୍ୟହାର ଅଭିନନ୍ଦ ଯାହା ଅଭିନନ୍ଦାର-
ମଧ୍ୟରେ ଏଠାରେ ପ୍ରତିକ ହେବ ଅବସ୍ଥା ଯେ
ଆଜୁନ ଗଢ଼ିପାରେ ବାହିନୀ ନାହିଁ । ଏହିଲେ
ଅଭି ହେବେ କଥା କରିବିକ ।

ଅଜେବକ ଯେତେପରିବାର ଦ୍ୱାରା ନାହିଁ ଛାଟୁ-
ରେ ଏବଂ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହେଉଥିଲୁ ଯେ ଉତ୍ତଳ-
ବଜ୍ରେ ଯେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାୟ ଗଲଇ ତେବେ
ଜାହା ଅନର୍ଥକ ବ୍ୟକ୍ତିମାନ ସେଥିରେ ବିହୁ ଲାଭ
ନାହିଁ । ଯେବେ ଏ ବଜ୍ରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କାଗ ଅବଶ୍ୟକ ହେବେ ଏହାକୁ ଜ୍ୟୋତିଷରେ
ବଜ୍ରାଗଜ୍ଞେପ ପ୍ରାୟ ଗଲାଗଲାଗ ଭାବରେ
ବେହୁରେ ବସ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତ ଘନବ ହିଁ ଅଜେ କାଳ
ମହିନେମେହିମର ଅର୍ଥ ଅନ୍ଯାନ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ
ତେବେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବାର ଯେ ମାର୍ତ୍ତିକ ହେବ
ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ ହେଉ ନାହିଁ । କାରଣ ବ୍ୟକ୍ତ-
ଅନୁମାନ ପଲାଗଲା ସମ୍ଭାବନା ଦେଖା ନ
ଯାଏ କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତର ଜୀବି ଉପଯକ୍ଷେ ଅଠ୍ୟ-
ପରିବର୍ତ୍ତ ବିଷୟପାଇ କରିବ ନାହିଁ । ଏକଷ
ଆବଶ୍ୟକ ବଜ୍ରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଭାରତୀୟ ଜ୍ଞାନପଦମାତ୍ରଙ୍କ ଅଧିକାରୀ
ହେଉଥିଲୁ ଆହୁରି କରିବାକୁ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାକୁ
ଏହି କାହାର ମଧ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ।

ଅନୁବାଦକର ଅଳ୍ପହାର୍ଯ୍ୟ ଆଜନ ଅନୁ-
ବାବ ହରିବା । ଏ ବାର୍ଷିତି ବାସୁବେଳେ ଅଭିନ୍ନ
ଆବଶ୍ୟକ ଆଜି ତେ ଏ ପଥରେ ଗବ୍ରେମେଣ୍ଡ୍
କର ପଞ୍ଚ ପୁଣୋଗ ହରିବାର ଫର୍ମାଇ
ଆଜନ ଅନୁବାଦ ହୋଇ ପ୍ରମାଣାଗରେ
ମୁଦ୍ରିତ ଓ ଦିନିଧି ନ ହେଲେ ନୋହନ୍ତର ଜାହା
ପ୍ରକାଶ ଆପଦିଧ ହେବ । ବିନ୍ଦୁ କେହା ବୋଲି
କେ କି ଗବ୍ରେମେଣ୍ଡ୍ ଆଜନ ଶପା ବର ଭକ୍ତି
ନ କଲେ ଯେ କେହାକେବୁ ଆପଣା ଲାଭ
ଆଶାରେ ଆବଶ୍ୟକ ଆରହମାର ଶୁଧା ଭରି
ବନ୍ଦୀ ବରିପାଇବ ପୂଜନ୍ମ ଅନୁବାଦରେ
ପ୍ରଦୋହନ କି? ମାତ୍ର ଆମେମାନେ ଏମଗରେ
ଜୀବି ନୋହି ପେଖର ଜାଗର ଏହି ଯେ ଜୀବ
କୃପ ପ୍ରମରିତ ଆଜନ ଶୁଦ୍ଧ ହେଲା କିନ୍ତୁ ଜାହା
କିମ୍ବୟେ ଜଣାବେ ? ସହିତେ ଉତ୍ସବମାର ଭାମ
ବପୁଲେ ଅଜେବ ଅମରିଲ ହୋଇଥାରେ ଜାହା
କଷାଯ୍ତ୍ରିତାରରେ ହେଲ ବି ନାହିଁ ଏ ଉତ୍ସବ

ଏବେଳୁବି ଲାଚକ ହେବାର୍ ଅଳ୍ପ

ଏ ଦେଖାଯୁ ଲୋକଜାତରେ ବିନ୍ଦବଳୀ ଯାଇ
ପିଛି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରାମା ଦେଇଥାବିକାର ହୁଏଗଲା
ଅଦେଶରେ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଯେଉଁ ପରିଚ୍ଛାତି
ଦେବାଶ୍ଵର ହୃଦୟରେ ସଂଶୋଧି ଆହା
କହନ ହେବାର ଅନ୍ତଦେଶୀୟଙ୍କର ଯେଉଁ
ମନ୍ଦିରାଷ୍ଟ୍ରା ହୋଇ ଉଠାବା ସମ୍ବନ୍ଧପଦ-
ମାକଳରେ ଥୁନ୍ଧପୁନ୍ତ ପକାଣ ହୋଇଥାଏ
ଏ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ କି ହେତୁନ କହନ କଲେ
ଆହା କଣ କି ଅବାକୁ ଅନେବ କ୍ରମ ଉପର୍ତ୍ତିର
ହୋଇଥାଏ ଆହା ଗର୍ଭକାର୍ତ୍ତ ଓ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ-
ଙ୍କର ସଥାର୍ଥ ଅଭିପ୍ରାୟ ସମସ୍ତାନାଳ୍ଲ
ଜଣାଇବାକାର୍ଯ୍ୟ ସତମାମ ତା ଏ ରିଜର୍ଵ
ଶ୍ରୀମତ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଜେନେରଲ ସାହେବ ଏ
ମନ୍ତ୍ରକ୍ୟ ଲେଖି ସମାବଧିମାନଙ୍କରେ ଦେଥିର
ବୋଷା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ସେଥିର ପ୍ରକାଶ
ହେଲା ଏ ଘେରେବେଳେ ଉକ୍ତ ଫ୍ରିଦବିର ପ୍ର-
ଗ୍ରାମହେଲା ଭେଜେବେଳେ ଏହି ବିମୁଦ୍ଧଙ୍କ ଯେ
କେତେବେଳେ ସବୁ ହିନ୍ଦୁଲିପରିବିଷ୍ଟ ପରାମୋତ୍ତମ
ବିଦ୍ୱାନ୍ତିକ୍ଷେତ୍ର ଥାଇ ବେହି ପାଇବେ ହାତୁ
ଓ ସେ ପରାମା ଦୂରତରେ ହେବାର ବିଦ୍ୟାକାର
ପରାମା ଦୂରତରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରନ୍ତି ହେତୁ

ବୁଲେ ଅଜେବ ଜାହାଙ୍କ ପଶୁଷା ହେବାର
ମୁକ୍ତିଆଦାର ଗୁରୁତ୍ବିକ ବିଧିମ ହେଲା । କିନ୍ତୁ
ବିଧିମ ପ୍ରକଳ୍ପ କେଇ ଜାଗାର ଜୋକିଏ ଅଭିନ-
ବ ଆଖି କହି ପାଲମେଣ୍ଟ ଥିଲାବେ ଯାଚାର
ହୋଇଥିବ ଏ ଯେବେ ତାହା କି ଫୁଲା
କେବେ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନରେଣ୍ଟର ଅ-
ହେବ ମେ ସାହୁତି ଯେମନମ୍ବୁ ପଦରେ ଯିବ,
ସରକିପର ବିଜିତ ଦୁର୍ମାଣ ବିଷୟକୁ ହେଉଥିଲା-
କୁ ସେଥିରେ ଯାନ୍ତିରମ୍ବେ ହୋଇଥି କିମ୍ବର୍ତ୍ତିର
ନିଯୁକ୍ତ କରିପାରିବେ । ଏହୀମହାନ ପୂର୍ବକ
ଅବଶ୍ୟା ସାହୁତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉ ଥିବାର
ସେହିକାଥିବିତ୍ତେ ଲେଖାଯାଇଛନ୍ତି ଯେ ଏହା
ବୁନ୍ଦି ବିଧିମ କେବଳ ସହାଯାତ୍ମକ ଅବଶ୍ୟକ ଏ
ପାଞ୍ଚାଳ ହେବୁରେ ଯାଇ କଲାଦିତ୍ୟମ୍ବୁ କରିବାର
ହେବ ନାହିଁ । ଏ ଥାଜମାନ ସ୍ଵାକ୍ଷର କରି-
ମେଣ୍ଡକୁ ଜଣାଇ ବିଦ୍ୟାମାରିଅଛି ଏ ଜକଣ୍ଠ-
ମେଣ୍ଡର ରହି ଯେମନ୍ତ ଅଧିକପାଦକୁ ନିଜ
କରିବା କଷ୍ଟମୁକ୍ତ କୌଣସିପକାର ତୁମ ଜାତ
ହୋଇଲୁ ନ ପାରେ । ଦେଖିବୁବୁବୁକଳୁ ଅଜା-
ନିର ଅଧିକାର କରିବା ବରଦ୍ୟୁ ୨ ଉତ୍ତିଷ୍ଠା-

ବୁଦ୍ଧର ସେନାପତିଙ୍କର ଯେ
ଏହି ପଦକାଳୀମ୍ବ ହେଲାବୁ ଅନେକାବ୍ଦୀ
ଏବଂ ଶାସ୍ତ୍ର କାହାରଙ୍କେବେଳେ
ଥାବକରୁ ଯେ ଶାସ୍ତ୍ର ଏମନ୍ତ
ଯମ୍ଭୁଗ ହେଠାତିଲେଖାତର
ହେଲା ଏବଂ ଏହିକାଳୀମ୍ବ
ବାର୍ଷିକାରୀ ପ୍ରାଚୀଯେଷା ବିଦ୍ୟାଲୟା ଓ ଭାବୁକୁ
ଦେବ ।

ଅମ୍ବେମାନେ କରିବା ଦିନେ ଯେ ଗବର୍ନ୍ମେ-
ଶୁଳ୍କର ଯଥାର୍ଥ ଅଭିପ୍ରାୟ କାହିଁ ଅଭ୍ୟବେଶାୟ-
ମାନେ ଦେବତି ସୁରକ୍ଷା ହେବା ଆଜାରେ
ଅଧିକା ଦୂର୍ଗର ଅନ୍ଧା ଅର କରିବେ ଜାହା-
ଦିନ ଯେଉଁ ମାନେ ପଣେଖା ଦେଖାଇବା ଏବଂ ପରି-
ପରିଶ୍ରମ ଓ ଚର୍ଚା କାମରକ୍ଷାକରି ଦେବ ଦେବ-
ବିରଥକେ ଦେଖାଇବା ପରମୋତ୍ତମ ଦେଖି-
ବାହି କୋଲି ମନ୍ତ୍ରରେ ତହିଁ ଜାହ ରହିଲା ।
ଯେତେବେ ଦୟା ପରିମାଣ ଉପରେ ଏମନ୍ତ ଭାବୀ-
ଯାଇଥାନ୍ତା ଜାହା ହେବେ ଜାହାରିବୁ ବିଜ-
ବହିବାକୁ ହିଅନ୍ତା ନାହିଁ ।

ବର୍ଷମାନର ହାତକୁ
ବର୍ଷମାନ ଓ ବର୍ଷମାନ ଅନେକାନ୍ଧ ଦ୍ୱାଜରେ
ଦେଖେ ବର୍ଷ ଦେଖେ ଏ ଗର୍ବ ମେଲିପା ଆମାଙ୍କ

କୁରୁଥାଇ ତାହା ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଅକବିଜ କାହା
କର୍ତ୍ତମାନରେ କେତେବେ ମାସ ହେଲା ଏହାର
ପ୍ରାଚୀର୍ଗତ ଅଛିଯୁ ହେବାର ତାହା ନିବାରଣେ
ଅନେକ ଉଦ୍‌ଧର କେହିଥାଇ । ଅମ୍ବେମାନେ
ଜେଲ୍ସ୍ୟୁଗର ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ ଯେ ଦାରବି
ତାହାକିମଦରେ ସମ୍ବାଧାରଣର ପୁଣ୍ୟସକାରୀ
ଗୋଟିଏ ନୂଜନ ଉପାୟ ଅବଳମ୍ବନ ହେବାର
କୁହାନା ହୋଇଥାଇ ତାହା । ଏହି ଯେ ଯେଉଁ—
କୁହାର ହାମଧାରାକରେ ଚିତ୍ରଣ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ
ବାହ କରିବ ତାହାର ଅଭ୍ୟନ୍ତରେ କେବେ
ତାହାନିର୍ମିତ ପାଞ୍ଜ କରି ତାହାକୁ ବୈଜନ ବିରାଜ
ପାଇବୁ । ଏଥର କିମ୍ବା ହେଲେ କାହାକାର
ଦୟାଦେଖ ଯେଉଁମାନେ ହାମଧାରାକୁ ଅସିବା
କୁ ଅସାର ହୁଅକୁ ଯେମାନେ ଆଜି କେବେ ଅପରି
କରିବେ ନାହିଁ । କାହାରାକାରେ ରନ୍ଧାଅନ୍ତର
ବୈଜନ କରିବାରେ ତାର ଶିବ ବୋଲି ବିନା
ଲେବେ ତିରମ୍ବାନର କରିବାକୁ ଅସ୍ତ୍ରିକାନ
କୁଅକୁ ହାହ ହେବାଥା ଅବଶ୍ୟକ ହେଲେ ଅକୁ
ହୋଇବି ଏକା ହାହୁଁ ଦିଗେଷ ଅତ୍ରୀୟ ମୋକ
ଦିବେ ଅବାଧ ଫମେ ସବଧା ଉପର୍ତ୍ତିର ଥିବାର
ତଥ୍ୟ ଥିବାର ବେଗିର ମନ ଅନନ୍ଦରେ ଥିବ ।
ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ମୋଧ ହୁଅର ଗତ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା ଏ କବ୍ରମର ହେତୁ ଅହର । ହେବମ-
ନେବେ ଅନୁଭୂତି ଉପାୟ ହେବାର ହୃଦରମ୍ଭର
କୁ ବିକରିବା ଉପାୟ କରିବାକର କେଲେ
କିମ୍ବା ତାହା ଡେବାରେ ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରକଳିତ
କରି ତାହା ହେଲାର କରିବାକର କେଲେ
କିମ୍ବା ତାହାଯେ ବରଜକରିବାକୁ ଅଭି ନିରନ୍ତର
କରି ନାହିଁ ।

କାନ୍ତର ମୁଖ୍ୟମାନେକ ଏ ସଂକଳିତକହୁବେ
ପରିଶ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରି କହୁଥିଲୁଣ୍ଡ ଯେ ଦରମ
ମାନ୍ୟ ଉଚ୍ଛର ପାଇବ ଏହି ବର୍ଣ୍ଣକଳ ବାହାର
ମାତ୍ରା ମୁଖ୍ୟମାନ ଅବଦ ନ ଥିବାର ଏ ବୈଶର
ସଙ୍ଗର ସମ୍ମାନ ଦୋଷାଧିଷ୍ଟ । କିନ୍ତୁ ସେ ବୋ-
କୁ ଯେ ଉତ୍ତମ ପାଇୟ ଜଳ ପ୍ରାଣିର ଜାତିଗ
ଜୀବ ନାହିଁ ଓ ଏ ଅଭିକ ବନ୍ଦଳରେ ମୋତଳ
ହୋଇଥାଏ ମାର ଜଳ ବାହାରିବାର ଜପାୟ
ଦୂରାଜ ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଥିଲା । ଆମେମା-
ର ପୂର୍ବର ଶୁଣିଥିଲୁଁ ଯେ ରେଲଗେଟ୍ ସତକ-
ହବ ଜଳ ମନହାତମନର ମାର୍ଗ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇ

ଅଛି ସେବେ ରେଳନେତ୍ର ହେଉ କଳ ଯମା
ରହୁଥିବାର ଏ ପର୍ଦ୍ଧନା ହୋଇଥିବେ ତେବେ
ଏବ ସମୟରେ ଛାଇଗେଷନ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବୁଗ
ଯେ ବାବେ ଏମନ୍ତ ପୂର୍ବଜୀ ହୋଇଥାରେ
ଏମନ୍ତ ଆଶ୍ରମଜଳର ଅଗଳା ହେବାଥିର
ଏ ବାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧର ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥିବାର ତହିଁର
ପ୍ରବୃତ୍ତ ଅବସ୍ଥା ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଅନେକ
ଜ୍ଞାନରେ ଜଳ ଜମା ରହିବାର ଦେଖାଯାଏ
ଓ ଦୂରଏବ ବର୍ଷା ପତାର ଯେବେ ସେଥିର ମନ୍ଦ
ଫଳ ପ୍ରକରଣ ହୁଅଇ ତେବେ ତାହା ଆଶ୍ରମର
କଷ୍ଟମୁକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । ଅତିଏବ ଏବିଷ୍ଟଧର
କରୁବ କରିବା ଏହିଏବ ପକ୍ଷରେ ଯଥେଷ୍ଟ
ବୁଝଇବ ଅନ୍ତର ସବେ ହି ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକୀସଂବାଦ ।

ଶା ଥର, ଏଠି, ତ୍ରିଭୁବନାହେବ ସୁମଧୁର
ଅନ୍ତର୍ଜଳ ମାଟାପ୍ରେସ୍ କିମ୍ବାହୋଇ ଦୂର୍ଲ୍ୟ-
କ୍ଷେତ୍ରର ମାଟାପ୍ରେସ୍ରେ କ୍ଷେତ୍ରର ଗାଁରା ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀ ଏମାନନ୍ଦ ସାହେବ କଟକର ଅଧିକୃତ୍
ମାନିଷେଣ ନିଯନ୍ତ୍ରି କୋଇଅଛନ୍ତି ବିନ୍ଦୁ ଅନ୍ୟ-
ଅଜ୍ଞା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏସାବର ଯଦେଖାନିଷ୍ଠେଣ ଓ
ଉପୋଧିବଳେକ୍ଷନର ପ୍ରତିକିମ୍ବ ସ୍ଥର୍ଥ କାହିଁ
କରିବେ ।

ଶ୍ରୀ ପଦମାତ୍ର, ସି, ଫେଲର କ ଯେ ବର୍ଷମାନ
କରଇ ଉପୋକଳେହୁର ଅଛନ୍ତି ମୁଗ୍ଧା
କମଳାଦ୍ଵାର ଶୋଭିଥା ସବୁଜବଳନର ପାତ
ପ୍ରବୃତ୍ତିବିବାର ହିମକ ହିମାଦିପିତା ।

ମେଦିନୀପରି ଉପୋଶିମାରସ୍ତେ ଓ
ଉପୋଶିବଳେକ୍ଷର ମନ୍ଦିରଙ୍ଗ ଦିବରମ୍ଭିଲ
ମହିମା ପରାଜ୍ୟ ବନ୍ଦଳି ହୋଇଥିଲା ।

ଶୁଣାସାଏ ଯେ କହିଲୁ ଅଗିନ୍ତାଙ୍କ ମନୀଷର
ଗ୍ରା ଚାଲଇ ସାହେବ ଭାବୁ ପଦର ବଦଳାହୋ-
ଇ କିମ୍ପାଜୀ ବଳେକ୍ତର ଓ ଉତ୍ୟୋମୀମାଙ୍କ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । ପରାମା ପ୍ରଦାନରେ
ଆସନ ହେବାର ଦୋଷ ହୃଥର ବନ୍ଧୁ ଥିଲୁ
ହୋଇଥିବ । ଅମ୍ବେମାନେ ରଭସାକର୍ତ୍ତ ଯେ
କହିଲୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ
ଏହି ବିଶ୍ଵାକର୍ତ୍ତବ୍ୟାନ ଯାଇବେ ।

ଅମେସାନେ ଅଛି ଅଜଳ ସହିତ କଲାକାର
କେତେବେ ଯାଠକଳୁ ଯେ କରନାଏ ତା ଏହି
ଖାତାର କେନଗ୍ରହିତାର ମୁନ୍ସଦ୍ଧ ବାବୁ
ବସ୍ତୁଶାବ୍ଦ ଦୀର୍ଘ ପ୍ରଥମରୋଣୀର ମୁନ୍ସଦ୍ଧ

ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏପଦରୁ ମାନିକ ଦେଉଳ
୫ ୪୦୦ ଟଙ୍କା ।

ମହାମାଳ୍ପ ଉତ୍ତରାବ୍ଦ ଏକଜନବିନ୍ଦୁ ଆଶ୍ରାମ
ରାଜମହଲ ସନ୍ଧର୍ଣ୍ଣନବର ପଢାବପ୍ରଦେଶକୁ
ଗମନ କରିଥିଲୁ । ମାର୍ଗମାଧି ଅରମ୍ଭରେ
ବିମ୍ବେଇ ତୁବେଶରେ ପ୍ରଦେଶ ହେବେ ଓ ଯେ-
ମନୟରେ ଶାସ୍ତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣରକେନରଳ ସାହେବ
ତାହାଙ୍କ ବିକଟକୁ ଗମନକରିବେ । କଲାକାରୀ
ଓ ବିମ୍ବେଇକୁ ସଂସ୍କରି କରିବା ଖେଳ ମେତ୍ତା
ଗମନାଗନ୍ଦନ କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସବ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥାପନ
ଆରମ୍ଭ କରିବେ ।

କୁମ୍ପର ମହାଘଜ ଅଧିଶାର କେତେବେ
ଇନ୍ଦ୍ରାମୁଣ୍ଡିର ଲାଜୁଗପରେ ରୂପମ୍ ପ୍ରାୟପ
ଦେବାକୁ ଥମ୍ବାର ବରି ସବୁରୁମେଣ୍ଟୁ
ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ଶବ୍ଦରୁମେଣ୍ଟୁ
ତାହା ଶାନ୍ତିକଲେ ନାହିଁ ।

ବୋର୍ଡାଥବାର୍ତ୍ତସ କଷ୍ଟପୁରେ ଯେଉଁ ନୃତ୍ୟ
ଆଗନ ହେଉଅଛି ସେଥିରେ କାହାଲଗିହଷଦ୍ୱ
ବ୍ୟାର୍ତ୍ତ ସର୍ବତ୍ର ଶାର୍ଵିକରିବାର ପ୍ରସାଦ ଦୋଷ-
ଥଳାତମ୍ବୁ ପରିଣେଷରେ ଜାହା ଉଚ୍ଛଳ ଥୋଇ
ବଧାର୍ତ୍ତ ରଖିଲା । କିମ୍ବରେ ସ୍ତର ହେଲା ଯେ
ଉଷ୍ଣଦେଶରେ ବଧାର୍ତ୍ତ କୟଂପାର୍ଶ୍ଵର ଯଥା ଏ
ଦମୟ ଅଛନ୍ତି । ଶୀଘ୍ରପ୍ରଥାନ ଦେମରେ ବ୍ୟାର୍ତ୍ତ
ନିଯମ ଅଛି ।

ଦୁଇବାର୍ଦ୍ଦେଶଜ୍ଞନବଗ୍ରମ୍ ଅର୍ଥନାରେ
ଯେ କଥା କବ୍ୟ ହେଲା ତାହା ପଦିଶ୍ଚମୀମଧ୍ୟ
ଦେବେ କ୍ଷୟା ଗବର୍ନ୍ମରଜ୍ଞନରମ୍ଭିଣ୍ଠ ହାଜାରୁ-
ପ୍ରକୃତ ଏକଷୟ ଘୋଷ ଭରଜନବାୟ ସହରେ
ତର୍ତ୍ତ ଦିତର୍ତ୍ତ ଫେରିଥାଇ ! ପଦିଶ୍ଚମରଜ୍ଞନରମ୍ଭ
ବାହେବ ବୋଲନ୍ତି ଯେତୁଳେ ଅର୍ଥବିମହୋଦୟ
ତାହାଙ୍କ ଦରେ ଆଶ୍ଵିନ ସ୍ଥାନର ବରିଦ୍ଧିଲେ
ସେତୁଳେ ଅର୍ଥବିମହୋଦ୍ୟ ପେନିକେ ଖେଳୁ
କ୍ରି ଅନ୍ୟଥରମାନେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ସେପରି-
ଦେଲେ ଉବ୍ଧିତରୁ ଗୋଟିଏ ତେବେକର ପ୍ରାଣ
ବସ୍ତବେବି । ଭାବରେ ଯାହା ଲଞ୍ଛି ହେଉ ମାତ୍ର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମେତ୍ରର ଏପରିକାର ବିମ୍ବରେ ଅମ୍ବୁନାନେ
ଅଗାମ୍ଯ ଅନନ୍ତର ହୋଇଥାଏଁ ବାଜାର ଏଥରୁ
କାଗଜ ହୁଅଇ ଯେ ଅଗାମ୍ଯ କଟିନଗ୍ରହେ
ପ୍ରକଳ୍ପାଳ ହୋଇ ସେ ମନ୍ତ୍ରଧନ ବିଷ୍ଵବିବା-
ଯତ୍ନବାଜ ହୋଇଥାଏବା ।

ମାନ୍ଦୁଳିହିରୁଗରେ ତଳରେତଳ କାର୍ଯ୍ୟର
ପାୟ ନର୍ଦ୍ଧାରଣ ଓ ଜୀବନ୍ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟ
ଯର୍ତ୍ତମାନ ନିଯମ ହୋଇଥାଏଇ ଆହା

ବିଶ୍ୱର ଅଛି ପୁରୁଷ କନ୍ତୁବା କାହାର ଗନ୍ଧ-
ଖୁମ୍ଭେଣୁଳାଗୀଥି ମନ୍ଦୁର କରିଥିଲୁନ ।

ଭାବୁ ବିଶ୍ଵାସର ଏକସମ୍ମାଦିଷ୍ଟ ଲେଖକୁ ଯେ
ତତ୍କାଳିକାବିଦିନବର୍ଗଙ୍କ ଅଗମନ ପମ୍ପରେ
ଯେ ଧର୍ମପ୍ରଚାରକା ଓ ହୃଦୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ
ଅନୁଭବ ହେବ ଜାହାଜର ଜାହାଜା ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେଉଥିଲା ।

ଚଲିଗମାସ ତା କିମ୍ବା ଶୁଧିବାର ଶାଦରେ
ବାବୁ ଦେଖିବନାହିଁ ସେଇ ଜାଇନାହିଁଲାରେ ମୋ-
ଟିଏ ପାହୁଣ୍ଡ ବକୁଳା ବରିଆଲୋ ବାବୁ କି ହମିତ
କିମାର ଯାଉଥିଲୁଛି ତାହା ସବୀଷାଧାରଣକୁ
କରାଇବା ଓ ଏଥିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଟ୍ଟଇ ।
ପ୍ରାହୃଥର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନରେ କାବୁ ଯତ୍ନ
ବରିଆଲ୍ବାର ସମ୍ପ୍ରେ ମହେ ବରିଆଲେ ଯେ ଏହି
ଅର୍ପିର ଉନ୍ନତିଧାରନ ତାହାଙ୍କ କଲ୍ପନ ଗନ୍ଧନର
ଦେଇ ଅଟ୍ଟଇ ମାତ୍ର ବାବୁ କହିଲେ ଯେ ବୋଣିଦି
ହିମେଷ ସଂତ୍ରଧାୟର ହିନ୍ଦିକାରଣ ବଲାଇବୁ ଯାଇ
ନାହାନ୍ତି । ଭରତବର୍ଷର ସାଧାରଣ ଭନ୍ଦର-
ମେଳାରେ ସେ ଯାଉଥିବାନ୍ତି । ମରତବର୍ଷାଫୁଲ
ସମେ ଛିନ୍ଦିଗୁରୁବାହିକର ନୌକରୀ ସଂରକ୍ଷଣ କୁ-
ପକ୍ଷ ଦରିବା ଓ ଦେଗାୟିଲେବକୁ ସମ୍ପଦରେ
ତଥା ଲାଞ୍ଚର ଲେକ ମହ ତୃତୀ କରିବା ଅବକାଶ
କି ଥିଲୁ କାହାର କାହାର ଏହି ଦେଗାୟିଲେବକୁ
ଅନୁଭବର ପରିମାଣ ହାର୍ଫର୍ମରେ କିମ୍ବା କରି-
ଥାର ଉପାୟ କରିବା ଲାଜାବ ଲାଜାବ
ଗମକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଟ୍ଟଇ । ଏହିମାତ୍ର ବନ୍ଦପାର
ସାଠକ ପରିହେ ଯତ୍ନ କରିବା ପ୍ରକୃତ ଦେଗାୟି-
କେବିର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟ୍ଟଇ ଓ ଅମ୍ବେମାଟେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସାହିତୀ ବାବୁ ଏଥୁରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ
ହେଉଥିଲା ।

ମାତ୍ରାଟି ମେଳ ଲେଖନ୍ତି ଯେ କତାହାର
ଜୀବିତରେ ଗୋପନୀୟ ବନ୍ଦରେ ସାମାଜିକ
ପ୍ରକାର ତୁମିକମ୍ ଅନ୍ତର୍ଭୂମି ହୋଇଥିଲା ତ ବେ
ତୁମିକମ୍ ବରେ ଏବେପ୍ରକାର ଶବ୍ଦ ହୋଇଥିଲା
ଯେ ଜାହା କ୍ରମରତ୍ନାକରା ନାହିଁ ପ୍ରାୟ ଛାନ୍ଦା
ଗଲା । ହୋଇଲା ଶୂନ୍ୟମନ୍ତ୍ର ତ ଅନ୍ତର୍ଭୂମି ସ୍ଥା-
ନରେ ଏହିମିଶ୍ରମ ଅନ୍ତର୍ଭୂମି ଦେଇ ପୁନଃବୀରା
ଜାହା ରିଖରେ ଏକ ତୁମିକମ୍ ଧୀରଙ୍ଗ
ଦିନମର୍ମିତ ତ ଶାଲେମ ଜାନୁବରେ ପ୍ରକାଶ
ହୋଇଥିଲା । ଏହିର ସିଂହାଲ ପ୍ରାୟ କୋ-
ତ୍ରଏବେବିଷ୍ଟ ତ ଏଥରେ ଘରେ ତୁମିକମ୍ ପ୍ରବନ୍ଧନାଳ
ଦଳକାଳ ହୋଇଥିଲା ।

ପାଦ୍ମସନ୍ଧବନାମୀ ଯେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେଣ୍ଟ

ବାଲିକାଟି ପ୍ରାୟ ଅଛାଇବର୍ଷ ଅନାହାରରେ
ଜାବନ୍ୟାମଣୀ ଦୁରିଥିଲୁ ତାହାର ମଜ୍ଜ
ହୋଇଥିଲୁ । ଜାହାର ଅସାଧାରଣ
ବୁଝାନ୍ତ ଅବଶଳ ହୋଇ ଘାଲଣୁମ କେ-
ଜେଇଏ ପୁଣିଜୀବାଧୀ ଏକ ଚିବ୍ରାକ କିଗେଣ
ଅନୁସାନ କିମିର ଜାହା ଅବାସଳକୁ ଯାଇଁ
ଉପରୁ ହୋଇଥିଲେ ବାଲିକାଟିର ଶୈଥୀଏ-
କିଛିରେ ଏମାନେ କେତେବୁ ଦିନ କିମାରି
ଅନ୍ୟାନ ଫରେ ଏହାର ମର ହୋଇଥାଏ ।

ଗଭମକରସଂହାରୁ ଓ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିରେ ଉପଲବ୍ଧ ଦିନାଂକ ବାଣିମଳକାରର ଗଣୀ ସୁର୍ଯ୍ୟମୟୀ ୨୦ସାଲ
୧୫୦କାଳ ଓ ଛାଗପତ୍ର ଏଁ ୧୦୦୦ କା ଦାନ
କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଯାଇ ଓ ବନାରା ମୂଳ୍ୟ ନୁହନ୍ତି
ଥିବା ଏଁ ୧୫୦୦ କା ହେବ । ଏହାମୟରେ
ଶ୍ରୀଦିଶ ସମୟରେ ୨୦୦୦ କର୍ଜାଲଙ୍କ ଆଠ-
ଅଶା ହିମାବିରେ ୧୫୦୦ କା ଦେଇଥିଲୁଛନ୍ତି ।
ଏହି କର୍ଜାଲମାନଙ୍କ ପ୍ରକଟକରେ ଏକମେର
ଲେଖାଏଁ ଦୂଡ଼ା ଦେଇଥିଲୁଛନ୍ତି । ଏପରି ଅହା-
ଆଜାନ ଦାନ ବନ୍ଦଦେଇଇ ପଢ଼ିବାରେ
ଦେଖା ନାହିଁ ।

ଗର୍ବ ଦୁଃଖବାର ଦକ୍ଷ ସବଲ୍ଲମେଶ୍ଵର ବରେତ୍ତୁ-
ଅପିଥର୍ତ୍ତ ୧ ୧୦ ଲା ହଲ୍କର ୩୦୦୦ ଟଙ୍କା ନୋଟ
ଗେର ଯାଇଥିବା ।

କେଇବେଳଜିନିର ଆମେରକାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ପଦ୍ଧତିମୁହଁ ଧାରରେ ଅବଗତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଯେ
ଆମେରକାର ବନ୍ଦୁପ୍ରଦେଶରେ କାଷ୍ଟିପରିମାତ୍ର
ପତାଧ୍ୟାଳରେ ଅନେକ ମୂରାଳ ଉଚ୍ଚମର୍ତ୍ତନ
ହୋଇ ଯାଉଥାଏ । ଯେଉଁ ସବୁ ଯାନରେ
ପ୍ରଦେଶ କବିମାତ୍ର ବୁଝିପାଇ ହେଉ ନ ଥିଲ ବର୍ତ୍ତମାନରେ କେ ଯାନରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବୁଝି ହେଉଥାଏ । ଅମ୍ବାନଙ୍କର କାଷ୍ଟିପରିମାତ୍ର ଗଲିବାରୁ
ଅବସ୍ଥା ହୋଇ ମୂରାଳର ପରିବତ୍ତନ ମଧ୍ୟରେ
ବନ୍ଦୁମାନର ଜର ହେଲା ହେଉ ଆବା ।

ଏହୁକେନଙ୍କ ଗେତେଣ ଲେଖିଥିବୁ ସେ ଯ-
ଗୋହର ଅନୁଷ୍ଠାତ ପଞ୍ଜିଲାମର ଏବନ୍ଦ୍ରାଜା-
କନ୍ୟର ସହି ଉଚିତାଙ୍କର ଅସ୍ତିଥିଲା ।
ଏବନ୍ଦ୍ରିରେ ଏହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁରୁଜନ୍ମ ବିଶ୍ଵ-
କରି ଅପରବାଣିର ବେତିଏ କର୍ତ୍ତମନୂଳର ଅପର
କର୍ମର କମ୍ପନୀର ଛେଦନ କରିଦେଲେ । ଏବ-
ନ୍ଦ୍ର ଥରହୋଇ ଶେଷନରେ ଅର୍ପି ହେବାର
ଆହାର ବନ୍ଦ ର୍ମ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଅଗ୍ରର
ଅସାମୀର ବ୍ୟାର୍ଥିନ୍ଦ୍ର ହୋଇଥି ସନାନ ହୋଇ
ଦେଇଲା ।

ଗବର୍ନ୍ମମୟ କିଞ୍ଚିତନ ଦେଉ ଅନ୍ତର କାହାଙ୍କ ଦୀର୍ଘ ସର୍ବାକ୍ଷର୍ତ୍ତ କିମ୍ବା ବାହାର ଏହିମାତ୍ର କିମ୍ବା ୫ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ପୂର୍ବାର ଅନ୍ତର ଦେଇଥିବାକୁ । ଯେଉଁ ବାରାନା ଏହା ପୂର୍ବାର କରିବେ ସେ ଏହା ପୂର୍ବାର ପାଇବେ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

କବିତା

ଗୀତରୁଷି, ଏ, ଲାକ୍ଷଣ ସାହେବ ଛ
ଏବ ଚିତ୍ରାଳୟରେ ପ୍ରତିନି ପ୍ରାଣ
ସ ୨ ପ୍ରାଣର ଘାସା ମର୍ମଦ୍ୱାରା
ଏବେ ସହିଲ ଅନୁମାନ ବୈଶିଖଟିରେ
ବିଦ୍ୟା କରିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି । ୧
ମୂଳ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନ୍ୟ
ହେବ ।

କିନ୍ତୁ କେଉଁଥାମା ସମ୍ମରଣେ ଭାବ
ପୃଷ୍ଠାକର ଅଟ୍ଟା ମରଦୀ ଓ ମୁକ୍ତ ପ୍ରଭ୍ୟାର
ବେଳାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହେଉଥାଏଛି । ମରଦୀ
ଅଟ୍ଟାର ଶତର ବିମା ଅନ୍ୟ ବୋରଡି କାହିଁ
ନିଶ୍ଚିନ୍ତା ହୁଅର ନାହିଁ ଓ ଗ୍ରାହିତମନେ ଏ
ନେହିଲେପ ହୃଦୟ କରି ଧାରନ ।

୧୮୫୩

ଶାବାରୁ ଜଣେଥିଲୁ ଦାର କିମ୍ବକ ବନ୍ଧୁମାତ୍ର
” ହନ୍ଦବିଜୋତ ଦାର ପଞ୍ଚ ବଜାର

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

卷之三

Digitized by srujanika@gmail.com

ପ୍ରମାଣ ଲକ୍ଷ୍ମୀଶ୍ଵର ଦିଲ୍ଲୀ ୫୯୯

ଏହି ଉତ୍ସମ୍ପରିକ ସହାଯତାକୁ ଦିଲ୍
ବିଜାର ବିଟକ ପ୍ରକିଳ୍ପନାକୁ ସମ୍ମାନି
ମୁଦ୍ରଣ ଓ ଅନ୍ୟ ଦେଶ

କୁଳାଳ ପରିଷଦ୍

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୮

ଭାବେଶ୍ୱର ପଦମଣିକ ମହାପଦମଣିକ ମହାପଦମଣିକ

{ ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମଲ୍ଲେ
ବର୍ଷାନେ ମଲ୍ଲେ ଦେଲେ ବର୍ଷା
ମଧ୍ୟସଲ ପାଇଁ ତାକିମାସକ

ବଲକତାରେ ଗୋଟିଏ ଦିଲ୍ଲିନ-
ପର ସାଧନର ବୈମା
ଅମ୍ବଦେଶୀୟ ବିଷଣୁ ତାକୁର ମୋହନ୍ତି
ଲମ୍ବ ବ୍ୟକ୍ତାର ଉକ୍ତ ଉତ୍ସାହ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି
ଯେତେବେଳେ ମହିଳାଙ୍କନା ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଓ ଯେବେ
ମାତ୍ରା ମହାପ୍ରେସ୍ ଏଥରେ ବୃଜକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅଛି
ଯେବେ ପରମ ଶିଖି କାର୍ଯ୍ୟ ହେବା । ବିଭିନ୍ନ
ମହିଳାଙ୍କନା ଚନ୍ଦ୍ର ବିଶେଷ ବ୍ୟକ୍ତିର ପଦ୍ମାକଳ
ମାତ୍ରା । ଏକଳକ୍ଷେତ୍ରକାର ଜୀବାରେ ଅଶ୍ଵମୁଖ
ଦେଖାଯାଇ ପାରେ ଓ ଏହା ଦେଖାଯାଇ
ଯେ କୁଳ କରୁଥିବା ମାନ୍ୟରେ ଜାକୁର ମହାପ୍ରେସ୍
କରିଦେଖାଯାଇ କି ବିଦେଶୀୟ ସମସ୍ତ ଧନାଳି
ଏହାକାରରେ ପ୍ରାଚୀ ପ୍ରୋତ୍ସହିତ ହେବାରୁ
କେବଳମେହିଳାଙ୍କନା ଧନାଳିରେ ଦେଶହିତେଷ୍ଠା ବ୍ୟକ୍ତିରେ
କେବଳମେହିଳାଙ୍କନା ଧନାଳିରେ ପାହାୟିଥିବାପାଇବୋରୁ
କେବଳ କିମ୍ବା ଉତ୍ସାହ କୁଅର ଯେ ଏମନ୍ତ ସଂଘ-
ପାଇବେ ଯାହାୟି କରିବାରେ ଭଜ ବୃଜମା-
ନ୍ଦି କରି ବୁଝିବ ହେବେ ନାହିଁ ।

କେବଳ ଶିଦ୍ଧେନ୍ଦ୍ର ଏହି ସେ ଅମ୍ବଦେବୀ
ପାତ୍ର କଲା ବ୍ୟକ୍ତିଗୀତେ ହୋଇରେ ବଜାରିଛି
ମାତ୍ରାକୁଣ୍ଡଳ ଗବାର ବିଶ୍ଵାନ ମାସୁର ଅନ୍ଧେର
କରିବିଲେ ତେ ପରିଷକ ପଥାର୍ତ୍ତର ଶୁଣାଯାଇ
ପାଇଯାଇଲେ । ଉତ୍ସେପମଣ୍ଡର ପ୍ରଥାନ
ନିରାକାର କିନ୍ତୁ ମାସୁର ଯେମନ୍ତ ଦନ ଦନ
ଦନ ଦନ ଦନ ଦନ ଦନ ଦନ ଦନ ଦନ
ଦନ ଦନ ଦନ ଦନ ଦନ ଦନ ଦନ ଦନ

ସହଜରେ ଶିକ୍ଷା କରିବାର କଠିନ । ଏଠାରେ
ଦିନ୍ୟ ବିଦ୍ୟାରିତିଶାଖା ପାଠ୍ୟର ଉନ୍ନତି ହେଉଥିଲୁ
ଓ ପରିବର୍ତ୍ତ ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଞ୍ଚାଶାରେ ବଜାରୁ
ଦୋଷ ଯମୋଳାର କରିଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ବିଜ୍ଞାନଶା-
ସ୍କ୍ଵାରୀଙ୍କର ସମ୍ମୋଗ କି ଧୂଳାର ଏତେ
ଶିକ୍ଷାର ଫଳ ଫଳୁ ନାହିଁ । ଏବେ ଆଉ କବି-
ତାର ସମୟ ନାହିଁ ପାହିଛି ପାଠ୍ୟରେ ଜନସ୍ମ-
ମାନର ବୌଣି ଉପରେ ହେଉ ନାହିଁ ।
ଏକା ବିଜ୍ଞାନଶାଖାର ଅନେକଜା ଧ୍ୟାନ ଧ୍ୟାନ
ଯାବର କାର୍ଯ୍ୟ ସାଥନ ହେଉଥିଲୁ ଅନୁଦେଶୀର୍ଥ-
ନିର୍ମଳର ବିଜ୍ଞାନଶାଖାରେ ପରିଶ୍ରମ କରିବା
ଉପରୋକ୍ତ ଦୃଢ଼ିତାମାନ କି ଧୂଳାର ଯେତାନେ
ପରିବୃତ୍ତ ରହିଥିଲୁ । ବାହ୍ୟ ଜଗ୍ତା ଅଥବା
ଅନ୍ତର୍ଭାବର କାହାକି ରେଲଗାଡ଼ି ଓ ଡୋରିଟାକ-
ାର ଦକ୍ଷତେ ଲାଗୁ ହେଉଥିଲୁ ତାହା କିମ୍ବା ନ
ମାନେ ବନକ ବାଟ ସବୁରେ କମଳବରବା
ଅତି ଦୂରସ୍ଥ ହାନର ସମାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ପ୍ରତି ହେବା ଯେ ସ୍ମୃତୀଗ ହୋଇଥିଲୁ ତାହା
କିମ୍ବା ବିଜ୍ଞାନଶାଖାମେବନାର ଫଳ ଓ ବାଣି-
ଧ୍ୟାବ୍ୟ ପ୍ରଧାନ କରିବା ବିଷୟରେ ପ୍ରତିକିନ୍ତୁ ଯେ
ଆ ବୌଣି କରିବାର ଶାଖାପାଇ ତାହା
ଏ ଏହାରଥିଲ ଅଟଇ । ଏମନ୍ତ ଗୁରୁରେ
ପରିଶ୍ରମ କି ହେବେ ଆମୁମନକର ଜୀବିତ
ନ୍ୟକର ଭାବ୍ୟ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସମ୍ମୋଗ ନ
ନାହିଁ ବେଳେ ଲଜ୍ଜା କଲେ ନାହିଁ ସେଥିରେ ତୁମ
ଦେଇ ଆମ୍ବନ ଦିବିରଥିଲୁ । ଅନେକ ପ୍ରହାର
କି ହେବେ ଆମୁମନକର ଜୀବିତ

ହେଲେ ନ ଚଳେ ତେ କାହାର ବର୍ଣ୍ଣନା
ହେବ ଯେ ସେ ଅପେ ଧରୁ ଫୁଲର ଦାନ
ମାସିରେ ଘରିମେ କରିବ ଅଜିବକ ଛାତ୍ରଙ୍କ
ମହାନୟ ପ୍ରସାଦ କରନ୍ତି ଯେ ଗୋଟିଏ ଏହା
ହାଥନ ହେଲେ ଆହାଜର ଶୋଭିବ କିମ୍ବା
କାର୍ଯ୍ୟଳୟ ରହିବ ଯେ ହେଠାରେ କାହାର ପ୍ରକାଶ
ର ଯୁଧ ତେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରକାଶର ପ୍ରସାଦ ଅଛି
ଥିବ ତେ ଯେଉଁମାନେ ଏ କଷ୍ଟଧୂରେ ଦୀନରେ
ହେବେ ସେମାନେ ସବୁର ସବୁ ହୋଇ ଯାଏନ
ଅବଦାନ ତେ ଉକ୍ତାମଣେ ଉକ୍ତାନ ନ ହୁଏ ତାକ
କରିବେ ।

ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ବାନର ବିଷୟ ।

ମହାମାନଙ୍କ ଲର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡ ପାହେବ ଗଟିମେନ୍ତର
ବ୍ୟଥି ଲାଗିବ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଯେ ଉପାଧିକାର
ବ୍ୟବସ୍ଥା ଧେଖିବେ ଏବେଳାମୁଁ ତାଙ୍କ
ନିଜକ ହୋଇ ଏବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ପରିବ୍ରତ
ଯ ଉକ୍ତ ମହୋଦୟ ଅନ୍ତରାଳରେ ଏମନ୍ତ
ବ୍ୟଥି ବନ୍ଦ କରି ଆହୁର ଦାସ୍ତର ଲେଖନ
କରିଲୁ । ମାତ୍ର ପୃଷ୍ଠାର ଛାଡ଼ି ଏହି
ବିଷାକ୍ତ ପାଇବାର ସମ୍ଭାବନା ଯାଏ
ନୀ ଲାଗିବ ପ୍ରସାଦଧ୍ୟାର ଅନ୍ତରାଳର ଦ୍ୱାରା
ବିଚାର କରିବାର ଅମ୍ବଳର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେବ
। ଜହିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏହି ପ୍ରେସ୍‌ର
ହେବ ବନ୍ଦ ଦେଶର ଲେଖନାଥ ପଦକ୍ଷର
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଷାକ୍ତବ୍ୟବ ଉପାଧିକାରୀଙ୍କ ଦେଖି
କରିବାର ଅନ୍ତରାଳ ପାରିବା କିମ୍ବା

କରୁଥିଲେ ଛଣ୍ଡିଆ ଜାହା ନାହିଁ କରି କହିଲେ
ଯେ ଅକଳର ଛଣ୍ଡିଆ ପିଶା ଦେବାରେ ଅବି-
ପଦେଶୀର ଅନେକ ବ୍ୟାପ ପତ୍ରାଙ୍ଗ ଆଜିଏବ
ଏବେଳେ ବଳେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଖର ଉଚ୍ଚର ହିନ୍ଦ୍ରାଜା
ଏଇ ବରିଜାର ଉଚିତ । ଯାହାକୁ ଶିକ୍ଷାନାନ୍ତର
ବ୍ୟାପ କେବଳ ପଞ୍ଚ ସେମାନେ ବ୍ୟବ୍ରତ କୌଣସି
କରୁଥାଏ ବେଳେ କାମାଳ ଶିକ୍ଷାନାନ୍ତର
ବେଳେ କହ କଲେ ଅନେକ ବ୍ୟାପ ହେବ ।
କରୁଥିଲେ ଛଣ୍ଡିଆ ଜାହା ୩୨ ବର୍ଷର ହିନ୍ଦ୍ରାଜା
ମେଖର ଶିକ୍ଷାକ୍ଷୟରେ ଅନ୍ୟକ ବ୍ୟାପ
କରିଥାଏ କଥା ପ୍ରମାଣ କଲେ । ସ୍ଵାଧୀନବର୍ତ୍ତ
କରୁଥିଲେ ଛଣ୍ଡିଆ ୩୫,୫୫,୫୦ ଲା ଅଧ୍ୟ
କରୁଥିଲେ ୩୦ ଲା ଯାଇ ଗବର୍ଣ୍ମମେଖ ନିକଟ-
ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା ୩୫,୫୦ ଲା ।

କରୁଥିଲେ ବଜାଳ ଏଥି ପାଇଁ ସହିନେଷ
ଅନ୍ୟକ ହେବା ବଜାଲେ ଶିକ୍ଷାକ୍ଷୟର ତାର-
କରୁଥିଲେ ବଜାଲ ରିପୋର୍ଟ ଲଲବ କଲେ ।
କରୁଥିଲେ ମହାରାଜୁ ଯେଉଁ ପରି ନେଇଥିବାକୁ
ମହିମାନଙ୍କ ଜାହା ଥାଂ କରି କରିବାକୁ
ଅନ୍ୟକ ହେବାର ଅନ୍ୟକ ବଜାଲ କରି ନ ପାରି ।
କରୁଥିଲେ ମହିମାନଙ୍କ ଛଣ୍ଡିଆର ନିକଟ
କରୁଥିଲେ କୁମାର ଦେବାରେ ବ୍ୟବ୍ରତ ହେତେ
କରୁଥିଲେ ଜାହା ଅଧି ବନ୍ଦରରେ ହର୍ଷାର
ଅନ୍ୟକ ହେବାର ପକ୍ଷରେ ମେ ଦେବାର
କରୁଥିଲେ ମହିମାନଙ୍କ ଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ
ଅଧିକ ବ୍ୟାପ କରିବାରେ ଥିଲା କରିବାକୁ
ଅଧିକ ଦେଖାଯାଏ । ଏବମାତ୍ର ମହିମାନଙ୍କ
କରୁଥିଲେ ଅଧିକରଣ ଦାବେବ ଶିକ୍ଷାକ୍ଷୟ-
କରୁଥିଲେ ଯେ ପ୍ରକଳ ଅଧି ବ୍ୟବ୍ରତ ହେବାର
ବେଳେ ତାର କରୁଥିଲେ ବେବଳ ପରି ୩୨୩୪୦
ଲା ଅଧିକରଣ କରୁଥିଲେ ବେବଳ ପରି ୩୨୩୫୦
ଲା । ଏହିନ ପକାଯ ଯେ ଲୋକର ପ୍ରତିକ
କରୁଥିଲେ ଶିକ୍ଷାକ୍ଷୟ ମହିମାନଙ୍କ କରୁଥିଲେ
ଅଧିକରଣ ପରି ୩୨୩୫୦ ଲା ଅଧି ୩୨୩୫୫୦
ଲା । ଏହିନ ପକାଯ ଯେ ଲୋକର ପ୍ରତିକ
କରୁଥିଲେ ଶିକ୍ଷାକ୍ଷୟ ମହିମାନଙ୍କ କରୁଥିଲେ
ଅଧିକରଣ ପରି ୩୨୩୫୦ ଲା ଅଧି ୩୨୩୫୫୦
ଲା ।

ରେ ପିଲାର ବ୍ୟୁ ପ୍ରାୟ ” କଣକା ଏ
ତୁମ୍ହର ଅଧେନୋକଳ ଠାର ପାପ ହେଉଥାଏ ।
ଜାଗର, ଇଶ୍ଵରଶିଖାରେ ଯେତେ ବ୍ୟୁ
ହୁଅଇ ବହୁର ଅଧେ ମଝ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ
ନିଲାଅଛି ଅଛଏବ ଶ୍ରୀପଦମାର ସେ ଗର୍ବମେ-
ଶୁ ଉଚିତିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନରେ ସେ ଅଧିବ ବ୍ୟୁ
ହେବାର ବୋଲାନ୍ତି ଜାହା କାମକ ନୁହଇ ।

ଶୁଦ୍ଧମାନଙ୍କଠାରୁ ମୃଦୁତ ହେଉଥିବା ବେ-
ତନ ବୁଦ୍ଧିବ୍ୟୁରେ ତାରରେବୁର ବୋଲନ୍ତି
ଯେ ସେ ଯଥାସାଧ ବେତନ ବୁଦ୍ଧିକରାଅବହୁ
ଏମନ୍ତ ବ ଏବଂ ବେଳରେ ଅବନ୍ତ ବେତନ
ବୁଦ୍ଧିହେବୁ ଜିନ୍ଧାବୁଦ୍ଧିକରେବାର ଦେଖି ବହୁତ
ଜଣାବରିବାରୁ ପଢ଼ିଥି । ତାରରେବୁର
ମହାପ୍ରୟ ଅନ୍ତର ବୋଲନ୍ତି ଯେ ବରଦେଶର
ଉତ୍ତରଶ୍ରେଣୀର ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ସେତେ ବେତନ
ଶୁଦ୍ଧକ ହୁଅଇ ଜାହା ଭରବକର୍ତ୍ତର ଅନ୍ତରାଜ୍ୟ
ହାକ ମୟୋ ଉତ୍ତରରେ ଟଣ୍ଡରେ ଦେଖା ନ
ଯାଏ ।

ପରିମେଷରେ ତାରରେବୁର ମହାପ୍ରୟ
ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଏବେଗାପ୍ରୟକୁ ଉତ୍ତର
ପଂଥକ ଶିଷ୍ଟବେବାରେ ଦେହ କରିବାରେ
ପାଇ ରପୁନ୍ତକୁ ମାତ୍ର ଜାହା ଅବନ୍ତ ଅମ୍ବୀ-
ନ୍ତିକ ଅର ବାପୁବରେ ଏବେଗାପ୍ରୟକୁ ଉତ୍ତରର
ଶୋଧାର ଦେଲେ ଗଢ଼ିରେଣ୍ଟକୁ ସବଳ
ପ୍ରକାରରେ ଉପକାର ଅଛି ତ ଜାହାର
ପାର୍ଯ୍ୟର ଏହି ମୟ କୌଣସି ଭୂମାତ୍ରକ କଥାର
ବଗବତୀ ଦୋଷ ଉତ୍ତରିତାର ଅନ୍ତରକୁ ଏହ-
ମଧ୍ୟରେ ଗର୍ବମେଶୁ କବାତ ଆବରେଖ ନ
କରନ୍ତି ।

ଏମନ୍ତ ବ୍ୟୁ ତର୍ପ୍ତ ଓ ଶ୍ରୀଲ୍ପେ
ଗର୍ବମେଶୁକୁ ଜାନାଇବାର ପ୍ରମୁଖ ଅଧିନା-
ସମ୍ବାଦେକ ଅସ୍ତ୍ରଦେଶାୟକର ବେତେବହୁ
କରିବାକ ଓ ଧର୍ମବାଦର ଜାକଳ ହୋଇଅଛନ୍ତି
ଜାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିମ୍ବକରିଦାରୁ ଅକ୍ଷମ ।

* *

କଂକର ବିଜ୍ଞାନ ଉତ୍ତର ।

ଗର୍ବପାଠର ବଜ୍ରପରହାରେ କାରିଜିତବ୍ରଦ୍ଧ
ମନକାମନକର ସୁଯୋଗ ଗର୍ବମେଶୁ କହିବେ
କାର ଯେତେ କାରିଜିତର ପୁନଃ ହୋଇଅଛି
ଜାହା କାହାରକୁ ଅଦିତ ନାହିଁ । ଗର୍ବକର
ଦେବକ କଳବତ୍ତର ଏବଂବୁ ପ୍ରଥ ଅନ୍ତର୍ମା
ଏବର୍ଷ ଏଠାର ମଝ ଅନେକ ପୁନଃ କଳବତ୍ତ
ଓ ମାନାକର ଯାଉଥାଏ । ଏହ ଏହ ଯାଏବେ

ପ୍ରମୋଦ ପାତ୍ର ୧୦ କ ଛଂଦକାର ପଢ଼ାଇ ପ୍ରକଳ୍ପ
ଅନ୍ତରେ ଏ ପାତ୍ର ୧୦ ହଜାର ଟଙ୍କାର ପ୍ରକଳ୍ପ
ବଠାର ଯାଇଥିଲା । ଏଠାରୁ ଅବିମା ପ୍ରକଳ୍ପ-
ମଧ୍ୟରେ ବିରାଚ ଲୁଗା ବୁଝ ମହିନା ତମା
ଜପର ଆଦି ପ୍ରଥାର ଆଇ । ଏଠାରୁ ରାଷ୍ଟ୍ରାମା
ପ୍ରକଳ୍ପ ମଧ୍ୟରେ କାଠ ଚର୍ଚା ପିତା ଓ ବଜଳ ସବୀ
ପ୍ରଥାର ଆହାର ଚର୍ଚା କେବଳ ଆଗେ ହୁଲାପଥେ
ବଳବଜାରୁ ଯାଇଥିଲା ଦ୍ୱାରା କାଠ ସିହାର
ସୁରଥା ଏବା କାହିଁ କହେବୁ ହୋଇଥାଏ ଏଥାରୁ
ଏବୁବ୍ୟନାମ ପ୍ରାୟ ସଜଜାତରେ ଅନ୍ଧବ ହୁଅଇଲା
ଓ ନାରିବାଲୁ ବହିଜାରକର ବନ୍ଦେଶ
ଲାଭର ସମ୍ବାଦନା ସୁଲକ୍ଷଣା ଲୋକମାନେ
ଗଢ଼ିଲାଇଲା କିସବର ଅଣି ଦେଖାନ୍ତରେ
ପଠାଇଖାଦାର ମଧ୍ୟ ଲୁଗ ବରପାରକୁ ଓ
ତାହା କିମ୍ବଦିଗରେ ହେଉଥିଲେ ଅମ୍ବେମାନେ
ଦେଖିଥାଏ ଯେ ବିଦେଶୀସ୍ଥମାନେ ଏଥିବୁ ବିଶେ-
ଷ ନାହିଁ ପାରଥାଇଲା । ଏଠା ହାଠର ଦେଖା-
ର ପ୍ରକଳ୍ପ ଶ୍ରୋଦିଷାହେବକ ପୃଷ୍ଠା କଲୁଥାଇଲା
ନାହିଁ ଓ ସବିର ଦେଖାରରେ ଦେଖେଇଲା
କେବଳା ମହାଜନ ବୟସର ଅଛନ୍ତି । ଯେମନ୍ତ
ଦେଖାନ୍ତରୁକୁ ଲାଗ ମାରିଯୋତ ଓ ଦେଖି
ପଞ୍ଚାଇ ବିଦେଶ ହୋଇଥାଏ ଯେହାପାଇଁ ତାହାର
ଦେଖିଲା ଲାଗ ଦେଖିଲା ଏ କରିବାକୁ ଦେଖି
ଅଛନ୍ତି । କିମ୍ବଦିଗରେ ଲୋକମାନେ ଦେଖିଲା
ଦିକ୍ଷିତାର ବୟସରୁକୁନ୍ତି । ଅନ୍ୟଦେଶମୁଖ୍ୟ
ଦେଖାନ୍ତରୁ ରାଷ୍ଟ୍ରାମଳ୍ଲାର୍ଯ୍ୟ ପଡ଼ିଲା ଅମ୍ବମା-
ନ୍ତର କିମ୍ବଦିଗରେ ଦେଖାନ୍ତର ଏମନ୍ତ ନିହିତ କାହାର
ପ୍ରକଳ୍ପ ଦେଖିଲା ହେବେର ଯେ ଲାଗ ହୁଅଇ
ତାହା ହେବିଥାଏ ଓ ହୁଏଇ ପ୍ରବଳ କିମ୍ବା ହେ-
ଲେବେଇ କାହିଁ କମ ଦେଖାଯାଇ ହାହୁଁ । ମାତ୍ର
ନିଯବକ୍ତ୍ଵରେ କିମ୍ବଦିଗରେ ଯେ ଲାଗ ତାହାର
ଏବେଦିବର ଦେଖିଲେବ ବେଶ୍ମା ଦରେ କର
ପାରନ୍ତା ଜାହା କଟି ର ହେବ ହାହୁଁ । ଏଠାର
ଦେଖାନ୍ତରେ ଜମ୍ବିଦାର ବ ଥିଲାଇବାକୁ ଯେବେ
ଆହାଦେଶ ମହାଜନ ସରଜେ ଦେଖାନ୍ତର ଦର
ଏଠାରୁ କୁଣି ବହଳ ଦୀର୍ଘ ପଠାନ୍ତା ଉଦ୍‌ଦେଶ
ହେଲେ ଏ କରିଦିରେ ଏଠାରେ ଯେହିଁ ଲାଗ
ଜାମା ଏହି ଦେଖିଲେବ ହାତରେ ଜୁହନ୍ତା ଏ
ନାମାଚାନନ୍ଦ ପ୍ରକଳ୍ପ ଗୋପାଳପତିବାର ଏବେମା
ଦେବପ୍ରକଳ୍ପ ଯେତେ ଦରକ ଦିବେଶାୟ ବନ୍ଦି-
ଦେଶରେ ଜାଗରେ ହେଲା ନହିଁ । ତେବେ
ବ୍ୟବଦୀଯରେ ନାନ୍ଦ ଦାମନ୍ତି ଜାହା ନାମାଚାନନ୍ଦ
ପ୍ରକଳ୍ପ ଏହି ପିତା ଏହି ପିତା

ଲୋକ ଅଛି ଏଠାରେ ଧନୀ ହୋଇଯାଇଥାରୁ
ଏଠାରେକ ଯେତର ହୋଇ ପାଇଁ ଯାହାକୁ ।
ଏଠାରେ କେତେବେଳେ ଜେଲାମିରି
ଏଠାରେ ଏହାର ଅନ୍ୟକହେବ କୃଷି କରି

ଉରଗେଥରୁ ପଠାଇଥାରୁ ଓ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ କେତେ ହେମାନେ ମାନ୍ଦାଇବୁ
ପଠାଇଲେଣି । ଏପରି ଦେଖୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ
ଏଠାରେକେ ବୁଝିବୁ ପରମାଣ୍ଵରେ ବାଣିଜ୍ୟ
ଆରମ୍ଭକରିବାରୁ ସାହାରୀ ହେଉ ନାହାକୁ ବଢ଼ି
ଆରୁଧ୍ୟର କଷ୍ଟ୍ୟ ଆଚାର ଏତେ ହୁଏବା ହେଲେ-
ଠାରୁ ଯେବେ ଏଠାରେକେ ବାଣିଜ୍ୟରେ
ମହ ଜାନ ବଢ଼ିବାରେ ଯେବେ ଏହାଙ୍କର ଅକ୍ଷୟା
ଜନ୍ମିତିର ଅଛ ବିଦ୍ୟା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଛି । ଉରଗେଥାରୁ
କୃଷ୍ଣମୂଳୀ ଦୋର ପମ୍ପେ ଜାଣିବୁ ଓ ପାଇଁ
ଦରିଦ୍ରହେବର ସବେ କୃଷ୍ଣ ଉପାୟ ବାଣିଜ୍ୟ
ପ୍ରଦେଶ ଯଥା ବାଣିଜ୍ୟ ବରତ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅଛବି
ବାଣିଜ୍ୟର ଅନୁବଦି ବରତା ଅନୁଦେଶୀୟକ
ପକ୍ଷରେ ପରମ ହିତବାବୀ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ବାଣିଜ୍ୟର ଧୂମ୍ୟ ହେଲାଦିନ ଯେ ଏଠା-
ରେକେ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ କରିଥାରୁ ଏହାର ଏନ୍ଦ୍ର ଏଠାର
ଧୂମ୍ୟ ବରବାକୁ ଅରମ୍ଭ କରିଥିବାକୁ ମାତ୍ର
ଏବୁ ଅଛ ସାମାନ୍ୟରେ ଗଲୁ ଅଛି ଥାମା-
ନାହାର ବୋଲିବାର ଅଭିଭାବୁ ଏହ ଯେ କେବୁ
ବହି ପରମାଣ୍ଵରେ ବାର୍ତ୍ତା ବନ୍ଦ କରିବୁ ଯେବେ
ଯତା କର୍ତ୍ତର ମନ୍ଦ ଉପରିବିକାର ।

ସାଧ୍ୟାଦ୍ୱାରା ସଂବନ୍ଧିତ ବିଜ୍ଞାନ ।

ଅନୁଗୁଳର ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ବାକୁ ସଦାନନ୍ଦ
ବରତାର ପ୍ରଥମ ଯୋଗାର ଅଧୀନ ମାନ୍ଦେଖି ଏବି
ଏ ଏଠାରେ ମେହାର ଏ ଅଭିନାନ୍ୟର ପିପୋଟିକ-
ଲେବର ଓ ଦେଶଜ ସମର୍ପଣ ମନ୍ଦରପର
କ୍ଷମତାମାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାରୁ ।

ଡା ଲେହିଦାହେବ କାଳର ଉତ୍ୱିକ୍ଷିତବ-
ପୁଣ୍ୟକ କାନ୍ତିକୁ ହୋଇଥାରୁ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ-
ଅଭିନାନ୍ୟରେ କୁଳର ଉତ୍ୱିକ୍ଷିତକ ମୁଣ୍ଡରୀ
କରିବେ କହିବାକଥାରୁ ଏହିଠି କିମ୍ବକୁ
ଦୋଷରେ ଥାଇବାକ ॥

କରିବରେ ବରମପାତରେ ବିଦ୍ୟା ବିଭାଗ-
କାର୍ଯ୍ୟ ସେଇ ଯାଇଥାରୁ । ବିଷ୍ଣୁପାତର ଅନ୍ତରୀ
ମାନବ ଧୂମ୍ୟ ପୁରୁଷାତ୍ମକର ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଥାରୁ ।
କିମ୍ବା ଜେଲାଜ ଅଧୀକ୍ଷା ଧୂମ୍ୟ ପାଠ୍ୟ ମହିଦା

ପିଟି ମାତ୍ର ପକ୍ଷରଥାରୁ । ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ବିହଦର
ବାଧା ଦୋର ପାଇବାକାରେ ଥିଲା । ଅବେଳେ
ଲାଗ କର ମୁକୁ ହେବାର ଭରିପାଇନାରେ
ବକାଣ୍ଡ କରିଥାଇ ।

ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ ମହିଦାମେବୁ ବଜ୍ଞାନକ
ଅଞ୍ଚ ଉପେକ୍ଷାରେ ଶ୍ରାମୁକୁ ଭମେଶବାହେବ
ଉତ୍ତରାଜ୍ୟବାଦକର ପଦରେ ଯେ, ଲେଖିବାହେ-
ବକୁ କିମ୍ବକୁ କରିଥାଯାଇ ।

କରିବିହିନ୍ତିପୁରର ଉତ୍ତରାଜ୍ୟବ-
ାଦାରିବାହେବ ମତ ବପ୍ରାଦରେ କୁଣ୍ଡି ଅଧୀନ
କାର୍ଯ୍ୟର ଶବ୍ଦ ପାଇଁ କୁଣ୍ଡିନାମ ଦାରୁ
ହରକାଳିମାର୍ଗିଣୀ ଏହିକୁ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟରେ

ତରିକାର ଏହିକବଳ ମହିଦାମେବୁ
ପାଇସବୁ ଗମନକଲେ ସେଠାରେ ମହିଦାର
ଯଥୋତ୍ତର ଅଭିର୍ଦ୍ଦାରୀ ଓ ସମ୍ମାର୍ଥ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ
ପବର୍ତ୍ତନେଶ୍ଵର ଟ ୫୦,୦୦୦ କା ଧୂମ୍ୟ ଦରିବେ ।

ଉତ୍ତରାଜ୍ୟନ ବୋଲାକୁ ବ୍ୟକ୍ତପୁରାଜାରେ
ବିଭେଦରେ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ଦରିବେ ଏହାର ବରତାର
ବିଭେଦରେ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ଦରିବେ ଏହାର ବରତାର
ବିଭେଦରେ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ଦରିବେ ଏହାର ବରତାର
ବିଭେଦରେ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ଦରିବେ ।

ଉତ୍ତରାଜ୍ୟକ ବୋଲାର ବିଧିମତ୍ତ ଆଜିକେ
ଧୂମ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଚମାର ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ-
ଦୋଷର ଯାଇ ଅଛି ବିଷ୍ଣୁପାର ଏହ ନବାବ
ମତ ମନ୍ଦର ସେଇର ଏହକର ବରତାର ମନ୍ଦ-
ଦୋଷରେ ଦେଇପଦତ ଘେର ପହଞ୍ଚିବେ
ଗୋଟିଏକେ ମଦଗୁଣ ଶକ୍ତି ମହିଦାମରି
ଥିବ ହେବେକ ପକାଇ କାହାର ବିଭେଦରେ
ବିଭେଦରେ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ଦରିବେ ।

ଉତ୍ତରାଜ୍ୟକ ବୋଲାର ବିଧିମତ୍ତ ଆଜିକେ
ଧୂମ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଚମାର ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ-
ଦୋଷର ଯାଇ ଅଛି ବିଷ୍ଣୁପାର ଏହ ନବାବ
ମତ ମନ୍ଦର ସେଇର ଏହକର ବରତାର ମନ୍ଦ-
ଦୋଷରେ ଦେଇପଦତ ଘେର ପହଞ୍ଚିବେ
ଗୋଟିଏକେ ମଦଗୁଣ ଶକ୍ତି ମହିଦାମରି
ଥିବ ହେବେକ ପକାଇ କାହାର ବିଭେଦରେ
ବିଭେଦରେ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ଦରିବେ ।

ଉତ୍ତରାଜ୍ୟକ ବୋଲାର ବିଧିମତ୍ତ ଆଜିକେ
ଧୂମ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଚମାର ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ-
ଦୋଷର ଯାଇ ଅଛି ବିଷ୍ଣୁପାର ଏହ ନବାବ
ମତ ମନ୍ଦର ସେଇର ଏହକର ବରତାର ମନ୍ଦ-
ଦୋଷରେ ଦେଇପଦତ ଘେର ପହଞ୍ଚିବେ
ଗୋଟିଏକେ ମଦଗୁଣ ଶକ୍ତି ମହିଦାମରି
ଥିବ ହେବେକ ପକାଇ କାହାର ବିଭେଦରେ
ବିଭେଦରେ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ଦରିବେ ।

ଉତ୍ତରାଜ୍ୟକ ବୋଲାର ବିଧିମତ୍ତ ଆଜିକେ
ଧୂମ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଚମାର ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ-
ଦୋଷର ଯାଇ ଅଛି ବିଷ୍ଣୁପାର ଏହ ନବାବ
ମତ ମନ୍ଦର ସେଇର ଏହକର ବରତାର ମନ୍ଦ-
ଦୋଷରେ ଦେଇପଦତ ଘେର ପହଞ୍ଚିବେ
ଗୋଟିଏକେ ମଦଗୁଣ ଶକ୍ତି ମହିଦାମରି
ଥିବ ହେବେକ ପକାଇ କାହାର ବିଭେଦରେ
ବିଭେଦରେ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ଦରିବେ ।

ଉତ୍ତରାଜ୍ୟକ ବୋଲାର ବିଧିମତ୍ତ ଆଜିକେ
ଧୂମ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଚମାର ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ-
ଦୋଷର ଯାଇ ଅଛି ବିଷ୍ଣୁପାର ଏହ ନବାବ
ମତ ମନ୍ଦର ସେଇର ଏହକର ବରତାର ମନ୍ଦ-
ଦୋଷରେ ଦେଇପଦତ ଘେର ପହଞ୍ଚିବେ
ଗୋଟିଏକେ ମଦଗୁଣ ଶକ୍ତି ମହିଦାମରି
ଥିବ ହେବେକ ପକାଇ କାହାର ବିଭେଦରେ
ବିଭେଦରେ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ଦରିବେ ।

ବିଷ୍ଣୁରେ ମୃଗମୃମିର କେନନିଷିପଥ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରର
ଆମାର ସ୍ଥାନେବ ମନରେ ଉପରୁତ ହୁଅର
ତାହା ହେଲେ ଥାବେ ଜାହାଙ୍କ ବଳି କୁ ପୁକ୍କା-
ଧୂମ୍ୟ ହୁନ୍ତୁ ଦେଇ ପରେ ବିବାହ ବାର୍ଯ୍ୟ ସମାଧା
କରନ୍ତି ।

ବୁକ୍କବେଳର ଦୋଷାନରେ ଯେଉଁ କାହାର
ଗୋଟିଏ କାହିଁ କେବେ କାହାର ଜାହାଙ୍କ ବରତାର
ମେଷନରେ ମନ୍ଦରେ ହେଲେବ ନ ମନ୍ଦରେ
ଦେଇପଦତ ଘେର ପହଞ୍ଚିବେ ।

ତରିକାର ଏହିକବଳ ମହିଦାମେବୁ
ପାଇସବୁ ଗମନକଲେ ସେଠାରେ ମହିଦାର
ଯଥୋତ୍ତର ଏହାର ଅଭିର୍ଦ୍ଦାରୀ ବିଷ୍ଣୁପାର
ଏହାର ପଦତ ଘେର ପହଞ୍ଚିବେ । ଏହାର ପଦତ
କାହାର ବରତାର ମନ୍ଦର ସେଇର ଏହାର
ବିଭେଦରେ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ଦରିବେ ।

ବୁକ୍କବେଳର ଦୋଷାନରେ ଯେଉଁ କାହାର
ଗୋଟିଏ କାହିଁ କେବେ କାହାର ଜାହାଙ୍କ ବରତାର
ମେଷନରେ ମନ୍ଦରେ ହେଲେବ ନ ମନ୍ଦରେ
ଦେଇପଦତ ଘେର ପହଞ୍ଚିବେ ।

ବୁକ୍କବେଳର ଦୋଷାନରେ ଯେଉଁ କାହାର
ଗୋଟିଏ କାହିଁ କେବେ କାହାର ଜାହାଙ୍କ ବରତାର
ମେଷନରେ ମନ୍ଦରେ ହେଲେବ ନ ମନ୍ଦରେ
ଦେଇପଦତ ଘେର ପହଞ୍ଚିବେ ।

ବୁକ୍କବେଳର ଦୋଷାନରେ ଯେଉଁ କାହାର
ଗୋଟିଏ କାହିଁ କେବେ କାହାର ଜାହାଙ୍କ ବରତାର
ମେଷନରେ ମନ୍ଦରେ ହେଲେବ ନ ମନ୍ଦରେ
ଦେଇପଦତ ଘେର ପହଞ୍ଚିବେ ।

ବୁକ୍କବେଳର ଦୋଷାନରେ ଯେଉଁ କାହାର
ଗୋଟିଏ କାହିଁ କେବେ କାହାର ଜାହାଙ୍କ ବରତାର
ମେଷନରେ ମନ୍ଦରେ ହେଲେବ ନ ମନ୍ଦରେ
ଦେଇପଦତ ଘେର ପହଞ୍ଚିବେ ।

ବୁକ୍କବେଳର ଦୋଷାନରେ ଯେଉଁ କାହାର
ଗୋଟିଏ କାହିଁ କେବେ କାହାର ଜାହାଙ୍କ ବରତାର
ମେଷନରେ ମନ୍ଦରେ ହେଲେବ ନ ମନ୍ଦରେ
ଦେଇପଦତ ଘେର ପହଞ୍ଚିବେ ।

ବୁକ୍କବେଳର ଦୋଷାନରେ ଯେଉଁ କାହାର
ଗୋଟିଏ କାହିଁ କେବେ କାହାର ଜାହାଙ୍କ ବରତାର
ମେଷନରେ ମନ୍ଦରେ ହେଲେବ ନ ମନ୍ଦରେ
ଦେଇପଦତ ଘେର ପହଞ୍ଚିବେ ।

ତେଣାର କାନୁନସେ ଉମ୍ମ ଜନ୍ମର ପଦ
ହିମ୍ବ ଦେବା ଓ ପଞ୍ଚଶିରିଯାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା
ଦୂର କରି ସେମାନଙ୍କ ଧୂର କରି ପଞ୍ଚଶିରି
ଗାନ୍ଧିମାନ ହନ୍ତର କରେଥା ଦିଦେଶରେ
ଶଶି ଏ ନନ୍ଦା ଅଇନର ପାତ୍ରୁଲିଖି ବଜାଳ-
ପଞ୍ଚଶିରିନାଥେ ଆଗତ ହେବାର ପ୍ରସାଦ ହେଉ-
ଅଛି ।

ଏହିକେବଳ ଗେହେଟ ଲେଖନ୍ତି ସେ
ଶ୍ରୀମଦ୍ ଲେଖନ୍ତିନେବୁ ମହାରାଜ
ଜୀବନବିଧା ଭାବୀର୍ଥ ପିଶାରେ ମେଦିନିପ୍ରଭାବରେ
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ହୁଏ । ମୁଣ୍ଡାର୍ଥ ଏ ପାନ ବିଷୟ ଶ୍ଵା-
ଶ୍ଵାରକର ସେ କଷ୍ଟୀ ଏହି ଅନ୍ତରାଯ ପଥରିପା
ହୋଇଗଲ ନିଜନ ଜୀବ କଷ୍ଟୀ ବିଶେଷ ପର
ଅବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବ ଜାହାଙ୍କର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ।
ମେଦିନିମୂଳ ବିଶେଷ ମୁଣ୍ଡାରକ ତୋଳ ବୋଧ
ହେବେ ସେ ବର୍ଣ୍ଣା ଉଚିମୟ ଏ ପାନରେ
ଅନ୍ତର୍ଭୁବ ବର୍ଣ୍ଣନେ । ଏହା ହେଲେ ମେଦିନିମୂଳ
ମୁଣ୍ଡାରକ ଶା ଆଖି କରିବାରେ ।

ପ୍ରତି ଗଛେ ଯାଏଇ ଲେଖନ୍ତି ମେହେଳା-
କୀଟ ଦୟାପାରେ ବେଶେ ସୁଅବ ଉପାରୁତ୍ତ
କଥି କିମ୍ବା ପଥକ ହଇ ଶୋଇଥିଲା ।
ଏହାରେ ଏମର୍ଗଣ୍ଯ ବସନ୍ତ ଖୁବି
କଥି କାଳାଗର ମୁଯୋଗିନ ମରା ମେ
ଧାରାର କରେଥ ପରିବାହିନୀର କୋକର-
ଅଛନ୍ତି ।

ତିବଳ ଘନ ଏକିଜକର ମହୋଦୟକର
ଏହି ଦୂରଧାରରେ ଲାହୋର ପଞ୍ଜିଆର ଭାଷା
ଅଛି ଖୋରେ ଗବର୍ଣ୍ମେଣ୍ଟଙ୍କ ବିଦ୍ୟାରେ
ତଥାକୁ ଡୋଜ ଫଧ୍ୟାହେବ ଏବଂ ଗବର୍ଣ୍ମେଣ୍ଟଙ୍କ
ଯାଇବିବେ ତାହାର ପରିଚାର୍ଥ ଏବଂ ସାହେବ
ଶାଶ୍ଵତ ମହାପକ ପେବିଏଗା ତା ୨ ରାତରେ
ଯେଠାରୁ ଯବି ଉତ୍ତରକ ଶାଶ୍ଵତ ମନ୍ଦିର
ପାଇଁ, ଭାଗଳପୁର ହେଠାବା ୫
କମନ୍‌ସିଙ୍କ ଲାହୋର ପଶିଯାଇ

ହେଉଠାରେ ମାତ୍ର କରିବାକୁ ଦେଇବେ ।
ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରତ୍ଯେ ଅଟ ଲେଖି ଯେ ଦେଶୀୟ କେ-
ଏ ଏକ ଜୀବନକୁ ଶିକ୍ଷାଦାନପୂର୍ଣ୍ଣ କୁଳଙ୍କୁ
କଳ ପଛରେ ଉତ୍ସମ ଜବାପ୍ରାତିଧିଆ କରିବ
କାରାଏ ତୁଳିତେ ପ୍ରସାଦ ଦେଇନେବୁ ମନ୍ତ୍ରକଳ
ମୂରଥୀରରେ ଅଛି । ହାତଜାଳ ମନ୍ତ୍ରର
ଛନ୍ଦେକୁର କେନ୍ଦ୍ରରଙ୍ଗର ମତ ଏହି ଯେ
ଯୋକେ ଶରୀରର ଅଧ୍ୟତ୍ମ ବରଥେବା ରୈତିବ
ତାବରଳ ପ୍ରତି ସମ୍ମତ ଅଭ୍ୟାସ ହେଉ ନାହିଁ

ପେଟକେ ଅଳ୍ପ ଶିଖିଲ ଓ ଅଳ୍ପ ଦେଇନାହୁବା
ବିଶ୍ୱାସ ଠାର କେବେ ଉପକାରୀ କରିଥା
ଦେବ ।

ପାଇବୁଥିର ବୋଲନ୍ତି ସେ କଥାପାଇଁ ପାଇବା
ଅଧିକ ଗଛଧାରି ବଢ଼ିବିମାନଙ୍କରେ ଓ
ବରେଣ୍ଯତା ଦେଇବି ଧୂପ କାଳିବାରୁ
ପ୍ରସାଦ କରିଥିଲା ।

ବମ୍ବେଇରେ ତତ୍ତ୍ଵବିଦୀ ଏତନକଷ୍ଟ ଅଭିର୍ମଳାର ଉପାଧି ସବାପେ ଆଜି ଗୋଟିଏ ପରି ହେଉଥିଲା । ପାପ ଚାଲାଗଲେଇ ଶକ୍ତିର ଅପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଟୁୟାଙ୍କ ରେବା ସଂମୁଦ୍ରରେ ହେଲା ।

ଗର୍ବ୍ମମେଘ ଥୀଏ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ
କୌଣସି ଅଚାନ୍ତିକରିବାକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ନେଇ
ସମୟ ଗଲେ ଏକଂପାହିନ ଅସୁରକାଳ ଅନ-
ଥିବି ହେଲେ ତାହାର କର୍ମର ଉତ୍ତର ବସନ୍ତ
ହେଲୁ ହେଲେ ସାମଙ୍କ ତାହାର କର୍ମର ବରଦାର
କ୍ଷମତା ଅଛି ସେ ତାହାର ପୁରୁଷର ନିର୍ମାତା
ବର ମରବେ ଅଧିକା ଜଞ୍ଜାମରେ ତାହାର ପତ୍ର-
ଶୁଭି ସମୟ ପ୍ରସାଦୀ ହେଲା ତାର କୌଣସି
୧୦ ଗଂ ପ୍ରେସନ ବାଲମଧ୍ୱରେ କାହାର ଜ
ଗନ୍ଧାର ୧୦୭ ହବିବେ । ମାତ୍ର ଯେହିଏ ଜାତି
ପରିବିର ଅନୁଯାୟୀକାରୀ ଏମାନଙ୍କ ଅସୁର
ତାର ଓ ପୂର୍ବପରି ସମୟ ପେନଫେନ
ଏନା ସନ୍ତରେ ଅନ୍ତର୍ଭବ ହେବାର ବାକୁଛି ଏଇ
କଥକେ ଗର୍ବ୍ମମେଘ ଉଣିଥାର ମନ୍ତ୍ରର ନେ-
ବାକି ହେବା ।

ମଧ୍ୟ ଦସ୍ତଖତମାତ୍ର ଘେଷରେ କଲ୍ପନାରେ
ହମସ୍ତ ଗରୁଟିମେଣ୍ଟ ଏକାକି ହାରେ ଟୋଟି
ହଜାର ହଜାର ଟଙ୍କା କିମ୍ବା ଦୁଇହଜାରା

ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣନାରେ ଶାଖାକଳାଳ ଉତ୍ତରିତ
ଯେଉଁ ହେଠମାନ ଦେଇ ଯାଏଥିଲା ପ୍ରସବ
ବଜେତକରେ ଧ୍ୟାନରେ । ଏହିବ୍ୟବି ଭାବରେ
କୁଟୀ ହୋଇଥି ଯଥାକଳାରେ ନୋହି ତେ
କାଳସୂଚି ହୃଦୀ କେଲ ମହାକଳ ସେ ନୋହି
ମାନ ଉଲବିତାକୁ ପଠିବାରେ ତୁମ୍ଭରୁ
ଦେଇଥିବ କିନ୍ତୁ ଶେରିନେହୁ ଥିବାର ତକାଳ
ନିଲ । ମହାକଳ କହିବୁ ଏହି ଗୀତରେ
ନୋହି ଦେଖାବିଲୁର ପଢ଼େଥୁ ଦେଇନ ଯାରିବା
ମାତ୍ର ହୃଦୀ କଷା ବନରିବା ମେଘ ହୃଦୀ ଧରିବା
ଆହାର କରିବା ପାଇଁ ଯାଇଥିଲେ

କୁଳ ପାଇଁ କାହିଁ ଏଥରାଗୁଡ଼ାରୁ
ଲାହାରୀ ପାଇଁ । ବୁନ୍ଦା କଣପାଇସୁ
ଯାଇଁ, କିମ୍ବରେ ଖନାରାଦିନ ମଧ୍ୟମେଳା

ହେଉଥିବାର ତାପି ଦେବତାଙ୍କୁ ବେଳେ
ଅବସ୍ଥାର ସେ ମେଲାମେ ଉପରୀଭେଦା ନାହିଁ
ତିବିପାର ଥିବ ବଲେ । ହରନପତ୍ର ମାଛଟେ
ଟମ୍ ଏ ମୋହିଦିନ ଜାହାରକଙ୍କ ଏବେ ଧୀର
ଦିବ୍ରୀରଥେ ।

କୌଣ୍ଡା ପଗଦାର ହେଉ ନମ୍ବର ହେ
ନମ୍ବର ମଜୁତିଧି ପଶୁର ପରିପରାପର
ପିରମ୍ପଳ ଅଖୁତାର ଆହୁର ବାଲୁ
ବିଥୁପରା ହେଠାର ବନ୍ଦର୍ମା ମହାନ୍ତିର
ନ ବର୍ମାଜୀର ମର ଛାଇ କାହାର କାହାର
ଯେ ବେଶମାନଙ୍କ ମଜୁତେ ପରାମର୍ଶ କାହାର
ମାଥରରଙ୍ଗ ପଶୁର ମଜୁତି କଥାର କଥାର
ର ରତ୍ନଅକ୍ଷୁଟ କୌଣ୍ଡା ମହିଳା ଚାହା ମହିଳା
ଦେଇ ନ ପାରନ୍ତି ପରିପରାପର କିବିପାର
ପଞ୍ଚାଦାରମାନଙ୍କୁ ଜଳାଇଦିଲୁ ତାର ଜଳାଇ
ଦିଆଯାଇଥିବା ପଞ୍ଚା ପରିପରାପର ଧାରି ଉ
ଯେକେ ଗଢା ହେବାରେ କାହା କାହାର
ଯାଇବେ ।

ଏହି ପାତ୍ରଙ୍କରଣ ମନେହାରେ ହୁଅଥାରେ
ପରି ଶ୍ରୀ ପ୍ରସ୍ତର ପଦକ ଦୋଷ୍ଟ ମନେଜର
ହୋଇଥାଏ । ଏହି ମାର୍ଗରେ ଉପରେବେଳେ
ପାଇଁ ଏହି ପଦକ

ବନ୍ଦବାନ୍ଦେ । କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ପ୍ରାଚୀ ହେତୁଥିଲୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

ବିଜ୍ଞାନ

ଅଗମାର୍ବ କହିଲୁ ଏହା ପାଇନା କାହାର
କାଳନୂତ୍ତରପଣ୍ଡିତ ମୁଦ୍ରା ହୋଇ ଦେଖିଲୁ
ଶୁଣିଲୁ ଯାଏବୁ କଥା ଦେଖିଲୁ
ହଜମାନେ ଏହା କଥା ଦେଖିଲୁ
ଶେଷିଲୁ ତୁ କଥା ଦେଖିଲୁ ଯାଏ ଅଧିକ
ଠାରେ । ମୁକୁ ପାଇଲୁ କଥା ଦେଖିଲୁ

ପ୍ରକାଶନ ପତ୍ର

ସାପୁତ୍ରିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

{ ଅର୍ପିମ ବର୍ଷିକ ମୂଳ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାମେ ମୂଳ୍ୟ ହେଲେ ବର୍ଷାକୁ ୫୬
ମଧ୍ୟବଲ ଖାତେ ଦାଦଗାସୁଳ ୫୭

ପାଦର ମାନର
କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯତକ ବାହ୍ୟରେ
ପାଦର ସମ୍ମାନ କ୍ଷେତ୍ର କ୍ଷାପର
ପାଦର ପାଦ କ୍ଷେତ୍ରର ଗରିବ

କାନ୍ତି ପରିବର୍ତ୍ତ କାନ୍ତିଶୂନ୍ୟ ଉଦ୍‌ଧର
ପରିବର୍ତ୍ତ ମନୀଷଙ୍କର ଅନେକ
କାନ୍ତିଶୂନ୍ୟ ହୃଦୟ ହେଜେ-
କାନ୍ତି ଦେଖାଇ ଏହିପ୍ରକାର ସେ
କାନ୍ତି ଦେଖାଇ ମାତ୍ରେ ପଥ୍ୟ-
କାନ୍ତି ଦେଖାଇ କାନ୍ତି ବବେ
କାନ୍ତି ଦେଖାଇ କାନ୍ତି ଯେବେ
କାନ୍ତି ଦେଖାଇ କାନ୍ତି କାନ୍ତି
କାନ୍ତି ଦେଖାଇ କାନ୍ତି କାନ୍ତି
କାନ୍ତି ଦେଖାଇ କାନ୍ତି କାନ୍ତି
କାନ୍ତି ଦେଖାଇ କାନ୍ତି କାନ୍ତି
କାନ୍ତି ଦେଖାଇ କାନ୍ତି କାନ୍ତି

ବ୍ୟାପକ ଉତ୍ସାହ କରିଥାନ୍ତେ ମାତ୍ର ସେମାନ୍ତ
ଦେଖିଲୁ ବା କି କୁଣ୍ଡଳୀ ଜାହାଙ୍ଗ ଅନୁକୂଳକୁ
ବରେ ଅନ୍ଧାକାର ଦ୍ୱାରା ମାରିଛି ବନ୍ଦପଥାରୁ
କିମେଲେ ଯେ କାହାକର ଲାଗୁ ଘରୁ ଏକ
ନନ୍ଦବ ଜାହିଁ । ମୁହୁର୍ତ୍ତରେ ୮୮ ଶାଠ
ଶିଖ୍ୟାକି ବ୍ୟାପକ ଉତ୍ସାହ କରିଲୁ

କାହିଁ ଭାବର ହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ବି ଭଲ-
ଦେବ । ଯେବେ ଏଥର କିମର ସେ ହୁଣ୍ଡି ନ
କରିବେ ତେବେ ଗବଣ୍ମେଣ୍ଟ କ୍ଷୁଦ୍ରସପ କଲେ
କଥାକୁ ଦୁଆଳ ତିଳୀ ଦୋଷ ଦେବ ନାହିଁ ।
ଗବଣ୍ମେଣ୍ଟ ପାଞ୍ଜନ୍ୟର ପ୍ରକାଶର ବାଜାର ବଢ଼ିବା
କାହାର ନିର୍ମାଣ ବାଇଅବତ୍ତର ମେବେ ସାହାନ୍
ଗାପନର ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଜାଗ୍ର ପ୍ରଜାଜଳ ଧର ପ୍ରକାଶ
କଥା ହୁଅଛି ୧୯୭୩ ବାଟୁ ବିନାଶ କରିବାରେ
ଥର ବି ପଳ ଏଇ । ବିମେଷରେ ଦେବ
ପ୍ରଜାଜଳ ପ୍ରାଣନାମ କଲେ ଗବଣ୍ମେଣ୍ଟଙ୍କର
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶର ଅନ୍ତରର ଅଛି ଓ ଯେତୁଳେ
ଏକ ଗଢ଼କାରରେ ହେପଣ୍ଡାର ଘନା ଦେଲା
ସେ ହୁଲେ ଗବଣ୍ମେଣ୍ଟ ସେଇବାର ପ୍ରକାଶ କରି
ଆବନ୍ତି । ତାବି ଅମ୍ବାନେ ଦୂରତା କର
ଯେଉଁ ପାଞ୍ଜାବର ଧରଦହରେ ତାହାରି
ପାଞ୍ଜାବ ହୁଅର ସେବାରେ ପୁନ୍ରୂପ କରିବା
ପାଞ୍ଜାବ ଗବଣ୍ମେଣ୍ଟ ଉତ୍ସମନରକ୍ତ ଓ ସେ-
କାଠାର ଜର୍ବର ଫଂଧୁ ଦେଇପାଇନ୍ତି ।
ବିଶ ଏଥରେ ସାଜାକାର ଶେଷରେଇନ ଅଛି
ବିଶାଖ ଯେଉଁ ଏକ ବିଦ୍ୟା ଦେବ ତାହାରେ ପ୍ରକାଶ

ଯେତେମାନେ କୁହିଥାର ବିବାହର ହେବେ ।
ସତ୍ତବଗାଣରେ ସ୍ଥାନ ସ୍ଥାନରେ ବସନ୍ତ ଦେଲେ
ଏହି ଯେତେ ସତ୍ତବା ଗଜାଧୂଳ କଲେ ପୁଷ୍ଟିଲୋ-
ଭମାରେ ଅଚାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରୁ ଅବଶ୍ୟ ପାଇ-
ବେ ନାହିଁ । ପୁଣ୍ୟ ମୁଗ୍ଧଲବନ୍ଧର ଅନେକ
ପ୍ଲାନ୍ଟରେ ମନ୍ଦ ବାଟୁରେ ଡକାଇବ ଦେଉଥିଲା ।
ଫିଲେ କାଣିଛିର ଉତ୍ତର ଦେବାର ମେ ମୁଣ୍ଡ
ଦିବାରଣ ହୋଇଗଲା କୃଷି ବୃକ୍ଷ ଦେଇବ
ବା ଜାତିମାନ ଶୈତାନରେ ଘରିବାର ହେଲା ।
ଗେର ହବାଇତମାନେ ଲୁଚିରହବାର ଏବା
ଧାର୍ଯ୍ୟନ୍-ନାହିଁ ଓ ସଦବା ଲେକ ସମାଗମରେ
କୁମୁ ଦିବାରଣ ହେଲା । ଗଢ଼ିଲାଇର ମୁଖ
ଅନିକାର ଦେବେ ଧ୍ୟୋଜ କେବ ଜେତେ
ଧର୍ମକୁ ବର୍ତ୍ତ ଅଞ୍ଚଳର ଦଶମି ପରାମର୍ଶ
ହୋଇ ଶୈତାନ ଦେବ ଓ ବାଣିତାର କଣ୍ଠ ପରେ
ଶୈତାନ ଦର ବଢ଼ିବ ଓ ମେଳକଙ୍କର ଅନସା
ହଲ ହେବ । ଅଭିବନ୍ଦନ ଯେତୁମେ କାହିଁ
କୁଣ୍ଡିଥାର ଗଜା ଓ ପ୍ରଜା ପୁଷ୍ଟକର ନାଲ ସେ-
କୁଳେ ଗଢ଼ିକାର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବାହିବ ସେଥିରେ
ଯେତେଯୋଗ ହେଉ ନାହାନ୍ତି ବୁଝିବାର କାହିଁ
ଯଥମ ଦେବକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଧିକା ଧଳ ବିଦ୍ୟୁତ୍ତବ୍ୟ
ଅଛ୍ୟ ମାତ୍ର ପରମେଷ୍ଟରେ ଦେଖିରେ ନାହିଁ ଅଛ୍ୟ
ପ୍ରଜାକର ଉଦ୍‌ଦିତ ଉତ୍ସାହ କରିବ ବ୍ୟକ୍ତି
ଧାର ବାର୍ଷିକ ଅପାର ଏଥରେ ଯେଉଁବ୍ୟକ୍ତି
ଧାର୍ଯ୍ୟମାର ଯତ୍ନ କର ନାହାନ୍ତି ସେ ଅପରା-
ତ୍ତବ୍ୟ କରିବେ ଅଭିନୟ ତୁମ୍ଭି କରିଅପରା
ବାଲବାତି ହେବ ।

ଏବି ଗଡ଼କାଇର ଅନ୍ୟ ଗଡ଼କାଇରଙ୍କୁ ବିଚାର ମେଟିଏ ଲେଖାଏ ସତକବାହୀ ଯେବେ ଧୂତାମାନେ ରିମାଣ କର ବିହକାଳ ଘରଗୁରୁଙ୍କେ ତେବେ ଅନ୍ତକାଳରେ ଗଡ଼କାଇର ଅନ୍ତରୀଳରେ ପଦେହି ନାହିଁ।

ଶ୍ରୀ ଯୁକ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ପୋର୍ଟଲ ମାହେଳ

ଏହାକନ୍ତମରେ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମପୂର୍ବ ଅଶ୍ଵାଗର-
ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ବଦାମାନ ଥିଲେମାନେ
ଲେଖିଥିଲୁଁ ତାହା ପାଠକମାନଙ୍କୁ ବିଦିତପାଇଁ
ଡେଇଟଫୋର୍ଡ ସାହେବ ଅପଣା କଥାନିବାରେ
ଗଜମାସ ତା ୨୫ ରାତରେ ପାଇବାର, ସଞ୍ଚାରକ
ତେ ମୁଗ୍ଧାବାର ନାମରେ ଧରିବାରୁ ଅନାଳ-
ଛିରେ ଅପଦାଦିର ନାବର ଉପରୀତ ବଲେ
ମନ୍ଦିରମା ଧରୁଛିବାର ପାଇବିଲୁ ବିଭାଗ
କିମ୍ବା କୋମବାର ଅଶ୍ରାହ୍ୟ ହେଲା । ଶ୍ରୀଗଣ୍ଡ
କେଳିବାହେବେ କ୍ରପୋତମାରିଷ୍ଟେ ମୋହରୀ
ଅଶ୍ରାହ୍ୟ ରଖିବାର ଏହା କହୁମାନ କରିଲୁ
ଅବଶ୍ରୀ ତେ ସାଂକେତିକ ଧରିବାର ଦିନ ହୁଏ
ଏହି ନାମି କି ଥିଲୁ । କିମ୍ବା କେବେଳ
ଯେ ମନ୍ଦିରମା ଲେଖାବଳ ଦେବବୁ ଧରିବା
ହାତର ଛାପି ହୋଇଥାବା ମନ୍ଦିରମାର୍ଗ କାହା
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହୁଏ । ୧୯୫ ଏବଂ ପଦ୍ମପାତ୍ରକିରଣ-
କରିବାର ମୁଦ୍ରାକାର କରିବାର ଅନୁମତି
ପାଇଲୁଛି ତାହେବିଲୁ ମନ୍ଦିରର ମନ୍ଦିରମାର୍ଗ
ମନ୍ଦିର ମନ୍ଦିରମା ପାଇବାର ଅନୁମତି
ପାଇଲୁଛି । ଏହାମ୍ବାରେ ମନ୍ଦିରମା ମାର୍ଗରେ
ଏହା ମନ୍ଦିରର ଅନ୍ତରେ ବୋଥିଥେ ନାମିର
ପାଇବାର ଅନୁମତି

କଥା ଏହିପରିଦିନେ ତମରବେଳେ
ଅମ୍ବାକୁଟିପ ଲଜୁଗରୁଙ୍ଗ ଯେବେ ଶତାନ୍ତି ବେ
ଅମ୍ବାକୁ କର୍ମକାଳ ଯମାର ଦରଖାତୁ ତେଣୁ-
କଥାକୁ କହିବେ ଅଛୁ ଦେବତମାନଙ୍କର
ଅମ୍ବାକୁ ଯମାର ଦରଖାତୁ କାଳର କରନ୍ତି।
ଅଛୁ ଏହି କହିବାକୁ ଯମାରେ ମାତ୍ର
ଅମ୍ବାକୁ କହିବାରେ ଯେବେ ଦରଖାତୁ ଦେଇ-
ବେଳେ ପରିଦିନେ ଦରଖାତୁ ଏହିକଥା
କଥାକୁ କହିବାରେ ଯମାର ଦରଖାତୁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
କଥାକୁ କହିବାରେ ଯମାର ଦରଖାତୁ ଅନୁ-
ଷ୍ଠାନିକରିବାରେ କାହାର ଅମ୍ବାକୁ କରିବାକୁ
କଥାକୁ କହିବାରେ ଯମାର ଦରଖାତୁ ସାଧାରଣ-
ମଜଳାତେ ଯକୁଣ୍ଡନଙ୍କର କରାନ୍ତେ ଯାହାକୁ

ବର୍ମଣ୍‌ଗୁଡ଼ର ଚଇଷପ୍ରତି ସଦ୍ବା ଦୁଃଖ ସ୍ଵର୍ଗ
ଅମେମାକେ ସେଇ ଉତ୍ତାରୁ ସଫଳକରିବା
ମାନସରେ ଯାହା ଲେଖିଥିଲୁ । ସାହେବଙ୍କର
କି ଏମନ୍ତ ବାଜ୍ଞା ଯେ ସବୁମେହିବର୍ମଣ୍‌ଗୁଡ଼
ପ୍ରକାରପରେ ହୋଇଥିବ କଲେ ଗର୍ବମେହି
ତାହା ବୁଝିବେ ନାହିଁ ?

ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣ
ବାଲେଶ୍ୱର
ପ୍ରକାଶ

四

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ରାବେଦି ପ୍ରାସାଦ
ପୂର୍ଣ୍ଣାହି ହେବ ଏ ଜଗରରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ
ଦେଖନ୍ତି ଅର୍ଥା କଷ୍ଟମୁହଁ ନାନାଦ ଅନୁପନା-
ନ କରିଲୁଛନ୍ତି । ବରାଚ ବଜେମିଧିର ଜାମକ
ମୁହଁ ପାତ୍ରାବେଦି ସହାରେ ଏବନ୍ତି ଧମାଦ କାନ୍ତିକାର
ପଥ୍ୟାତିର ଓ ଏହଜମ୍ବ ହେତୁ ସେ ଦର୍ଶନକ
କରିଲେନ୍ଦ୍ରାବ କଷ୍ଟକୁହୋଇଥାଇଲୁ ଡେଣ ରୁ-
ହି ଅଥେ ପୂର୍ଣ୍ଣାହି ହେବ କିନ୍ତୁ
ବହିରକର କଟକର ଅଛିଥାଇଲୁ । ଗତକ
କିମ୍ବା ଏହି ନାହିଁ ଓ ଗତକାଳକ
ପାତ୍ରାବେଦି ପାତ୍ରାବେଦି , ୩୩ ୫୯

କେବ ନଗର
ଯଥ ପ୍ରସୁତ ବିରାମକୁଟୁ ହେ
ଲଗାଇ ଚଳିଲେ ଦ୍ୟା ମଳ
ଉଦ୍‌ବା ହେବ । ସେ ବନ୍ଧୁର
କି ଉପାୟପାତ୍ର କବେ
ଅଛେଗରେ ପାଞ୍ଚଦୋ
ହେଲେ ଯୋଜୁମାଟୁର
ସେ ଏହାର ଗୁଣ ନ
ଧଥିମ କୁର କରନ୍ତୁ ।

ମାନ୍ଦିର ହେବୁ ହୋଇଥିଲା
ମାନେ ଅନୁରତ ବିରତ ।

ବାବୁ କେଣବରୁ ଯେନାହୁ
ଦିଲାଳ ବଲଜବୁ ଗଲେ ପେଥ
କହାଏହ ଓ ମୁଲକାରୀଶ୍ଵର
ବାବୁ ଯାଇଅଛି ।

ଶାନ୍ତିକାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରଥାନ ଲୋ
କିମ୍ବା କର୍ମରେ ସବୁ ଘର୍ଷଣ୍ୟ
ହେଉଥିବା ।

ଅଗ୍ରାମ ଘପେନ ମାତ୍ର ୧
ଅବିଷ୍ଟକୁ ଓ ଦିପେତିମାନଙ୍କୁ ଶା
ମାତ୍ରମେହି

ଦିପେତି କଲେତ୍ରର ଚାମୁଅ
ତବଥ୍ରେ ମାନଦାନ୍ୟରେ କ
ଅଛନ୍ତି ।

ମରକଟ୍ ବିବରଣ୍ୟଦିନ ଆହ
ବଳେକୁଠରକର ପ୍ରଶାସ୍ତ୍ର ବରିଗ
କାହାରେ କାହାରେ

କରୁଥିଲେ କାହା କରୁଥିଲେ
କରୁଥିଲେ କରୁଥିଲେ

ପ୍ରେରଣ ପଦି ।

୧) ଉତ୍ତରଲଙ୍ଘନିବା ସଂଗ୍ରହ ମହାନ୍ତି
ସମାଧେଷ
ପ୍ରେସ୍‌ଟ୍ରୀ ଅଛି (୨୨ ରଖ ପ୍ରେସ୍‌
୧୯୭୦) ଲେଖି ଯେ ଯେଉଁ
ନି ୧୯୫୯ ସିନ୍ଦରେ ନମିଲ-
ପଣ୍ଡାଶୋଭାର୍ତ୍ତ ହେଲେ ମଧ୍ୟକାଳୀନ
କିନିତି ବିଦ୍ୟାଚାର ପ୍ରତିକାଳୀନ
ନି ବନ୍ଦିଲୁ ଏହି ନ ଥିବାର
ଜାହମାନେ ଜାହାଙ୍କୁ ଫେରିଦେଲେ
କିନ୍ତୁ ଏ ଏହା ବ୍ୟାମସୁମ୍ବର ବୋଧ
ହାଇପ୍ରାଇ ଅନ୍ତର ଅଧିକମ୍ବ ବୋଧ-
କି ଏପରି ଜୀବନ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏ
ପ୍ରାୟ ବିଂଗର ବିନ୍ଦୁ ହେବ ଅମ୍ବେ
ବିଦ୍ୟାଲୟର ଉତ୍ତାବଧାରକଙ୍କ ଠାକୁ
ବ୍ୟାମସୁମ୍ବର କି ପଣ୍ଡାଶୋଭାର୍ତ୍ତ ଅବଧାନକ
ପ୍ରଦ୍ୱାରିମ ବିଦ୍ୟାକାଳୁ ଅମ୍ବାନ୍ତି
ରେଦେବ କିନ୍ତୁ ଜାହାର ବୋଧ-
କି ଅନ୍ତରି ନ ପାଇବାର ଅମ୍ବେ କିନାନ୍ତି
ତ ଅଛୁଁ । ଅନ୍ତମାନ୍ ହୁଅର କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ
କାହାର ହାନରେ ଏପରି ହୋଇ ଏମାନ୍ତି
ବିଦ୍ୟାଲୟର ବ୍ୟାମସୁମ୍ବର ବୋଧାନ୍ତି
କି ଏହା ମଧ୍ୟ ପରିବାର ଯାଇନ୍ ।

କା ୨୨ ଉତ୍ତରଲଙ୍ଘନିବା ମା ୨୨

ଗୋକୁଳକ ମହାଧୀନ
ଲେପ୍ତି ଉତ୍ତରଲଙ୍ଘନିବା
ଅମ୍ବାନ୍ତି ବିଦ୍ୟାକାଳୀନ ବର୍ତ୍ତମାନ
କାହାର ଏକଥାର ତଥା କଣା ପଢ଼ିଲୁ ନାହିଁ ।
କାମାନଙ୍କ କେବେ କେତେକଣ ଲିଖିବ
ଏଇ ଅସିଥକିନ୍ତୁ ଉତ୍ତରଲଙ୍ଘନିବା
କି ଅନୁଗ୍ରହ ପୂର୍ବକ କଣାଲେ ଅଧିକ
କର ଅନେକ ସଂଗ୍ରହ ପାଇବି
କର ଉପରି ।

ସମାପ୍ନୋଦନ ।

ଉତ୍ତର ବ୍ୟାମସୁମ୍ବର କିନିତି ନାହିଁ ।
ଏହି ନାମର ଫଣ୍ଟିଟ ପ୍ରମୁଦ ଗ୍ରନ୍ତିକ-
ାର ପାଇଥିବାର କୃତକାଳୀ ପୂର୍ବ ସାକ୍ଷାତ
କରିଥାନ୍ତି । ଗ୍ରନ୍ତିକାଙ୍କ ନାମ ବାବୁ କାନ୍ତିକାଙ୍କ
କଟାଗ୍ରହ୍ୟ ବାଲେପୁର କବିତିମେଳି ବିଦ୍ୟାଲୟ

ପୁର ପବିତ୍ର । ଏବା ବଜାରାରେ ଉଚ୍ଚମ୍ଭ
ଉତ୍ତର ଓ ବିଦ୍ୟାଲୟାର ଏକକ ପ୍ରମାଣ ବରାନ୍ତି
ବିମାରକିମ୍ବେ ଅନ୍ତର କେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଦ୍ୱାରା
ବାଲୁ ଯେ ବିବାଦ ହୋଇଥିଲା ଏ ପ୍ରସ୍ତର
ତହିଁର ପାଇ ଅନ୍ତର । ଏ ଗ୍ରନ୍ତିକାଙ୍କ କାଶ୍ମୀର
ଶିଳ୍ପ ଓ ଅର୍ଥବ୍ୟସ୍ତ ମୁକ୍ତାର ପୁରୁଷ ହୃଦୟରେ
ରୂପ ଯେମନ୍ ପରିଚୟ ଦେଇଥିଲୁ ତାହା
ପୁଣ୍ୟା ଯୋଗ ପରିଚେତ ହାବି । କେହି କୋଳକୁ ଯେ ଉତ୍ତର ବଜାର ପୁଲ ଗବଟି-
ମେଜର ନିର୍ମିତ ହେବାର କିମି ଗ୍ରନ୍ତିକାଙ୍କ
ଅନ୍ତର କେନ୍ତର କେନ୍ତର କେ ଧନ ବିଦ୍ୟାରେ
ମତ ହେଲେ ଏଥରେ ଗ୍ରନ୍ତିକାଙ୍କ ପରାମର୍ଶର
ବୋଟିର ଲକ୍ଷଣ ଅର୍ଥାତ୍ ହୃଦୟରେ ଦୟାର
ଯେଉଁ ପ୍ରବାଦ ଅଛି ତାହା ବାର୍ଷିକ କରିଥିଲା ।

ଗ୍ରନ୍ତିକାଙ୍କ ପୁରୁଷର ଅର୍ପନରେ ଲେଖିଥାଏ
ଯେ ଶିଳ୍ପ ଉତ୍ତରକୁ ପରିଚିତ ମଗାଟୁପାରେ
ଓଡ଼ିଆ ବଜାରା ହନ୍ଦା ପରିଚି ଦିଗ୍ବିଜ୍ୟା ଏକ-
ତ୍ରୈତାନିକ କାନ୍ତିକାଙ୍କ କରିଥାଏ ।

ମଧ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତରକୁ
ଓଡ଼ିଆ ବଜାରା ବୋଲି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରିଥିଲା ।
ଏଥରୁ ଜାହାକର କେତୁକଥା ବଜାର ଦୁଇମାର
କଠିନ । ବୋଧ ହୁଅର ଜାହାକର ଏହି କଥା
ବଥା ମିଥା ହୋଇ ନ ଥିବ ନଚେଇ ମେର୍ବ
ଉତ୍ତରଲଙ୍ଘନିବା କଥା ଗ୍ରନ୍ତିକାଙ୍କ ଲେଜନ୍ତି ତାହା
କାନ୍ତି ଅବଶ୍ୟକ ହୁଅର ଓଡ଼ିଆ ସାଥୀ ଥିବା । ସେ
ଯାହା ହେଉ ଅମ୍ବେମାନେ ଓଡ଼ିଆ ସାଥୀ
କେବେବେ ପରିଚି ଶିଳ୍ପ ହୋଇ ବୋଲି କାନ୍ତିକାଙ୍କ
ବୋଧ ମଧ୍ୟକାଳୀନ ଏହାକି କାନ୍ତିକାଙ୍କ
କାନ୍ତିକାଙ୍କ ମତରେ କି ବଜାରା ଧୂର୍ବଲାଦୀ ଯେ
ଓଡ଼ିଆ ଜାହା ବୋଲେ ବିଦ୍ୟାମରରେ ନିର୍ମିତାର
ମେ ସୁତ୍ତର ଶିଳ୍ପ ହେଲା ନାହିଁ ? ମାତ୍ର ଘରମର
ଦିଶୀ ଯେ ବଜାରାରେ ପୁରୁଷ ହୁକା ଘରରେ
କିନ୍ତୁ ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ବାହାନ୍ତି ତ ଯେବେ ଏବା
ଅର୍ଥକାନ୍ତି ବଜାରାରେ ଏବାନାମରେ ହିନ୍ଦି
କି ଅନ୍ତରାମରେ ବଜାରାରେ ହୁକାର ହେଲା
ତେବେ ଏବାନାମରେ ଓଡ଼ିଆ ସାଥୀ ହେବାରେ
କି ଅନ୍ତରାମରେ ହେଲା କିମିତି ନାହିଁ । ହିନ୍ଦି-
ଶାମର ଓଡ଼ିଆର ଲୋକ ଅନ୍ତରାମର କିମିତି
କିମି ବାହାନ୍ ନ ଥିଲା । ଯେଉଁ ଗ୍ରନ୍ତିକାଙ୍କ
ମତରେ ଏବାକଥା ଅର୍ଥାତ୍ ବଜାରାରେ ହେ-
ବାର ଦିଗ୍ବିଜ୍ୟା ସେବାର ଅଧିନ ନିବାର ଯଥା,

ବାହାନ୍ ମେରୁଠାରେକେବାକେ କିମିତି
ଶୋଭାତ କମିତି କରିଥାଇ । ଦୟାକନ୍ଦ-
ମା ଏ ପାଇ ଦିଶାରବାରେ ବାହାନ୍ତିକାଙ୍କ କିମିତି
କିମି ହୋଇଥାଇ ହେବ ।

କାହିଁ ଏକମାତ୍ର ଦୂର ଲୋକ ଗବଚ ଛାଡ଼ୁଥିଲା
କାହିଁ କାହିଁ ହେଲା ? ବୋଥ ଦୁଆର
କାହିଁ ଏକମାତ୍ର ଧୀର ଶର୍ଷଦର୍ଶା ତାଙ୍କୁ କିମ୍ବା
କାହିଁ ଜୀବାଯା କେଇ ବହବେ ଯେ ସମୟ
କଥାର ମଧ୍ୟରେ ଅପ୍ରକାଶ ମାତ୍ର ହିଣ୍ଡା ପୁଅର
କାହିଁ ଅନୁରାଧ କିମ୍ବା ପାଇଁବେ କାହିଁ ।

ପାତ୍ରକାଳୀନ ଶିଳ୍ପିଙ୍କର ମହା ଦେଖା-
କାରୀ ଏହାରେ ଶିଳ୍ପିଙ୍କର କୌଣସି ଯହୁର
କାରୀ କିମ୍ବା ଯାହା । ଉତ୍ତରମାତ୍ରରେ ବୋକରର
ପାତ୍ରକାଳୀନ ଶିଳ୍ପିଙ୍କର କୌଣସି କାନ୍ଦା
କାରୀ ଏହାରେ ବ୍ୟାକ କିମ୍ବା ଅଭିଜନକ
ପାତ୍ରକାଳୀନ ଶିଳ୍ପିଙ୍କର କୌଣସି

ନୀତିର ପଥମୁହଁ ।
ଦେଖିଲେ କାହାର ପଥ ।

ମୁଣ୍ଡ ଓ କାଳେଶ୍ଵର ଅଧେଷ୍ଠା ଅନ୍ତର ଦେଖି—
ଯାଏ ଓ ଗେରି ସିଙ୍ଗ ମାମର ପୁଣ୍ୟରେ କହିଲୁ
ଓ ବାଲେଶ୍ଵର ଠାର ଅନ୍ତର ଦେଖିଅଛି ।
ଏଥିପେ ଫେରାଯାଏ ସେ ଯବନ୍ଧି ବି କହାଇଛି—
ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ବାଲେଶ୍ଵର ଜ୍ଞାନରେ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର
ଦେଖିବି ପ୍ରଭାରରେ ମାତ୍ର ପ୍ରକାଶ ହେଉନାହିଁ
ବାପୁବରେ ବାଲେଶ୍ଵର ଯତ୍ତ ଅଷ୍ଟବୃତ୍ତରେ କହିଲୁ
ମୁସି ଉତ୍ତାପଣ ଦେଖାଇଅଛି । ବାଲେଶ୍ଵର
କିମେ ଅଧିକଥ ଉଣାବେବାର ଏହି କାରଣ
ପୁଲ୍ୟ ରହିଥେବୁନ୍ତର ତେବେଳ ଦର୍ଶାଇଅଛନ୍ତି
ଯେ ଠାରେ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟର କାହିଁ ହି ବଜା ନାହିଁ
ଏହି କରି ବଚନ୍ତୁ ଏହି କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ।

ପୁରୁଷ ପୂରୁତ୍ଵର କର୍ମିତ ଉତ୍ତମ ଜୀବନ ହୋଇଥିଲା । ଏଠାରେ ଟଳକା ହେଉଥିବା କୁଦଳ ଏବଂ କୁବଳ ଅରଜାନୂଯାୟି ବ୍ୟକ୍ତିଗତି ହୋଇଥିଲା ।

ପାତ୍ରିକା

ମାର୍ଦିଳାଙ୍ଗ କର ଶ୍ରୀହଣ୍ଡବନ୍ଧୁ ସେଇ ଜଳକ
କି ସଂକୁଳରକ୍ଷାରେ ବନ୍ଧୁ କରିବାର କଲୁନ
ଅନେକ କାଳେ ହୋଇଥାଏ ଯେବମନ୍ତଟେ
ପ୍ରଥମେ ବନ୍ଦର୍ମିମେଣ୍ଟ ଏଥର ଭାଲାବନ କଲେ
ସେପମୟୁବେ ବ୍ୟକ୍ତିଗୋଟିଏ ଏଥର ବିପକ୍ଷ ମନ୍ତ୍ର
ବିନ୍ଦୁ କରିବାର ଜୋଖ ଫୁଲର ବନ୍ଦର୍ମିମେଣ୍ଟ
ସହିତ ଜାତୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିବାର
ଦିଗନ୍ତ ଜୀବ ନ ବଲେ । ବିଜ୍ଞାନୀ ଏ ପ୍ରସ୍ତର
ପତରରେ ଉତ୍ତାର ଏଥର କର କରି ବୈଜ୍ଞାନି
ହେବାରେ ଜାତୀ ଏହି ମେ ଧାରା ନିପୁଣ
କେ ଯାତ୍ରେମାନଙ୍କଠାରେ ହେବୁ ଘରୁତ ନ ହୋଇ
ପରାପରା ମାନୁଷ ଯାହାକି ଧାରାରେ ହେବୁ କାହାର
କିମ୍ବା ଧାରାରେ ହେବୁ ଅର୍ଥମୁକ୍ତ ଜାହାଜର
ପରିଷ୍କାର ଧାରା ଚାଲୁବାରେ ହେବେବେବେ
କେବେ କିମ୍ବା କାହାରେ ଏ ଧାରା ଅଧିକାର୍ଥୀ
ହେବୁ ସମ୍ମାନ ଦିନରେ ତମ ହୋଇନାହାଏ ।
କାହାରେ ଯେ ମାନୁଷରମଳିପଦ୍ମ କାହୁର କବିତା
କବିତା ଦାଖିଲେ ହେବୁକର ପିଲେପାତାଳ
ମାନୁଷ ହୋଇଥାଏ ମନ୍ତ୍ରମଳିପଦ୍ମ କାହୁର ଆଜ
ପରାପରା ହେବେ

କାହିଁ ମାସ ପ୍ରତ୍ୟେନରେ ଯେ ଜାହାଙ୍କୁ ଛୋଟ
ଭଗ ଦରିବାକୁ ହେବ ଜାହା ବର୍ଣ୍ଣମେଘ
ଦୂର କରିବାର ଜଣାପଡ଼ ଜାହା ଉପରୀକ୍ଷା
କିମେବାର ମାନୁଳ ଯେତେବିନରେ ପରବାର
ସାଇଏକଟ୍ର ତେତେବିନରେ ଯାଦିକର ଯେ
ଭଗ ହୋଇଥିଲୁ ଜାହା ଅଧ୍ୟହୟ ସରକାର
ଖଲୁ ହୁବା ନୌକା ବୋଲିବାନାକୁ ବଢ଼ୁଏ

ଦେବାକୁ ହିଥର ତେଣେ କଲାର ଅଛନ୍ତି
ନ ଦେଲେ ପରିଚାଳାର ତୀର୍ଥ ଓ ମୁଗ୍ଧ
ପଳକ ଦେଲେ ଅଛି କୋଟିଏ ଅଧିକାରୀର
ସୁଯୋଗ ହେବ ଏବଂ ଉତ୍ସବାରମାତ୍ରେ ଅନ୍ୟା-
ନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ଯାଶବ୍ଦୀଜୀବି ହେବ
ବିହିମାର ମୁନ୍ଦର ଭାଷାର ପାଇଲେ
ରେ ପଦିରାବାରାଣ୍ଡି ଦେବତା ଉତ୍ସବ
ଦେବ ପଦିରାବାରାଣ୍ଡି ମର୍ମିକ ହୃଦୟରେ ତେଣେ
ବାଧା ବରେଷ୍ଟାରେ ନାବର କରି ବାହୁଦେଶରେ
ନିରବାକୁ ଲାହାରି ରହା ବି ଅବରାମ ଦେଖିଲୁ
ପାଠ ପଦିରାବାରାଣ୍ଡି ପାଠ ସବୁ ବାହୁଦେଶରେ
ଯାହା କହ ସମ୍ବଲପାଳ ଅଥବା ପାତଙ୍ଗ ମହା
ମୁଖ୍ୟମୁଖ୍ୟ ଅନ୍ତରେ ପରିବର୍ତ୍ତନେ ଯେତେ ଯାଏ
ପରିବର୍ତ୍ତନେ ତାହାର ପୂର୍ବର ସାମା ଉତ୍ସବାର
ତାହାର ପାଇଁ ଅନାମେବମାତ୍ରେ ନାହିଁ
ଅପାର ଆପଦିବେ । ଅତିରି ଯେଉଁମାନେ ବର୍ଣ୍ଣ
କଲେ ଏ ପରି ଅମ୍ବ ସମୟରେ ଜୀବନାଧ
ପିତୃ ଅବଶେଷ ଦେଖାନ୍ତି ମହୁଁ ଦେବେ ନାହିଁ
ଦେଖୁ ଦେବ ପରି ଅପର ! ଏ ଶବ୍ଦମ ହେଲା
ଏ ଯେତେ ଦେବ ଦେଖିଲାମରେ ଅର୍ଥ ଦେବ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କାହାର ପାତ୍ର ଯଦିକି ମାତ୍ର

ଅର୍ଥ । ୨ ହିନ୍ଦୁ ଶୁଣି କେବମାନେ ହିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏହି ଦୋଷବର୍ତ୍ତି କର୍ତ୍ତା ତରବୋ ଅଧ୍ୟ
ପାଠୀ ଜ୍ଞାନବ୍ଲକିତାଙ୍କରି ପ୍ରାପନ କେବେ
କୁଣ୍ଡଳ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ବନ୍ଦତ୍ ଯାଇ ପିତ୍ତ-
କୃପାର ତାର ଦ୍ୱାରା ଯେବେ କରାଇଲୁ
ଏ ପରତାର ତାଙ୍କ ଲୁଟିବରୁ ଦେଲେ
ବେଥକରେ ବଜର ପୂର୍ବପାଦଥର ବିବାହ
କରୁ ନିରଗ୍ରେ ଏପରି ସାହା ବର୍ତ୍ତମାନ
ସାଧାରଣ ଓ ଏଥର ବାରର ଅନୁମନାତ
ପାଠୀ ଚିତ୍ରିତ ଘୋରା କହିବା ଗେହିର ଏକଷଣ
କୁ ତୋରିଲେ ବଢ଼ ଶତ ନ ଥିଲୁ ମାତ୍ର
କାହିଁ କାହିଁ ଯେ ବାଲେହୁର ଆଶତରେ
ବଦ୍ୟ ବନ୍ଦତ୍ ପମ୍ପ ପମ୍ପରେ ଘର୍ଣ୍ଣ ଯାଏ ।
କେ ଯତ୍ତ କରୁ କୃତରଙ୍ଗ ଅପବାଦ ଓ ସରବାଧ
ଦ୍ୱାରାକରିବା କାଳେ ବାରି ଶୁଣିଅଛୁଁ ଓ
ଅପରକ ଓ ଅତେଜେଇ ଉପରେ ହେତେ
ଦୟତି ମହୁମା ଭାବା ବିବ ମନରେ ଉନ୍ନି-
ମାତ୍ରେ ଜାଗାତିମାଟୀ ଏହିଶ ମାତରାର
ଶୈଖି ଦାରୁ ଦେ । ୩ ମନ୍ଦିରାଥ-

ଭବାରିଜନର ମୌର୍ଯ୍ୟର ବନ୍ଦ
କ ? ଏହି ସାହିତ୍ୟ ଭିନ୍ନପାଇଁ
କିମ୍ବା ପ୍ରବୃତ୍ତିମାନ ପ୍ରାୟ ସମ୍ମାନ
ଅବିବାଚ୍ଛବି ବହୁବିଧିରେ
ମହା ଶତାବ୍ଦୀ ଅନେକ
ବିଲେଖଣେ ସବୁ କାରାଗର
କରିବାଟି ଉପରେ ପ୍ରାୟ ବୋଧ ହେଉ
ଥାଏ ଅନୁମାନକର ଏବାନ୍ତ କିମ୍ବୁମ ସେ ଫୁଲୁ
ବିଲେଖଣ ପୁରେ ହିନ୍ଦୁ ଫୋଷ ଥିବାରୁ ଏପରି
ଯମା ହବିବାକୁ ଉତ୍ତମ ପ୍ରଳୟ କରିବାକିମ୍ବା
କରିବାକି ଯେଉଁ କୋତୁଳେ ଫୁଲୁର କରିବାକିମ୍ବା
କରିବାକି ହେଉ ଏ ଫୁଲୁର ଏବି କମା
ହେବାକି ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯଥାର୍ଥ-
ପାଇଁ ପାଇଁ ଦ୍ୱାରା ହେଉଛି ନାହିଁ । କପଳା-
ରେ ହିଂରିମ ହେଲା ଦୂରଶ୍ଵର ତକାଇଛେହୋ-
ତେ ଏ ଅନେକମେଳି ଅନୁମାନକରିଥିଲେ
ଯେ ଏକ ପାଇଁ କମିଲନକରି କାହିଁରେ ଯେବେ
କିମ୍ବା ମହିମାମାତ୍ର ଥାଇବା ଉଠିବିବାର
କରିବାକି କିମ୍ବା ହେବା । ଏ ହାରିମ ମୟ ପ୍ରବଳ
ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରେ ସୁନ୍ଦର ଏବାକି ଉପଲବ୍ଧିତୁମ୍ଭାର
ମେ ଫୁଲୁର ବିନୋଦସ୍ଵରୂପ ସମ୍ମରି ଲଳ ହୋଇ

ନାହିଁ । କରୁଥୁମ୍ଭେ ଆଚଳାନ ପୂରୁଷର
ବ୍ୟସ ଦୁଇ ତରିଯା ଶଶରେ ନିଷେଷ
ଯତ୍ତ ଜଣାଇଛନ୍ତି । ଯତ୍ତ ଦେବଳ
କନ୍ଧୁବଳ କି ହେଉଥିବାବିନ୍ଦୁ ଭାଣ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଯେବେ ପରମାର୍ଥ ଦେଇଥାଏ ମେହରେ କି ମଙ୍ଗ-
ଲ ହେବ । ତାକାରତଳ ନାରୀର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର
ଯେ ସୁଲେ ସଫ୍ରି କି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ସେ କୁଳେ
ଭାଣ ହେଲେ ତଣ ଦେଇଥିବାବିନ୍ଦୁରେ ଅନୁଭବ
ହୋଇଥାରେ । ଫଳର ବନ୍ଦମ୍ଭ ଯେମନ୍ତ
ଅବସ୍ଥା ଘାହା ଘାରୁଥୀରୁ ନାହିଁ । କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ରର ପରିବର୍ମଣରୁରି ଭାଣ କାହାରୁରି କାହାରୁରି
ପରାକ୍ରମିତ୍ର ଯାଗେ ତାକାରତଳ ନାରୀର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର
ନିମିତ୍ତ ପୂରୁଷଙ୍କୁ ସବଳ କିମ୍ବାକି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ହେଲେ ଭଲ ହେବ ଅମ୍ବେମାଜେ ବିନ୍ଦୁ
ଯେ ଦେବଳ ଜାହାଜର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଜଗନ୍ନାଥ ସତ୍ତବରେ ଖୋଜିବ ସୁଜାହ ପୂରୁଷ
ମହିଳାମା ହାପନ ହେଉ । ମେଦିନୀପୁରୁଠାର
ବୃକ୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ମହିଳାର ଅଥିନରେ
ହୃଦ ଓ ଦେବଳ ଜାହାଜର ଥରିବା
ନାହିଁ । କାରିଦିବ ହେବ ମନ୍ଦିର ବର୍ମଣର
ମଧ୍ୟ ଯିରିମାନେ । ୧୯୩୧ ଜାନ୍ଯୁଆରୀ
୮୦ - ୮୧ । ୬୭୯୫୨ ଅର୍ଜିନ୍ଦୀ ଏମନ୍ତ ବିବରଣ୍ୟ
ତିଏ ଲୋକଙ୍କୁ ଏମହିଳାରେ ଲିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ
ହେବ । ଏ ଉପାୟହାର କେବେକ ପ୍ରକାଶ
ହୋଇଥାରେ ଏହି ଅମ୍ବେମାଜେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଧାବୀ
ଅନୁଯୁକ୍ତ ବିଶାର୍ଦ୍ଦୀ ଯେ ଗୋପି ଏଥର ବିକାଳ
ଦେବଳ ।

ସାପ୍ତାହିକୀସଂବାଦ ।

ଏବର୍ଷ ପରମହଂସାରେ ଶିବପୁଣି ଯାତ୍ରା
ଛିନ୍ଦୁରୁଧ୍ରମେ କବିତା ହୋଇ କ୍ରମ ଦ୍ୱାରା
କାରଣ ହୌରୀସି ପୁଣ୍ୟଜ୍ଞ ଶୁଣା ଯାଇଲୁ ତାଙ୍କୁ
ଲେବଙ୍ଗର ପ୍ଲାଟରସା ଓ ସମ୍ପତ୍ତିର ଚଖା
ଦେବଶରୀ କିମତ ଚିନ୍ତା ଉଥାୟ ଦୋକଥିଲା
ଜଳା ଜାହିଁ ଯାଏ କଣେ ପରିପ୍ରେରତର ଲେବାର
ପୁଲ୍ୟ ଲମ୍ବାବସ୍ତୁ ବଜ ସନ୍ତୋଷଜନନ ଥିବାର
ହାତାମାର କା ।

ଓলাৰুতা ষেমৰ অফিসন বক্সগৱৰে
প্ৰাহুদৰ্দু মেৰাৰ দেশায়াৰ। এষেৰ
অধৃতি হেঁজোৱাৰ হেল কোলায়াৰ ক
আৰে হাতুসমানে একসাথ জাশনৰ যে
খাটিৰ মুখে এ ষেমৰ স্থান হথুৱ

ଏହି ହେଉଳ ସେମାନେ କୁକଣଗର ରୂପକ୍ଷ
ଯାଏ ତୁମ୍ଭେ ଲାଭକ୍ରି ଏହି ହେଉଳ ମଧ୍ୟ ଯାଏ
କୁକଣ ବଥାଇଥାର କଳ୍ପନା ହେଉଥିଲା । ମାତ୍ର
ଯାଏଇର ହନା ସମୀକ୍ଷାମରେ ଯେବେ ଗୋଟିଏ
କାତ ହୁଅର ଚନ୍ଦ୍ର ଯାଏଇ ଉପରେ ଏକେ
ହୋଇ ବିଶ୍ଵାସ ।

ମୁଖ୍ୟାବୀକରଣ ଉତ୍ସବରେ ଶାଯତ୍ନ ମାର୍ଗିନ
ପାଦେବ ଏବଂ ପ୍ରାଚୀର ଅଧ୍ୟକ୍ଷବାଳ ହେଉ
ବା ୧୯୯ ମରେଣଟୋର ଏକମର ଓ ତେବେତୁ
ପରି ପ୍ରଦ ବିଜ୍ଞାନ୍ୟମାନ ବର୍ଷାନ୍ତରିଷ୍ଣମାନ
ପାଦେବ ହେଲେ

ଏହିପରିବାହନରେ ତୋଳିଲା କିମ୍ବା
ଯାଇ ହେବ କାଳାଳି ପଥରର କଣାଳ
ମେଳ ମୁଦି କାଳାଳି କାଳାଳି ଏହିପରିବା
ହୋଇବ କିମ୍ବା ଏହି ଅବଧିରେ କାଳାଳି
ହେବ । ସେ କାଳାଳିରୁ ଯେ ମଳିକାଳି
ମଧ୍ୟମେ ଉତ୍ତରାଶାଖରେ ଦଳ ହେବା
ପୁଣିପୁଣି ଶିଥିମ ଅଙ୍ଗରେ କାଳାଳି ଅବଧି
ଧାରା କିମ୍ବା କାଳାଳି କଲେ ପରେ ଅଛି କାଳା
ଶିଥିମ କାଳାଳି ସହିତ ହୁଆଇ କାଳାଳି ମାହେନ
କିମ୍ବା କାଳାଳିତୁଳବନ୍ଦି ଅଙ୍ଗରୁ ସେ ଉତ୍ତରାଶା
ଖାଲି କାଳାଳି ଶିଥିମରୁ ପରିଷଂଗୀ କାଳାଳି
କିମ୍ବା କାଳାଳି କାଳାଳି ଯେ ଉତ୍ତରାଶା
ମଧ୍ୟମେ କାଳାଳି କାଳାଳି ନାହିଁ ହେବେ ଜ୍ଞାନ
କାଳାଳିରେ ସେ ଉତ୍ତରାଶା କାଳାଳା ଶିଥି
ଦେବାନ୍ତ ଅନୁଗେତ କାରିଆନେ ।

ଅର୍ଥ ଦାନ ସହିତରେ ଏକପ୍ରକାର ଧିକ୍ଷାତଙ୍କ
ଶିଖିତ ଯାତ୍ରାତି ବୋଲିବାକୁ ହେବ । କିମ୍ବା
ପୂର୍ବାଧ୍ୟାନରେ ଗୋଲମାଳରେ
ଯେତେବେଳେ ଚଠିଲ କିମ୍ବା କାଳି କିମ୍ବା
ପାଇଁ ଥିଲା । ଏକାବେଳକେ ଏତେ କୌଣସି
କରିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମର ହେବା ହେବା
ହେବାରେ କିଛି ପରମ ସମେତ ପାଇଁ ।

ପଦରେ ଉଲଙ୍ଘନ ମହାରଧୂମାଳେ କାହିଁ
ହୋଇଥିବା ।

ବାବୁ ବିନ୍ଦୁନ ମୁଖ
ମହନ କରିବାକଥା
ଧରଇ ଧରିଲାଦା
ଆମେମଣେ ଆମରେ ଯାଏଇ କରିବା
ଅଟର ଅନ୍ତର ଦେଲେ ଯେ କୁ କୁଟିଲାକାଳ
ବାହୀର୍ଯ୍ୟ ଓ ବିଶୁଦ୍ଧତାକୁ ବି ଯେବେ କଷେ
ବିକିଷ୍ଟ ପରିବାର ସାଂଗାମେ ଲାଗେ

କେବଳ ବ୍ୟସ ଅନ୍ଧକ ହେଉଁ ଥାଣାବ୍ୟ
ଦୀର୍ଘମୁଖ୍ୟ ପନ୍ଥିବାର ସେମାନେ ପିଲାଲ ପର-
ମନ୍ତ୍ରମୁଦ୍ରା ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଡା ଜାଫାକ ବ୍ୟସ ବିଷ-
ମୁଖ୍ୟ ସେଇ ପ୍ରମାଣମାଳ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା
ବେଶର କରିଗଲା ମାନୁଷ ତୁରବୋଥ
କିମାରାଥାଳା ।

ହୁନ୍ତି କଲେଜ ସମୟରେ ବାଣିଜ୍ୟ ବିଷୟ
ଶିଖାଯେବା ଉଚ୍ଚ ତାନା ଏ ବିଷୟରେ ବନ୍ଦୀର
ମିଳି ବିବରଣ କାହାରେହିତର ସାଧାରଣଙ୍କମର
ଜାଣିବା ହୁଣ୍ଟା କରିଅଛନ୍ତି । ଏପରିବାର ବିଷୟର
ଶିଖାଗତ ବନ୍ଦୀ ବାଣିଜ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତରେ
ଓହି କିମ୍ବା ହେବ ।

ଏବେଳୁ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସେବନାହାବରେ ଚେଲୁ
ମାନ ଦିନଥିଲେ ବୋଯାଇ ଓ ମାନ୍ଦ୍ରାଜର
ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଥାନ ସେବାପତ୍ର ପଦ ଉଠି
ଥିଲାମଛି । ଏଥରେ ସମସ୍ତେ ଗନ୍ଧିଲ ହୋଇ
ଦିଲେ । କିମ୍ବା ମନ୍ଦରି ଏହି ମେଲିଗ୍ରାମ ବ୍ୟା
ମାଧ୍ୟମରେ ଯେଉଁବୁନ୍ତି ଫେଲିଗ୍ରାମ କରିଥିଲେ
ଏହି ଅନ୍ଧାରୀତିରେ ।

ଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତନ କେଣାରୁ ଏହି ଅଶ୍ଵାସନିବା
କରିବାରେ ଉପରେ ଆଖି ଥାଇ ଗାହା କୁଳବାଗଙ୍ଗା
ଏବଂ ବ୍ୟାକରି କରିଲୁ ବୃକ୍ଷଧୂ ମେଳା ଯେତେ
ଏବଂ ଏକବେଳେ ସେବା ହୋଇନାହିଁ କେବେଳକ
ଏହି ବ୍ୟାକରି ପରିବର୍ତ୍ତନ ।

କାନ୍ଦିନ ପତ୍ରେତୁରର ସମବାହାରରେ ପ୍ରସାରି
ଦିଲ୍ଲିରେ ଗଲିବି ଏଥି ମଧ୍ୟରେ । ୮୮୦୦
ଏତେ କଳ୍ପନାର ହୋଇଥାଏଛି ।

ଶ୍ରୀ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ରକାରୀ । ଗେହେ ମଧ୍ୟାବ୍ଦୀ
ଶ୍ରୀ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ରକାରୀ । ଗେହେ ମଧ୍ୟାବ୍ଦୀ
ଶ୍ରୀ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ରକାରୀ । ଗେହେ ମଧ୍ୟାବ୍ଦୀ

କିମ୍ବା ଏକ ସମ୍ପର୍କ ଦିଲ୍ଲିରୁ ଆଗନ୍ତୁ
ହେଲୁଥିଲୁ ଶାହିର ଧାରାରୁ ଦାରି ଅଛେ
ଏହିପରିମାଣେ ସେ ହସିବାରୁ ପାଇଅବରୁ
ଏହିପରିମାଣେ କୁହାଇବାକୁ ବଚାଯେ ଖେଳିବା

କଥାରେ ପାଇଲା ଦୋଷାଙ୍ଗ ।
କଥାରେ ପାଇଲା ଦୋଷାଙ୍ଗ ।

ଲକ୍ଷନ୍ତୁ ମୁଖ୍ୟଧାର୍ଜୁ ହାଇକୋର୍ ପ୍ରଧାନ ଦକ୍ଷ-
କାର ଉଦ୍‌ଦିଲ ପଦରେ ସିମ୍ବୁଡ଼ କରିବାକୁ
ଗବ୍ରେମେଣ୍ଟ ମନ୍ୟ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଏଥରୁ
ହାଇକୋର୍ ପ୍ରଧାନ କଳ ଓ କୋର୍ଟରେବନ୍ଦୁ
ବାବୁ ଛଗାନାଙ୍କୁ ସୟନ୍ତି କରିବାଟାର
ଅନ୍ତରେ କରି ଆହୁନି ।

ମାନ୍ଦାଳ ମହାର୍ଷିମେଣ୍ଡ କିମ୍ବା ତୁରିଥହଣ୍ଟି ବ
ଦେଖିବାପାଇଁ ଘଜାନ୍ତି ଘଷରେ ଘାବକର୍ଷ ସରକା-
ରି କର୍ମ କରି ୨ ୮୯ ସି ଫିଲ୍‌ଫି କଲେବ୍‌ର୍ଗ-
ଧରେ କିମ୍ବା କୋଟିପାରିବ ହୁଏ ।

କେଳିମ୍ୟୁସ ଅବଗଲ ଦୋଳିଯାଇନ୍ତି ଯେ
କଲବତୀର ଅନ୍ତିମାଳ ଜଣେ ଉନ୍ନଷ୍ଠାନ୍ତିର
ଏକ ସ୍ଥା ଉପରେ ଅଳ୍ପମାତ୍ର ବରିବାର ଉପରୁମା
କରିଥିଲା । ସେ ସ୍ଥା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି
ଆସିଥାଏ ମାତ୍ର ଅନୁପ୍ରଫ୍ଲାଇରେ ଉଚ୍ଚ ଉନ୍ନଷ୍ଠାନକର୍ତ୍ତା
ଏହି ଅକ୍ଷୟର ବଳେଶାଳୀର ଯାରଥିଲା ।
ମଧ୍ୟରେ ଉନ୍ନଷ୍ଠାନକର୍ତ୍ତା ବିନ୍ଦୁ ମହ କ୍ଷେତ୍ରୀ ସ୍ଥା ଏହିର
ପ୍ରାନବର ଓ ପାତ ସତ୍ତଵର ଅନୁରବୀ ଦେଇ
ବିଶ୍ଵାସୀ କୋପମାନନ ଆଦେଶ କଲ ବିଶ୍ଵ
କାହାରିପ୍ରାଣିର - । ର ବିଲାକ୍ଷାରକୁ ଦେଖ
ବରିବାର ସେ କ୍ଷେତ୍ରୀ ଏହି ପରିପାଳନା
ପରିପାଳନା କାହାର ଉପରରେ ପୁରୁଷର ଅଧିକ
କର୍ମ ଦୀର୍ଘ ।

ବମେଶ୍ଵର ଉଦ୍‌ବେଶ ଏତିବସ୍ତଳ ଧରି
ଥିଲା କଣ୍ଠର ପେଇ ବମେଶ ହାତିର ହୋଇଥାଏ
ଏ ମନେ ୨୦ ହଜାର ଟଙ୍କାର ରିମା ତୋଳି
ଥରୁଣି ।

ବିମ୍ବେରେ କଣ୍ଠକଥାକଷୟର ଘରାନାରେ
ପାଇବିଲାଗ ଦୁଇଯୁଜନଙ୍କ ସୁନ୍ଦର ବଳ୍ପ ହେବ ।

ଲୁଣିଦୀର୍ଘ କୁଳଜୀବ ହତ୍ୟାକ୍ରମି ଯା । ତୁମ
କର ଦେଖାର ଅଛନ୍ତି ଯେ କରାର ପଥମରଦ୍ଵୀ
ରେ ଗନ୍ଧିଷ୍ଠା କେ ଅକ୍ଷ କଥାର ବିଶାହାର ନନ୍ଦ
ଦେଉଥିଲା । ପ୍ରବେଶିବ ପଦ୍ମଶାରୀ ୧୯୦୦
ଜାରି ମୟଦୀ ୧୯୨୨ ଜୟ ରୂପର ସାହା ଏକ
ଶାଖା ଅକ୍ଷିକାରେ ଚିତ୍ରକ ହୋଇଥି-
୧୯୧୧ । ଯେଥାର ପାଇଁ

ଜନ୍ମ ଦେଖିଲୁ ଏହା ପରିଷ୍ଠାରୀ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ବୀର ଏହି ଅନୁମାନ କୁଅଭ୍ୟେ ଏ ବିଦ୍ଵା
ନିଷା ଉତ୍ସମେ ହେତୁ କାହିଁ ।

ମର୍ଦ୍ଦକାନ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ନମରରେ ଗୋଟିଏ
ପୁଲପର ହାପନ କରିବାକୁ ତ କଣ୍ଠ ଧୃତିନ
ଲିଖିଲ ମିଳିବେ ବୋଧାଇଛି । ୫ ୮୦୦ ଟଙ୍କା କି
ବରିଅଛନ୍ତି ।

ଏହିକେବନମଣିରେତୁଳି ଅବସତ ଦେ
ଯେ ଉଚ୍ଛୟବେ ଉଚ୍ଛୟବାଟୁ ମେଠାପୁଣ୍ୟ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାବ ବାହନ ବାର୍ଷିକ ଧାରାତଳି ଦେ
ଦ୍ୱାରା ପଞ୍ଚମ ହେଉଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନରେ
ଗାନ୍ଧୀର ଜାବ ବରସାହି ପାଇଁ ଶ୍ଵାରେ ତ
ଅଧିକ ଶ୍ଵାରେ ପାଇଁ ଶ୍ଵାରେ ଥିବ । ଏବରୂପ
ବର୍ଷାରୁ ଜେଇଅଛନ୍ତି ବର୍ଷାମେଲେଖ ସେମାନ
ମାରିବ ତୁ କୁଣ୍ଡଳ କା ଥେବେ ଏହି ଥେବୁଣ୍ଡ
ମାପ ଗେଷାରୁ ଏ ଜାବ ବରସାର ତ
ଅଛି । ଅଭି ବହୁର କଷି କିନ ଘରେ
ସମେ ଅଗ୍ରମ୍ଭ ଗାନ୍ଧୀତ ଛିନ୍ତିର ଯୋ
ଗାନ୍ଧୀ ଜାବ କିମି । ଅଗ୍ରାଧି ଘରେହମ
ସମେ

ଶରୀର ଅମ୍ବାଶ ଦରିଥିଲେ । ସେ ଅଗ୍ର
କେପାଳର ତେଜରେ ॥ ୨୫ ॥ ଗୋଟିଏ
ବରରେ ଯେଉଁଛ ବଣିଥ ॥

ବ୍ୟାଙ୍ଗା ପମ

ମୁଦ୍ରଣ

ଅଜ୍ଞାନୀବର୍ଷ ଅର୍ଣ୍ଗକ ସତ୍ୟମନ୍ଦିର ପରିଷଳାନ୍ତରେ
ଉଚନ ହୃଦୟମଧ୍ୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଦେଖି
କ୍ଷୁଦ୍ରାକଳେଖ ଯଶାକଳେଖ କନ୍ତୁଖ ଦେଖି
ଆଦିମାନେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ମୂଳ ପରିଷଳାନ୍ତରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏକ ଜୀବମୂଳପାଇଁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ଯତୀନଙ୍କେ । ମୂଳ ପୂର୍ବପାଇଁ ଜୀବମୂଳପାଇଁ

ମୁଖ୍ୟାପରେ ।

ଏହି ଉତ୍ତରାଜ୍ୟରେ ପରିବାର କରିବା
କାରି କରିବା ପରିବାର ମାତ୍ରାର
ଦେଖିବା ପରିବାର